

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 124

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 22 d'abril del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4337/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa política del Govern en matèria d'indústria. 5779
  - 2) RGE núm. 4340/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'acció de mitigació contra el canvi climàtic 2013-2020. 5780
  - 3) RGE núm. 4344/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desplaçament d'especialistes de traumatologia a Menorca. 5781
  - 4) RGE núm. 4350/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvi de ministre al front del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient. 5782
  - 5) RGE núm. 4343/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació de la LOMCE en el sistema educatiu de les Illes Balears. 5783
  - 6) RGE núm. 4354/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a més llengües. 5784
-
-

- 7) **RGE núm. 4351/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recursos per aplicar el trilingüisme. 5786
- 8) **RGE núm. 4352/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves per conèixer l'estat de l'educació. 5787
- 9) **RGE núm. 4353/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucionar els problemes educatius. 5788
- 10) **RGE núm. 4338/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis de col·laboració sota la modalitat de *cobranding*. 5790
- 11) **RGE núm. 4341/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el Parc Nacional Marítimoterrestre de Cabrera. 5790
- 12) **RGE núm. 4342/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de l'informe del Pla d'igualtat. 5791
- 13) **RGE núm. 4345/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del gas natural a Menorca. 5792
- 14) **RGE núm. 4346/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de suport a l'emprenedor i a l'empresa en la recerca de finançament. 5793
- 15) **RGE núm. 4339/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitats de promoció de la nàutica. 5794
- 16) **RGE núm. 4347/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a índex de confiança empresarial. 5795
- 17) **RGE núm. 4336/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici del proper curs escolar. 5796
- 18) **RGE núm. 4355/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a la pobresa infantil. 5797
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9288/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació laboral en la temporada turística. 5798
- III. MOCIÓ RGE núm. 4227/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de finançament dels consells insulars, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 87/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4357/14. 5804
- IV. Debat de les esmenes a totalitat**, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears:
- 1) **RGE núm. 3242/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5810
- 2) **RGE núm. 3783/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 5813
- V. Debat i votació** de la proposta del Mandat Marc de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 5828
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4337/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa política del Govern en matèria d'indústria.

La primera pregunta, RGE núm. 4337/14, relativa a política del Govern en matèria d'indústria, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia. Quin objectiu d'aportació del sector industrial al PIB es planteja el Govern per als pròxims anys?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per contestar. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Buenos días, presidenta. Buenos días, Sr. Diputado. Bueno, yo le puedo decir que en los últimos seis años el PIB, el peso de la industria y la energía en el PIB total de nuestra comunidad ha sido, se ha mantenido en un 5,6% , 5,7. Y decirle que para el año que viene, por primera vez y después de seis años de decrecimiento, este sector va a experimentar un crecimiento de un 0,3%.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, Sr. Conseller. La indústria és un sector estratègic per moltes raons, és on s'obtenen major increments de productivitat, és clau per a la recerca i la innovació i on es genera més estabilitat i millors condicions laborals. No debades, les economies europees més industrialitzades s'han mostrat més resistents a aquesta greu crisi econòmica que hem tengut.

Conscient d'aquesta importància, la Unió Europea s'ha fixat per al 2020 com a objectiu passar al 20%, que el sector industrial passi del 15 al 20%. Seguint aquesta estela Castella-Lleó, governada pel PP, ara fa unes setmanes va presentar el Pacte de Competitivitat on es fixava com a objectiu passar del 13 al 20%. Catalunya implementa un ambiciós pacte industrial amb 138 propostes concretes. Canàries, fins i tot, vol duplicar el PIB. I Balears? Quin objectiu té Balears? Té qualque objectiu més Balears?

Lamentablement no coneixem cap pla industrial del Govern, lamentablement, ni que s'hagi aprovat ni que estigui en elaboració i ara faria més falta que mai, Sr. Conseller, perquè l'únic sector que no va créixer el 2013 va ser l'industrial, va retrocedir un 1,1%, molt per sota del conjunt d'Espanya que va retrocedir un 0,4% i on fins i tot hi va haver comunitats autònomes que varen començar a repuntar.

Seria injust atribuir exclusivament aquesta responsabilitat al Govern, com tampoc no seria correcte atribuir exclusivament al Govern el reinici de l'activitat econòmica que es produeix, seria injust i incorrecte. Ara bé, el que no ens sembla bé és la poca atenció del Govern cap al sector industrial, semblam centrats, una altra vegada més, en la hipertròfia de la construcció, que tant de mals de caps ens ha duit.

Demanam al Govern més interès per a aquest sector que genera riquesa, genera productivitat i llocs de treball més qualificats i més estables. Aquí, Sr. Conseller, si vol, una altra vegada més, nosaltres, el nostre grup, hi serem per fer-hi feina i per empènyer i per col·laborar i per pactar. Per a nosaltres el sector industrial és estratègic, si vol ja l'emplaç quan vulgui a fer-hi feina un altre cop perquè per a nosaltres el Govern ha de mostrar un interès més que evident amb un sector que és clau per a Europa i ho ha de ser també per a nosaltres.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado. Bueno, supongo que usted ha profundizado un poco más en los números, este decrecimiento de los últimos años y la expectativa de crecimiento de los años que vienen en nuestra comunidad y en el resto, y yo creo que hay que bajar y conocer un poco de donde vienen los datos.

Nuestra industria, la de los últimos años, ha estado vinculada directamente al sector de la construcción y, por tanto, en el momento en que el sector de la construcción -son datos-, el sector de la construcción ha ido a cero, porque ustedes saben que ha sido uno de los sectores que más ha sufrido esta crisis, evidentemente la industria vinculada a este sector pues ha seguido el mismo ritmo.

¿A dónde queremos ir? Bueno, usted dice que no hay modelo industrial, a lo mejor no es el que usted quiere, a lo mejor no es el tema de subvenciones a sectores los cuales tendríamos que analizar su viabilidad o no. Yo creo que tenemos muy claro hacia que modelo, un modelo que tiene que ser de alguna forma inteligente, sostenible e integrador, un modelo donde, y usted bien sabe también que está muy bien definido en nuestra estrategia RISC, donde habla de qué queremos para Baleares, qué sectores son y cómo queremos potenciarlos, un modelo que habla de invertir recursos de los

próximos años en potenciar la investigación, el desarrollo tecnológico y la innovación; en mejorar el acceso, el uso y la calidad de las TIC; en mejorar la competitividad de las pequeñas y medianas empresas, y favorecer -muy importante- la transición a una economía baja en carbono en todos los sectores.

¿A dónde voy? Sectores como el energético, ¿cómo me puede decir que no tenemos un modelo cuando llevamos desde el inicio de la legislatura trabajando para dar un valor a este sector para que tenga una cabida muy importante en nuestra sociedad y en nuestro modelo económico? Decirle que ya tenemos un modelo, ya tenemos un régimen especial para Baleares en el ámbito energético, que hemos recibido dinero de Madrid para ir hacia la movilidad eléctrica, es decir, un sector que está muy vinculado a la sostenibilidad y que será una industria que crecerá vinculada a nuestro factor diferencial, que es el sector turismo.

Por tanto, decir que no tenemos modelo es no haber analizado de verdad los planes y actuaciones de este gobierno, un pla de energía renovable, un plan de ciencia claro, definido, que va desde la idea hasta un proyecto de negocio, un plan de potenciar las nuevas tecnologías.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 4340/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'acció de mitigació contra el canvi climàtic 2013-2020.

Segona pregunta, RGE núm. 4340/14, relativa a Pla d'acció de mitigació contra el canvi climàtic 2013-2020, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el canvi climàtic és un dels majors desafiaments al que hem de respondre la humanitat en els propers anys. L'increment de les temperatures, el desgel dels glacials, les multiplicacions de les sequeres i les inundacions tot apunta que el canvi climàtic ha començat amb els riscos que tant per al planeta com per a les futures generacions això suposa. I ens exigeix actuar de manera urgent.

La Unió Europea du anys compromesa en aquesta lluita, figura entre les prioritats del seu programa i queda reflectida en la seva política climàtica. Dins els objectius plantejats es troba, justament, consumir de forma més racional una energia menys contaminant, disposar de mesures de transports més nets i equilibrats, responsabilitzar les empreses sense posar en perill la seva competitivitat, obrar perquè l'ordenació territorial i l'agricultura estiguin al servei del medi ambient i crear un entorn favorable per a la investigació i la innovació.

Aquests objectius, que són importants des d'un punt de vista europeu i que han tengut el seu reflex en les corresponents directives, recentment han tengut el seu reflex i la seva implementació a les Illes Balears mitjançant l'adopció de mesures per part del Govern amb el pla corresponent, del qual destacaria sobretot el caràcter interdepartamental i la implicació de les diferents conselleries en la seva redacció i en l'adopció de mesures.

Per això, Sr. Conseller, ens podria explicar, quins són els plans que té prevists el Govern en l'horitzó 2020 per atacar i per combatre el canvi climàtic?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, dia 8 d'abril de 2013 vàrem aprovar l'Estratègia balear contra el canvi climàtic i vàrem dir que en qüestió d'un any pràcticament tendríem damunt la taula un pla d'acció de mitigació del canvi climàtic. Al cap d'un any, quasi l'endemà, dia 9, vàrem presentar i es va aprovar aquest pla d'acció de mitigació del canvi climàtic.

Aquest pla d'acció, que abraça des del període 2013-2020, compleix el mandat de l'estratègia i recull el compromís voluntari del nostre govern d'assumir un comportament responsable i donar suport, també, a l'Estat espanyol en el compliment dels compromisos internacionals. Hi ha una directiva que marca que per a l'any 2020 s'ha d'haver reduït en un 20%, o aquest és l'objectiu general, un 20% aquests gasos d'efecte hivernacle. Nosaltres amb aquest pla el que feim és anticipar-nos un poc i no trobar-nos allò que moltes vegades ens hem trobat en altres ocasions que no s'havien ni tan sols començat, els plans forestals, temes de boies ecològiques, plans de gestions, etc., idè ara ja amb un marge molt, molt suficient ja tenim damunt la taula un pla d'actuació; un pla d'actuació que, com dic, si tot va com toca, suposarà una reducció d'entre un 23 i un 30% dels gasos d'efecte hivernacle, un poc per sobre, sempre, del 20% que es marca per a l'Estat espanyol.

Un pla que, a més, inclou cinquanta-vuit mesures de les quals cinquanta són perfectament mesurables, a diferència del que ens passava anteriorment amb l'anterior pla es varen posar 99 mesures damunt la taula, pràcticament només es varen poder fer sobre un 20%, però no eren ni tan sols mesurables. Per tant, no arribes a saber com anam. Aquest pla que posam damunt la taula hi ha 50 mesures perfectament mesurables, i n'hi ha després set o vuit més que aquestes són més, el que nosaltres deim, exemplificants. Ens centram sobretot en temes d'energia i transport perquè són precisament els que creen més gasos d'efecte hivernacle.

En aquest sentit, dins les més destacables mesures quantificables són: la nova interconnexió elèctrica península i Mallorca i la minimització dels residus mitjançant plans insulars i la reutilització i el reciclat del 50% dels residus. També s'incrementa la fixació del CO₂ en masses forestals i també el foment de la biomassa per a ús energètic, això ens dóna un enllaç complet i absolut en tot el Pla Forestal i també en la pròxima llei agrària que toca de ple aquest assumpte.

I entre les mesures exemplificants tenim un control del consum energètic i millora d'eficiència energètica en els edificis del Govern, com ja hem parlat altres vegades en aquest parlament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4344/14, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desplaçament d'especialistes de traumatologia a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 4344/14, relativa a desplaçament d'especialistes de traumatologia a Menorca, que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. En el 2011 el Gobierno del Partido Popular se encontró un caos en la gestión sanitaria, un caos fruto del gasto incontrolado en la administración donde se generó una deuda de más de 830 millones de euros en la sanidad pública de las Islas Baleares.

En la actualidad tenemos un modelo totalmente diferente basado, por un lado, en la austeridad frente al despilfarro, en la responsabilidad de la gestión frente a la irresponsabilidad de la gestión y un gobierno que ha garantizado las prestaciones sanitarias a todas las personas de esta comunidad autónoma frente a un gobierno que nos puso en peligro las prestaciones sanitarias.

En la línea de mejorar la calidad de nuestra sanidad pública evitando desplazamientos de pacientes y por otro lado reduciendo el gasto se encuentran diversas acciones puestas en marcha por la Conselleria de Sanidad, entre las que es importante destacar el aumento y la creación de nuevos servicios especializados que se desplazan de Mallorca a cada una de las islas de nuestra comunidad autónoma, en Ibiza, en Formentera y en Menorca, donde destaca recientemente el traslado de traumatólogos del Hospital de Son Espases al Mateu Orfila de Menorca.

Por todo ello, ¿cómo valora el Govern de las Islas Baleares el traslado de especialistas de traumatología a Menorca evitando así los desplazamientos de los menorquines que tienen que recibir atención médica fuera de su isla?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La valoració, com no podia ser d'una altra manera, és molt positiva. D'ençà que la consellera Castro va assumir la responsabilitat de la conselleria ens va sensibilitzar moltíssim en la importància d'incrementar la capacitat de resolució tant de l'Hospital de Mateu Orfila de Menorca com de Can Misses de l'illa d'Eivissa per donar atenció als ciutadans d'Eivissa i de Formentera.

Per tant, dins aquesta línia que es va iniciar fa prop dos anys el que hem fet ha estat incrementar el nombre de desplaçaments cap a les illes d'Eivissa i de Menorca. Un exemple és aquest, al qual vostè feia referència, com és el de traumatologia per fer cirurgies d'una determinada complexitat de columna. D'ençà el mes d'octubre fins ara des de l'hospital de referència donen suport al Servei de Traumatologia del Mateu Orfila per tal d'haver fet ja un total de setze cirurgies a l'illa de Menorca i, a més, aprofiten l'agenda per fer les consultes externes fins que poden agafar el darrer avió.

Per tant, la valoració és molt positiva, primer, per la col·laboració dels professionals en la interrelació entre els diferents serveis i perquè donam l'assistència amb els mateixos paràmetres de qualitat a l'illa sense haver de desplaçar els ciutadans de les Illes, en aquest cas de Menorca, però també d'Eivissa. Per tant, el Govern fa una valoració molt positiva perquè garanteix aquesta prestació sanitària el més a prop possible del lloc de residència i hem evitat al voltant de cent desplaçaments de pacients més els seus corresponents acompanyants, com dic, des del mes d'octubre fins ara.

Aquesta és la línia de feina, la seguirem potenciant, tant en el cas de Menorca com en el cas d'Eivissa, i per tant aquesta línia de feina crec que serà molt ben valorada per part dels ciutadans i el que vull garantir és, amb la col·laboració dels professionals, els mateixos paràmetres de qualitat.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4350/14, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a canvi de ministre al front del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 4350/14, relativa a canvi de ministre al capdavant del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, els canvis de responsables a l'administració moltes vegades suposen un retard en les feines que el departament afectat per aquests canvis porta endavant. La pregunta, Sr. Conseller de Medi Ambient, si vostè creu que el canvi de responsable del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient suposarà un retard en l'emissió de l'informe d'avaluació ambiental del projecte de prospeccions que tant esperam en la nostra comunitat autònoma. A ser possible, en la seva resposta si podria fer referència si creu que aquest hipotètic retard seria bo o dolent per als interessos de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo entenc que no ha de tenir cap problema perquè el ministre de torn no és qui fa els informes sinó els qui faran els informes seran els tècnics de la Direcció General de Qualitat i Igualació Ambiental del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Per tant, entenc que no tendria per què haver de suposar res ni per fer més via ni per fer menys via a l'hora de fer l'informe. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, miri, és important que el Ministeri de Medi Ambient tengui un responsable que estigui directament sobre el tema, per què li ho dic? Perquè vostè sap, com jo mateix, que la tramitació d'al·legacions que es fa per part del Ministeri d'Indústria en alguns casos és absolutament irregular, absolutament irregular. I això sí que provoca retards, i si el Ministeri de Medi Ambient, que és qui ha d'emetre l'informe, no hi està a sobre la situació encara pot ser més negre. Però no només és això, vostè cada vegada que hem parlat del tema de les prospeccions, quan li hem dit que hi havia presa perquè es trobàs una solució vostè ha dit que no, que aquí l'important, són paraules seves, és que la cosa es retardi quant més millor, quant més esperem millor.

Clar, si això ho ajuntam amb declaracions com les que avui mateix hem pogut sentir de portaveus del Partit Popular on diuen que l'única solució a dia d'avui és esperar l'emissió de l'informe de Medi Ambient, que qualsevol altra solució si sobretot suposa un desemborsament econòmic per petit que sigui és impossible; idò, clar, ens du a pensar, Sr. Conseller, que totes aquestes declaracions no són fruit de la casualitat sinó que aquí rere hi ha alguna altra cosa.

Què pensam que hi pot haver?, interès que es retardi suficientment perquè, entre altres coses, arribin les eleccions locals, les eleccions autonòmiques, el problema estigui sense resoldre i passi el que passi després ja veurem què interessa fer o deixar de fer.

Li hem dit moltes vegades que vostès no fan a dia d'avui tot allò que es podria fer en aquests moments. No sabem molt bé per què, si no és que hi ha qualche tipus de pacte encobert entre les administracions, vostès es limiten a esperar l'informe de Medi Ambient, no volen fer res abans de tot això i vostès ja ens han anunciat que això va per llarg. Quan de llarg? Que passin les eleccions? És això el que li interessa ...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

... és aquest l'interès de resoldre el problema?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Boned, jo, sincerament, crec que el subconscient a vegades traïx i m'imagín que vostès es posen dins el nostre lloc i pensarien en aquestes eleccions i intentarien endarrerir totalment i absolutament l'assumpte i... perquè la veritat és que ho feren en la Comissió Balear de Medi Ambient, no importa anar a Madrid, en la Comissió Balear de Medi Ambient aquesta era la pràctica habitual, no m'agrada aquest projecte, intervenien, forçaven la màquina a nivells incomprensibles fins que al darrer moment s'adonaren i tant de bo que encara el darrer president que hi va haver menorquí va tenir un poc de coneixement i va començar a obrir de veritat la Comissió Balear de Medi Ambient. L'hem acabada d'obrir nosaltres.

Jo entenc perfectament que vostès pensin això, per què pensen així vostès? Bé, han d'entendre que nosaltres pensam d'una altra manera, nosaltres pensam que aquí hi ha una sèrie de gent, uns tècnics, que fan les feines que han de fer. No es preocupi, hi estam ben a sobre, vostè vol donar la sensació que en això ningú no hi està a sobre i jo li he dit també reiteradament, escoltin, no es preocupi, l'informe arribarà quan arribarà, però jo és veritat que no tenc cap pressa, sense cap dubte ni una que no tenc cap presa ni una, perquè aquesta situació per a nosaltres no ens és gens perjudicial, no ens és gens perjudicial.

Per tant, per què demana vostè que vengui calabruixada si n'ha de venir? Esperí. Mentrestant el que jo sí he dit és que cada vegada ens dóna més temps a nosaltres per posar més arguments damunt la taula en contra de les prospeccions. On hauria d'estar vostè fent feina i tota la seva gent és posant més arguments damunt la taula en contra de les prospeccions, no posant..., no posant tota la mala intenció política...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...tota la mala intenció política d'intentar desgastar el Govern...

(Remor de veus)

...quan és aquest govern, amb el seu president, el que va ser capdavanter en contra de les prospeccions.

(Alguns aplaudiments)

I el que li he demanat reiteradament és que no m'obligui a haver-li de tornar a recordar qui les va autoritzar, i vostè cada vegada..., és que és vostè, que ho fa a cada pregunta a cada ple, i ho continuarà fent, i ja li vaig dir l'altre dia que no es torni a pegar més tirs que ja no li queda més lloc als peus per tirar-se tir. Escolti, anem tots contra les prospeccions, Sr. Boned, i no es preocupi que nosaltres farem les feines que hem de fer i les estam fent, cosa que no feren vostès quan les havien de fer, quan es varen autoritzar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 4343/14, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació de la LOMCE en el sistema educatiu de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 4243/14, relativa a implantació de la LOMCE en el sistema educatiu de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberà, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'educació és el motor que promou el benestar d'un país, i el nivell educatiu dels ciutadans determina la seva capacitat de competir amb èxit en l'àmbit del panorama internacional i d'afrontar els desafiaments que es plantegin en un futur. I millorar el nivell dels ciutadans en l'àmbit educatiu suposa obrir-los les portes a llocs de treball d'alta qualificació, la qual cosa representa una aposta del creixement econòmic per un futur millor.

Els canvis socials implícits en un món més global obert i interconnectat com el que vivim han fet considerar a diversos països sobre la necessitat de canvis normatius i programàtics de major o menor envergadura per adequar els seus sistemes educatius a noves exigències. Aquests canvis als quals s'enfronta la societat actual demanen una contínua adequació del sistema educatiu a les emergents demandes d'aprenentatge. El sistema educatiu anterior no permetia progressar cap a una millora de la qualitat educativa, com posen en evidència els resultats obtinguts pels nostres alumnes en les proves d'avaluació internacionals, les elevades taxes d'abandonament del sistema educatiu i de formació i el reduït nombre d'estudiants que arriben a l'excel·lència.

L'objectivitat dels estudis comparatius internacionals que reflecteixen, com a mínim, l'estancament de l'anterior sistema educatiu arriba a la conclusió que era necessària una reforma del sistema educatiu. Era necessària una reforma sensata, pràctica, que permeti desenvolupar al màxim el potencial de cada un dels nostres alumnes, i els canvis proposats en el nostre sistema educatiu per la LOMCE estan basats en evidències. La LOMCE (...) la reforma del sistema educatiu va ser aprovada per a aquesta finalitat en sessió plenària el 28 de novembre de 2013 per les Corts Generals d'Espanya.

Per tot això, Sra. Consellera, quina valoració fa la consellera d'Educació, Cultura i Universitats de la implantació de la LOMCE en el sistema educatiu de les Illes Balears?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Efectivament el Govern creu que amb la LOMCE es pot ajudar moltíssim en el fracàs educatiu i es guanyarà en la millora de l'educació.

Podríem parlar i rallar molta estona del que representa la LOMCE, però a grans trets li diria que és important la classificació que fa de les assignatures, amb els blocs d'assignatures; aclareix exactament les matèries i les divideix entre troncats, específiques i de lliure configuració. Vostè ja deu haver sentit que dins les específiques hi ha l'educació física i després hi ha la religió o valors socials, i també ha optat per a la comunitat autònoma l'educació artística o la segona llengua estrangera. En aquest cas Balears ha optat per l'educació artística.

També li he de dir que és important de la LOMCE, i ho he marcat diverses vegades, ho he remarcat, que en el tema d'avaluacions preveu un sistema d'avaluacions primerenques i externes, sobretot que seran molt valuoses per fer el seguiment de la qualificació i de la formació dels distints alumnes, i poder trobar les solucions de millora en cada cas i en cada centre i alumne per alumne. Segons aquest govern aquesta és una dels principals factors i tal vegada dels més positius.

També és important el canvi de la formació professional bàsica. Pensi vostè que el que eren els PQPI, realment els alumnes que anaven a PQPI mai no titulaven, no se'ls permetia obtenir una titulació; per tant era un any..., no buit, perquè podien aprendre un ofici, però sí realment amb una manca de titulació absoluta. El pas a la formació professional bàsica en dos anys permetrà una major qualificació, una titulació d'aquests alumnes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...i una incentivació dins el sistema educatiu.

Com li he dit són molts els avantatges de què es podria parlar: es fomenta l'aprenentatge d'idiomes, la inclusió i l'atenció als alumnes amb necessitats educatives especials. Són molts els factors positius i creim que era un canvi necessari que serà molt bo per a tot Espanya.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4354/14, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accés a més llengües.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 4354/14, relativa a accés a més llengües, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, dicen que en Pentecostés descendió el Espíritu Santo en forma de lenguas de fuego sobre las cabezas de los apóstoles, y estos aprendieron idiomas sin necesidad de clases particulares y se hicieron entender por todo el mundo.

Veinte siglos más tarde un nuevo pentecostés sucede en Baleares, sólo que quien descende ahora es el Sr. Bauzá y usted misma, y en vez de lenguas de fuego lo hacen con el TIL, y con su simple llegada todos los alumnos de Baleares se vuelven trilingües, aprenden inglés sin necesidad de refuerzo, y la consellera de Educación anuncia en este parlamento, *urbi et orbi*, a la ciudad y al mundo, que ha liberado a la clase obrera de la ignorancia idiomática y sin clases particulares. Hemos llegado a la arcadia trilingüe.

Pero mire, para los que no creemos en misterios del más allá ni en explicaciones sobrenaturales, le quería pedir, Sra. Consellera, si nos podía dar una explicación científica de por qué considera que basta explicar una asignatura en inglés para que los alumnos que pueden tener dificultad con la asignatura no sólo entiendan la asignatura sino que además pasen a hablar inglés y sin necesidad de refuerzo, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Molt breument li ho explicaré, i sense necessitat de fer cap bufonada per entretenir la cambra li explicaré i li contestaré la seva pregunta.

Efectivament, el trilingüisme atraca les llengües a la classe treballadora d'aquestes illes, que açò era el que vostè em demanava, i efectivament atraca el coneixement de llengües a la classe que menys pot pagar classes particulars.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sra. Consellera, Sra. Presidenta, es que no me ha contestado, o no sé si es que como usted se mueve habitualmente al mismo nivel intelectual que el Sr. Bauzá y está tan a gusto con ello...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, una mica de cortesia, per favor. Continui.

(Remor de veus)

Continui.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Si he faltado...

(Més remor de veus)

Tiene razón, tiene razón...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuï.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Tiene razón... Si le he faltado al respeto, Sra. Consellera, le pido perdón.

Mire, yo no le he pedido una explicación coherente, no soy iluso; solamente le pido una explicación medianamente racional y usted me plantea el éxito del TIL como una cuestión de fe. No me ha dicho nada, ¡no me ha dicho nada! Es usted incapaz de contestar o usted se burla de esta cámara, Sra. Consellera.

Mire, si un alumno tiene dificultades para entender matemáticas y se las explica en inglés un profesor que no tiene soltura con este idioma, ¿cómo puede sostener que el alumno aprenderá matemáticas en inglés? ¡Explíquelo, dé una explicación! No basta decir solamente las barbaridades que usted dice aquí sino que tiene que explicarlas de vez en cuando.

Mire, ahora no aprenden ni matemáticas, porque no entienden lo que el profesor les dice, ni inglés, porque el profesor de matemáticas no les explica inglés. ¿No se da usted cuenta del daño que está haciendo?, ¿no se da usted cuenta, Sra. Consellera? Mire, ¿y todo para qué? Mire, en menos de 400 días van a ser ustedes historia y el TIL también, en menos de 400 días, y van a quedar ustedes como un sinónimo de desastre pedagógico, y, lo que es peor, en contra de los más débiles económicamente, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Jo entenc que vostè es desviï de la pregunta inicialment plantejada, que era si afavoria la classe obrera. Ho entenc perquè la classe obrera precisament és la que va votar el Partit Popular, i la classe obrera...

(Rialles)

Sí, perquè realment un partit no treu la majoria absoluta que va treure el Partit Popular si no el vota la classe obrera.

(Alguns aplaudiments)

I li diré més: li accept les disculpes perquè supòs que el meu nivell intel·lectual i els meus estudis són els mateixos que té vostè, amb una diferència, que a mi m'agradaria sentir-lo en aquesta cambra parlant la nostra llengua, cosa que no he sentit mai, i jo en canvi empr el castellà i el català.

(Remor de veus, cridòria i alguns aplaudiments)

També li diré..., també li diré..., també li diré...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

També li diré que en aquesta comunitat autònoma s'han aplicat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...s'han aplicat...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyora consellera... Sra. Consellera, un segon, per favor. He aturat el rellotge. Pot tornar a continuar. Gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

També li he dit moltes vegades, i ho he repetit, que ho veure, si serà un desastre pedagògic, i he dit que la història ens jutjarà. Nosaltres estam segurs que serà al revés. I també li diré una cosa: em pot explicar vostè pedagògicament per què les seccions europees han funcionat quan la metodologia és la mateixa? Jo li dic que els fillets que han d'aprendre matemàtiques en continuaran aprenent ben igual, que els que han de fer medi també continuaren fent medi com feien amb les seccions europees. L'única diferència és que es fomentarà, evidentment, l'aprenentatge oral de l'anglès.

I li diré més: i ho atracarem a la classe obrera perquè la classe obrera, quan va a classes particulars d'anglès fins ara, no hi anava perquè suspenia, hi anava perquè sabia que el nivell d'aquestes illes era baix, quan els nostres estudiants pagaven classes i ara no farà falta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Quan els nostres estudiants se'n va a fer una carrera universitària i els demanen el B2, la catalogació de B2, idò també han d'anar a classes particulars i els pares ho han de pagar, o han d'anar a l'estranger, i moltes d'aquestes coses s'evitaran i n'estam convençuts, d'açò, i no es perdrà en qualitat educativa. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 4351/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recursos per aplicar el trilingüisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 4351/14, relativa a recursos per aplicar el trilingüisme, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, segons els experts que van venir fa un parell de setmanes, no es pot aplicar el trilingüisme sense consens, sense flexibilitat i sense els recursos necessaris, just al contrari del que es fa a les Illes Balears. Segons açò no sembla una lògica adequada haver començat un projecte educatiu sense les condicions que pertocaven, és a dir, sense cap consens, sense tenir en compte l'autonomia dels centres i amb un milenar de professors manco que fa tres anys i amb les ràtios més elevades.

Mantenen vostès el que diu el pamflet que van publicar fa uns dies, gestionant el canvi, que si constata que els centres no disposen de recursos humans suficients es faciliten els professors necessaris?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. És evident, perquè així ho estam fent. Per tant ho mantenim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Idò resulta que no és açò el que diuen els centres. Fins i tot vostè també ha promès més professors per al TIL el proper curs; per tant reconeix que aquests no hi són. Tampoc no han arribat els auxiliars de conversa al 92% dels centres d'infantil, al 62% de primària i al 44% dels instituts.

Han aplicat el TIL de manera precipitada, sense planificació i sense consens, tot el que no s'ha de fer, i el proper curs serà igual. L'ordre d'aplicació del TIL per al proper curs ha arribat tard una altra vegada, i els centres no saben com planificar els horaris i les matèries, pendants, a més, dels canvis que introdueix la LOMCE. Tampoc el professorat no està format en anglès; en cas contrari no s'haurien de col·lapsar les escoles oficials d'idiomes. Ni en la metodologia AICLE, tampoc no hi estan formats i tampoc no l'apliquen. Ni tampoc l'equip ATLAS és capaç de resoldre els dubtes dels centres, i les instruccions que reben aquests en cas de tenir problemes són sempre orals, mai per escrit.

Tres exemples de diferents illes: un 39% dels centres escolars eivissencs no tenen personal amb coneixement de B2 d'anglès; a Sant Lluís, a Menorca, no han rebut el professorat demanat a l'estiu passat, per tant no apliquen el TIL; a l'IES de Binissalem demanen la paralització immediata del TIL perquè genera més fracàs, i volen el retorn al programa de seccions europees, que és el que els havia fet avançar en un idioma estranger.

La realitat, Sra. Consellera, és que s'han retirat recursos i s'han afegit dificultats. És fals, al més, que els centres tinguin els recursos necessaris, tan fals com que el seu model sigui l'escola pública, de qualitat i trilingüe; el seu model és el monolingüisme, Sra. Consellera i Sr. President, i la seva dèria qui la pagarà al final és l'alumnat, amb més fracàs escolar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Vostè parla del que diuen els centres. Quins centres? Vostè no s'ha reunit amb ningú. Aquesta consellera s'ha reunit precisament a Menorca amb quasi tots els centres de Menorca. Per tant parli amb més propietat, per favor.

(Remor de veus)

És evident que el proper curs..., és evident que el proper curs es necessitaran més professors amb B2, i clar que sí. Açò cau pel seu propi pes: s'instauren nous cursos. Com vol...?; s'instaura tota la primària, tota la primària aplicarà trilingüisme l'any que ve i primer i segon d'ESO. És clar que necessiten més professors.

Auxiliars de conversa, vostè no sap el que han demanat per a l'any que ve; n'han demanat moltíssims més. Que alguns se n'han volgut anar i ens vénen donats pel ministeri, ho hauria de saber, que vénen des de Madrid amb un conveni extern, exterior. Idè se n'han demanat moltíssims més per a l'any que ve, i si se n'han volgut anar no se'ls pot limitar, els que se'n vulguin anar, hi ha els que hi ha però sense cap dubte augmentaran.

Vostè, també que em parlen tant de no criticar els docents, em critica aquí així tan lleugerament l'equip ATLAS, que està fent una feina? Ho sap, que són docents? Critiqui'l sabent què diu i doni'm dades certes i raonables, no una simple manifestació en contra d'un equip docent, d'un grup de docents que estan fent una feina ben difícil perquè van pertot intentant ajudar els altres.

No em parli del 39%, no em diu d'on el treu, ni em dona les fonts d'informació una vegada més. No em parli de Sant Lluís, jo li he dit que ens hem reunit amb pràcticament tots els centres de la Menorca. No s'inventi les coses, doni'm centre, doni'm dates.

No em digui que es vol tornar a les seccions europees, perquè a les seccions europees la metodologia era la mateixa; l'única diferència, l'única diferència és que s'aplicaven amb immersió lingüística, i l'única diferència es que es feien per a una elit de l'alumnat; en canvi el trilingüisme universalitza a tots els alumnes de Balears, el projecte TIL, l'aprenentatge de les llengües.

Miri, no em parli de fracàs escolar, perquè vostè ni una sola vegada, ni en aquesta intervenció, encara esper, i li ho diré a cada plenari, que em doni una opció positiva, que em doni una sortida, que em digui del fracàs escolar que s'arrossega de quan vostès hi eren, que em doni... No, no m'assenyali, doni'm una opció que surti de la crítica negativa. Digui'm "Govern, feis açò, feis açò altre perquè creim que és positiu" i nosaltres ho escoltarem! Quan jo li senti dir açò ho acceptaré i segurament ho escoltaré. Abans li repetiré...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyora...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...que vostè no fa aportacions positives. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 4352/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a proves per conèixer l'estat de l'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 4352/14, relativa a proves per conèixer l'estat de l'educació, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, les seccions europees funcionaven perquè precisament es feien allà on hi havia professorat preparat; allà on no, no.

(*Petit aldarull*)

Tenint en compte, però, com va transcorrent el curs acadèmic enguany, quina valoració fa la Conselleria d'Educació de les diferents proves que s'estan aplicant aquest curs per conèixer l'estat de l'educació en l'àmbit de les Illes Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Permeti'm recordar-li que les seccions europees, gràcies a un decret de l'any 2008, en què era consellera la Sra. Bàrbara Galmés, es van admetre donar amb una qualificació fins i tot inferior al B2, o sigui que el primer que hem de fer és aclarir-nos, si demanam un C1, si demanam un B2, o resulta que amb qualificacions inferiors a B2 es donaven perfectament. Açò primer.

I després m'ha demanat les avaluacions. Les avaluacions sempre són positives. Jo crec que una avaluació que permet a l'alumne millorar i al professorat saber què fa (...) sempre és positiu. L'única diferència és que les que s'han fet fins ara no han estat externes, són corregides pels mateixos centres, i les que preveu la LOMCE probablement totes seran externes i permetran objectivitzar molt més els resultats de les proves.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada...

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, Presidenta. Sra. Consellera, li parl de les proves que s'estan fent aquest curs acadèmic, i també li voldria dir que després de tot el caos que han aconseguit generar enguany dins l'àmbit educatiu, vostès li record que tenien dues possibilitats: la més racional, la que hauria comportat més bons fruits, hauria estat canviar la política impositiva pel diàleg i cercar un mínim consens; la més inadequada és la que vostès varen escollir perquè no tenen cap intenció de rectificar-la. El Sr. Estrellas ahir ho deixava crec que molt clar.

Per tant ara toca demostrar que aquesta funciona. I com ho farem? Es tracta de vendre el producte i buscar unes xifres apropiades que hi vagin bé. Quan vostès dissenyen determinats estudis, determinades avaluacions, no ho fan per saber com va l'educació i per prendre les mesures necessàries per tal de millorar-la, sinó que ho fan per intentar corroborar les seves polítiques

Dit d'una altra manera, abans de fer l'estudi a priori, vostès ja pressuposen quins seran els resultats i llavors tot seguit d'activarà el servei de propaganda per fer creure a la societat que l'aplicació del TIL ha anat bé i que ha generat bons resultats. Per què li ho dic? Li pos exemples. En aquest moment tenen en marxa quatre avaluacions, però en aquestes els manquen elements fonamentals perquè tinguin un mínim valor científic. Per exemple, han suprimit una de les qüestions més interessants, l'ISEC, l'índex socioeconòmic, és a dir, analitzaran els resultats acadèmics dels alumnes sense tenir en compte que el seu context socioeconòmic és determinant a l'hora d'avaluar l'èxit o el fracàs escolar? I ho acaben de rematar fent proves sense grups de contrast possibles. Han fet una primera prova mostral de diagnòstic, consellera, mostral o de diagnòstic, a primer, tercer i cinquè i de primària, sense que hi pugui haver grup control, perquè clar, tothom està aplicant el TIL i llavors en fan una segona d'aquests mateixos cursos però a centres diferents, amb mesos de diferència. Això, Sra. Consellera, des d'un punt de vista científic, no s'aguanta enlloc, tot plegat no és més que un malbaratament de recursos públics per intentar demostrar que a vostès els va bé, consellera, és propaganda...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies.

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Marí. Miri, és que rallam del mateix, evidentment que em ralla de proves del curs escolar, del rendiment econòmic, jo també. Jo li estic rallant precisament que les proves que s'han fet fins ara i que les que arrossegam de la LOE són proves que corregeixen els mateixos centres, no són externes...

(Remor de veus)

A partir d'ara, jo ja vaig anunciar que es farà una prova a tercer de primària, totalment externa i a tots els alumnes..., no en percentatge, sinó a tots els alumnes de tercer i per què ho feim? Per millorar l'educació, no per acreditar políticament si es fa bé o es fa malament. Jo ja he anunciat que amb açò cada centre sabrà què falla en aquell centre quant a comprensió científica, comprensió lectora o comprensió matemàtica. I amb açò, els centres ens podran presentar projectes per millorar açò. I açò es fa per als infants i no per a altra cosa.

Quant a l'índex socioeconòmic, evidentment sempre s'indica a les proves si es té en compte o no aquest índex i no passa res, es diu perfectament, no s'amaga. A vegades es té en compte, de vegades no, però li dic una cosa, es fa amb metodologia i de forma científica. Vull dir que per açò hi ha experts que ho fan i els polítics ni hi entrem ni en sortim.

Miri, diàleg, li he dit moltes vegades, aquesta consellera està disposada a tenir-lo, però s'ha de trobar al davant gent que vol dialogar. I jo li dic i li oferec una vegada més, com ho he dit a la Sra. Rita, aportí vostè coses bones, el fracàs fa estona que l'arrossegam. Aportí també vostè, avui i aquí no m'ha dit ni una cosa positiva per aplicar. I jo li dic, el Govern balear l'escoltarà i si troba que és positiu, no hi ha perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

I si troba que no, diferirem. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.9) Pregunta RGE núm. 4353/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a solucionar els problemes educatius.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 4353/14, relativa a solucionar els problemes educatius que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sra. Consellera, vostès varen decidir llevar 120 milions d'euros, eliminar més de mil docents, no cobrir les baixes, augmentar les ràtios d'alumnes, retirar recursos per atendre la diversitat, les necessitats especials o reduir o eliminar beques, ja fossin generals, de menjador o de transport. Des que vostè hi és, el desgavell és apocalíptic. La normalitat del curs conflicte amb tota la comunitat educativa i una incapacitat absoluta per establir ponts, diàleg, consens.

Per tot això li demanam, si creu que ignorar el diferent ajuda a solucionar els problemes educatius?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Per començar no creim que hi hagi diferents, sinó que Balears té moltíssims alumnes, moltíssimes persones amb qualificacions i amb atencions que necessiten cada una la seva. Però no es pot d'entrada dir que hi ha persones diferents. Totes les persones tenen especial atenció per part de la comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Ignorar el diferent ve a dir ignorar la comunitat educativa, ho ha entès perfectament. Vostès han imposat el TIL, el varen crear i han cercat un conflicte. Se'n riuen dels docents, de la comunitat educativa, burlen la justícia i el sentit comú. Mantenen una actitud prepotent i autoritària, amb nul·la intenció negociadora i amb mà fàcil per obrir expedients polítics als docents.

I davant la seva incapacitat, què pensa fer? Miri, ara demanava propostes, la comunitat educativa està fent propostes a tota la societat: demana un marc estable per a l'educació pública, perquè pugui millorar la seva qualitat, lluitar contra el fracàs escolar, l'abandonament primerenc i les desigualtats socials; demana autonomia de centres; demana recursos econòmics i de personal suficients; demana nova regulació d'ensenyament de llengües estrangeres, redissenyada per experts i assessorada per la Universitat; la comunitat educativa demana pacte social i polític, consens per millorar i donar estabilitat. Quant de seny i responsabilitat hi ha a la comunitat educativa i a les seves propostes!

I vostè què ofereix?, què proposa? Miri, sabem que els animals cerquen estratègies per sobreviure, de vegades es defensen, de vegades ataquen. Vostè no utilitza ni la cultura grega de l'astúcia i de l'habilitat, ni l'art xinès de la guerra, ni la retòrica de la percepció. Simplement és més planera, ignora problemes, els nega i els trepitja.

Sra. Consellera, continuarà ignorant els diferents?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... que ja són tot...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Els diferents ja són tots, es referia vostè a aquests diferents, d'acord. Ja són tots, i com ho sap vostè açò? Vostè té la clarividència de les eleccions, del resultat del que vol el poble? Jo diferesc de vostè, tal vegada tindrà més d'una sorpresa, tal vegada el poble no vol açò, perquè el poble comença a estar molt cansat de veure manifestacions i de veure que es polititza l'educació.

Opinam diferent? És respectuós, jo no opín com vostè. Li diré una cosa, la reducció que diu vostè dels recursos, el que ha fet la comunitat és redistribuir. Sap vostè que la comunitat autònoma de Balears és la segona que menys ha davallat de totes les comunitats autònomes? La que menys Extremadura i després nosaltres, un 6% i açò ho deia *El País* l'altre dia, li dic la font perquè no és un diari precisament favorable al Partit Popular, la que menys ha davallat en tots aquests temes.

No em digui que ignor la comunitat educativa, perquè m'estic reunint amb tota la comunitat educativa, me'n vaig centre per centre, me'n vaig director per director, cosa que ningú, ningú, cap conseller d'Educació d'aquesta comunitat autònoma havia fet fins ara, centre per centre. Estic rebent a tothom i em desplaç als llocs.

Ara també li diré una cosa, vam tancar un pacte amb la concertada, estam fent el pacte d'interins i, si les coses van bé, tal vegada el tancarem. Jo entenc que vostès no vulguin que tanquem pactes, perquè vostès són un govern que mai no va pactar res. De vegades jo ric perquè deien...

(Rialles i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...es va pactar la reforma de la LOE amb tots els partits menys el PP i sap què representa el PP? Representa una majoria molt grossa de població. Aquests són els pactes que vostès venen? Jo li dic que jo vull pactar, aquest govern vol pactar. Però volem coses factibles, (...) i que se pugin rallar. Jo li agraeix que em digui coses positives, fins i tot ho pot desenvolupar, les escoltarem i les analitzarem una per una, però en positiu, no criticant, fent befa i riure-se'n de la gent només per criticar. Rallem de ver si volem el pacte tots i no només el Partit Popular. Si el Partit Socialista també el vol, asseguem-nos les vegades que faci falta per arribem a acords, hi arribarem o no, però de deu coses, tal vegada sis.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4338/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis de col·laboració sota la modalitat de *cobranding*.

Desena pregunta, RGE núm. 4338/14, relativa a convenis de col·laboració sobre la modalitat del *cobranding*, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. "Mallorca tanca la Setmana Santa amb la millor ocupació hotelera des del 2002", aquest és el titular de la portada d'un mitjà de comunicació d'avui. Les reserves han copat el 75% de les habitacions a Capdepera i Platja de Palma per sobre del 90%. La gran notícia d'aquestes xifres és la recuperació del mercat espanyol després d'anys de davallada. Així com l'important nombre de turistes estrangers que arriben a les nostres illes per tal de practicar golf, ciclisme i senderisme, tots ells productes diferenciats del sol i platja, als que juntament a gastronomia, nàutica, natura i cultura, la Conselleria de Turisme i Esports treballa des de l'inici de la legislatura, tal i com recull el Pla integral turístic de les Illes Balears.

També avui la premsa anuncia que en una parcel·la de 50.000 metres quadrats de la Platja de Palma, es concentrarà la major inversió hotelera, amb 100 milions d'euros de procedència privada. Es convertirà, per tant, en una de les majors inversions privades dels últims anys a Balears. Amb els 100 milions d'euros, s'aixecaran 2 hotels de 5 estrelles i 1 de 4 estrelles superior. Es preveu que obriran les portes el març de 2016. Aquest fet suposa l'arribada dels primers establiments de luxe a aquesta zona qualificada com madura. Però hi ha una altra dada a destacar, els tres hotels funcionaran tot l'any.

Dades per a l'optimisme. A diferència de la legislatura passada quan el continu degoteig de males notícies conduïen a la desesperança. Amb el Partit Popular, després de gairebé tres anys, començam a recollir els fruits dels esforços fets per tota la ciutadania i per aquest govern, que ha legislat amb la finalitat de promoure la inversió i restituir la seguretat jurídica. A poc a poc i amb molta feina encara per davant, podem dir que anem pel bon camí.

Sr. Conseller de Turisme i Esports, ens pot explicar els convenis de col·laboració que s'han signat sota la modalitat de *cobranding*?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Presidenta. Sra. Diputada. La veritat és que aquestes línies de *cobranding*, de *comarketing*, ajudes en espècies, és un poc la política de col·laboració públicoprivada que ja des de l'inici d'aquesta legislatura i tot inclòs i establert en el Pla integral de turisme de les Illes Balears, és un poc el full de ruta que estam marcant. És a dir, hem passat que un organisme que se dedicava a donar subvencions a dit, ho faci amb publicitat i concurrència, amb aquelles empreses que realment poden fer més fortes les marques de les nostres illes.

El *cobranding* és la unió estratègica de dues o més marques, una Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i, per altra banda, una altra marca, empreses que puguin donar-li valor afegit i que poden ser tant empreses com entitats i organismes privats, públicoprivats i consells reguladors de denominacions d'origen de les illes. Això vol dir que poden col·laborar en les accions promocionals que l'ATB du a terme durant cada any natural. Després de valorar totes les ofertes que es varen presentar en aquesta convocatòria, s'han signat convenis amb les següents entitats.

En relació a la marca Mallorca, s'han signat dos convenis, un amb la Federació Hotelera de Mallorca, que aporta aproximadament 35.000 euros en espècies i participa a 13 accions promocionals del Govern; i una altra amb Mallorca Fruits, que aporta quasi 14.000 euros de producte en espècies i participa en sis accions promocionals del Govern.

En relació a la marca Menorca s'ha signat un conveni amb ASHOME, que aporta 1.500 euros en espècies i participa a una acció promocional. I en relació a les marques d'Eivissa i Formentera s'han firmat convenis amb Trasmapi, que aporta 15.000 euros en espècies i participa a sis accions promocionals del Pla d'acció 2014. A la marca Palma també s'ha signat un conveni amb Sport Marketing Management, que aporta 35.000 euros en espècies i participa a cinc accions promocionals de l'ATB.

En relació amb totes les marques, s'ha signat un conveni amb Balearia, que aporta aproximadament 10.000 en espècies i a canvi participarà a una acció promocional.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 4341/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millores en el Parc Nacional Marítimoterrestre de Cabrera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 4341/14, relativa a millores en el Parc nacional marítim terrestre de Cabrera, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'any 1988 aquesta mateixa cambra aprovà per unanimitat una proposició de llei perquè l'Estat declaràs parc nacional marítim terrestre l'arxipèlag de Cabrera, declaració que arribà l'any 1991.

Aquest indret es troba integrat com espai d'especial protecció dins la Xarxa Natura 2000 i dins les zones d'especial protecció d'importància per a la Mediterrània. Més enllà dels aspectes tècnics, Cabrera constitueix un dels indrets més preuats de les nostres illes, un exemple viu de recuperació de la biodiversitat i dels ecosistemes marins i terrestres més autòctons. Una joia de la Mediterrània valorada per propis i visitants, un espai de gran importància ecològica per la seva fauna marina, aus i garriga. I també un pol d'atracció turística i de visitants.

Però per això, a part de les paraules, o d'obrir nous debats sobre la seva ampliació, el que s'havia de fer era gestionar millor i recuperar el que ja teníem, després d'anys de mala o nul·la gestió. Aquest govern durant aquesta legislatura ha pres importants decisions, com ara el relançament del centre d'interpretació de la Colònia de Sant Jordi, amb una quarta part del cost que suposava fins llavors, l'augment de personal, la reobertura del museu després d'anys tancat, augment en el nombre de boies ecològiques o un transport de viatgers que permet més excursions i més horaris a un preu inferior.

A més, recentment s'han recuperat les edificacions existents, per construir-hi un refugi per a 24 persones, per fer de Cabrera un lloc accessible a totes les persones, per passar-hi la nit i no només aquelles que disposen d'embarcació pròpia, refugi que només tancarà els mesos de desembre i gener, contribuint a la desestacionalització, perquè des del respecte i la cura del medi ambient, gestionar un espai com Cabrera vol dir obrir-lo als ciutadans, perquè el coneguin i l'estimin. I això es demostra amb fets, fets com el que avui li demanam, Sr. Conseller, com les noves millores a l'arxipèlag de Cabrera abans de la temporada alta. Fets i no paraules, d'uns que diuen estimar i protegir molt, però que en realitat a Cabrera allò que hi trobarem espais i edificacions tancades, infrautilitzades i molt còps deteriorades. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, s'han fet tot un seguit de millores des de què nosaltres vàrem entrar a gestionar tot l'entorn mediambiental i en aquest cas, tot l'entorn de Cabrera. Vàrem tenir moltes dificultats al començament, ja n'hem parlat altres vegades en aquest ple, perquè la situació que es va trobar aquest govern és de tots prou coneguda.

El primer que vàrem fer va ser atacar la possibilitat que el Centre d'interpretació de Cabrera continués obert. En determinats moments fins i tot hi va haver manifestacions davant el propi centre dient que tancàvem. Idò no, continua obert, només que abans ens costava 1.200.000 euros i ara només en costa 300.000 i segueix obert, fins i tot amb més opcions per als visitants.

Hem posat en marxa per ordinador de tota la reserva de boies, amb el pagament també de les corresponents boies i reinvertint allò que se treu dins el propi entorn de Cabrera. Hem fet instal·lacions de fondeigs ecològics en zones de fondeig diürn, no n'hi havia. Per tant, hem incrementat les possibilitats que hi vagi gent a gaudir-ne.

Hem fet un servei de control i d'ajuda d'amarraments per als usuaris del port. S'ha fet la licitació del transport turístic que ara el realitzen dues empreses, això ha fet també que puguem aconseguir uns ingressos, però sobretot ha fet que els usuaris tinguin una baixada de preus i major diversificació. L'any 2011 hi varen anar unes 21.000 persones; l'any 2013 amb aquest nou sistema 26.000 persones hi han anat, 5.000 més.

Hi ha una major oferta de rutes guiades per a empreses de transport, també les mateixes empreses creen allà dins aquestes possibilitats. Hi ha una ampliació del nombre d'efectius en temporada alta, hem passat de 25 a 33 enguany. Hem incorporat una nova embarcació per a labors de vigilància. Hem duplicat la potència de l'estació fotovoltaica, la qual cosa ens ha dut a estalviar 50.000 euros anuals i una reducció de 34 tones de CO₂. No funcionava, les plaques fotovoltaïques no funcionaven quan nosaltres arribàrem. Ara hem duplicat aquesta estació.

L'any 2009 se va tancar el museu del celler, l'estiu de l'any passat, després de quatre anys, es va tornar obrir i així segueix. S'ha obert el refugi, un autèntic èxit fins a dia d'avui, hem d'aconseguir que només sigui l'inici, ho hem d'estabilitzar, segurament enguany com a primer any tendrem dificultats, però amb visió de futur això dóna unes immenses possibilitats.

En definitiva, hem d'obrir Cabrera a tothom i ho hem de fer a la vegada preservant aquell entorn. I això és allò que està fent aquest govern. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 4342/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de l'informe del Pla d'igualtat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 4342/14, relativa a conclusions de l'informe del Pla d'igualtat que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, una de les actuacions dutes a terme per part de la conselleria, de la seva conselleria, ha estat l'aprovació del primer Pla d'igualtat entre homes i dones de serveis generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, un instrument importantíssim per tal d'assolir un dels objectius més importants que té aquest govern que és el d'aplicar polítiques d'igualtat entre els treballadors que fan feina dins la pròpia administració de la comunitat autònoma. Per això, considerem de vital importància la conscienciació i la sensibilització que es fa del personal i dels càrrecs directius i òrgans de selecció i valoració de la importància de la igualtat de gènere, sobretot mitjançant la formació adient.

Així mateix, també volem destacar que és important el foment del coneixement de la normativa sobre la igualtat d'oportunitats i el coneixement del Pla d'igualtat que es va aprovar aquesta legislatura; impulsar la participació de les dones i la seva representació equilibrada en els diferents llocs de responsabilitat; contribuir a l'augment de la presència de dones a llocs de responsabilitat i càrrecs; adaptar l'administració als principis d'igualtat d'oportunitats, incorporar l'avaluació de l'impacte de gènere en el desplegament de les seves competències per garantir la integració del principi d'igualtat de dones i homes, tot això són objectius que considerem imprescindibles d'aquest Pla d'igualtat.

Per tot això li volíem formular aquesta pregunta: fa uns dies es va aprovar per unanimitat, per part de la Comissió d'Igualtat, l'informe del Pla d'igualtat, això acaba de succeir recentment, i per això ens agradaria saber quines són les principals conclusions d'aquest informe, Sra. Consellera, si ens pot informar.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. Sí, com vostè deia, aquest govern ha aprovat el primer Pla d'igualtat d'homes i dones de serveis generals, d'empleats públics de l'administració autonòmica, que es va aprovar dia 29 de juny del 2012, recollint valoracions i documentació feta els anteriors anys, i complementada durant el principi d'aquesta legislatura. Va dirigida a 4.500 empleats públics aproximadament, 64% dones i 26% homes, i vol igualar les oportunitats.

El Pla d'igualtat té una duració de tres anys i quan arriba a un any i mig d'execució del pla es fa una avaluació intermèdia per valorar com es du a terme la seva aplicació, i en aquest sentit, a finals de 2013, en què va fer l'any i mig, es va començar a recopilar tota la documentació de la feina que s'havia fet i s'ha avaluat i s'ha elaborat un informe per part dels tècnics de la Direcció General de Funció Pública; després, aquest informe s'ha proposat i valorat per una comissió tècnica

paritària, i s'ha aprovat ara aquestes setmanes per una comissió mixta, formada per administració i representants sindicals.

Va ser aprovat per unanimitat, hi són representats i en concret hi varen assistir Comissions Obreres, UGT, CSIF i USO, més els representants de l'administració, i tots el vàrem aprovar per unanimitat.

I ens demostra que del total del Pla d'igualtat, a dia d'avui, o millor dit, a l'any i mig, a la meitat del pla, se n'ha executat un 86%. Això suposa que de les 113 accions, n'hi ha 69 que ja s'han dut a terme; 29 que són en procés i 15 que es troben pendents d'executar. És a dir, dels 8 eixos d'acció n'hi ha més de la meitat que ja estan desplegats al cent per cent; 4 que estan desplegats en un 70%. És a dir, amb un any i mig de vigència podem dir que la part més important i més grossa del Pla d'igualtat, està desplegada.

En concret, si volem analitzar algun dels indicadors, podem veure o podríem destacar que hi ha un espai específic, per exemple la web on es penja tot allò d'igualtat, perquè tots els funcionaris ho puguin veure; que els cursos d'igualtat són transversals i puntuen com a mèrit a totes les promocions, per exemple s'ha comprovat en el concurs de trasllats; que s'ha incorporat la variable sexe en el document de gestió de personal, la qual cosa ens dóna més detall amb les dades que obtenim, o per exemple que donam un crèdit de deu hores per compensar formació fora d'horari laboral. És a dir, realment s'aposta per la igualtat, s'avança en aquesta línia i pensam que tot això ajudarà a millorar i a modernitzar l'administració autonòmica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

I.13) Pregunta RGE núm. 4345/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del gas natural a Menorca.

Tretzena pregunta, RGE núm. 4345/14, relativa a implantació del gas natural a Menorca, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Menorca és, a diu d'avui, l'única illa de Balears que no disposa de subministrament de gas natural, un fet que suposa un greuge comparatiu per a tots els menorquins, tant per a les empreses com per a les economies domèstiques.

El primer govern del pacte va adjudicar, el 2003, a la companyia Sociedad Gas d'Euskadi, el contracte per dotar Menorca d'aquest combustible, però no va ser precisament el Partit Popular qui va anul·lar aquesta concessió, van ser els tribunals, senyores i senyors diputats, primer, el Superior de Justícia de Balears, el 2010, i el desembre passat el Suprem, els quals van resoldre que el Govern de Francesc Antich havia fet les coses molt malament; concretament per la ruptura del principi de lliure competència i concurrència i les irregularitats durant el procediment de licitació, tal com recullen aquestes dues sentències. O sigui que els menorquins van quedar sense gas natural per una concessió plena d'irregularitats que el Partit Socialista va tramitar i va adjudicar amb favoritisme.

Però, no contents amb aquesta mala gestió, el Pla nacional d'energia 2008-2016, redactat pel Govern Zapatero, va castigar Menorca quan va qualificar el gasoducte com a objectiu B, o sigui, una infraestructura que no era ni estratègica ni prioritària per als socialistes. Afortunadament, el Govern del Partit Popular ha solucionat aquesta injustícia que eliminava el gasoducte del Pla nacional i ha aconseguit durant aquesta legislatura elevar la categoria d'aquesta infraestructura energètica a objectiu A, estratègic i necessari. Per tant, Sr. Conseller, pot donar a conèixer quines noves accions du a terme el Govern per fer possible l'accés dels menorquins i de les seves empreses al gas natural. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada. Es cierto, para nuestro gobierno es estratégico la expansión del gas natural en toda nuestra comunidad, por varios factores pero sobre todo uno: mejorar la competitividad de nuestras empresas, y dos, que todos nuestros ciudadanos puedan acceder a una energía mucho menos contaminante y mucho más barata.

Usted ha definido exactamente el proceso en el caso de Menorca de los últimos años; por fin, en diciembre, el Supremo anuló la concesión que había definitivamente sobre la distribución de gas natural en Menorca, y hoy podemos empezar a hablar de que Menorca vuelve a ser prioridad y vuelve a ser protagonista en la implantación y en la expansión del gas natural.

¿Qué vamos a hacer? Poner en marcha un proceso de concurrencia, que es en el ámbito administrativo el camino más adecuado y transparente para implantar el gas natural en Menorca. ¿Cómo? Ya se ha presentado el modelo a los grupos parlamentarios, a todos, también al Consell de Menorca, y la idea es crear una comisión de seguimiento en todo el trámite administrativo de este proceso de concurrencia. ¿Por qué? Pues, primero, que no se nos repita un procedimiento mal desarrollado, y dos, que todos los partidos y representantes de los ciudadanos estén al tanto y puedan trabajar en este proceso.

Ya existen dos empresas que se han interesado en este proceso de concurrencia y por tanto sabemos que el proceso puede llevarse a cabo. En las próximas semanas nos pondremos en marcha, definiremos los caminos, volveremos a hablar con todos los grupos parlamentarios para que, en un objetivo de corto plazo, Menorca tenga todo el proceso administrativo necesario para que el gas natural sea una realidad, porque se lo merece.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 4346/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa de suport a l'emprenedor i a l'empresa en la recerca de finançament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 4346/14, relativa a programa de suport a l'emprenedor i a l'empresa en la recerca de finançament, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Des del primer moment, el Govern de les Illes Balears, liderat pel Partit Popular, va tenir molt clar que per superar la crisi econòmica s'havia de posicionar al costat de les empreses i dels emprenedors per donar-los suport i per crear un marc idoni on desenvolupar els seus projectes.

Un dels principals que es trobaven i que encara avui es troben les empreses i els emprenedors és l'accés al finançament, l'accés al crèdit. Les exigències de les entitats financeres, juntament amb la manca d'esquenes pròpies en el cas dels emprenedors, ha fet que en ocasions projectes o iniciatives empresarials no hagin pogut veure la llum per les dificultats d'aquest accés al crèdit.

Conscients d'aquesta necessitat i de la necessitat que sigui el sector privat qui lideri la recuperació, el Govern va posar en funcionament el programa de suport a l'emprenedor i a l'empresa en la recerca del finançament, anomenat programa SERF, en col·laboració amb la Societat de Garantia Recíproca ISBA. Aquest pla té com a objectiu servir als que volen llançar un projecte, perquè trobin menys barreres d'entrada en la recerca i en l'estratègia de finançament d'aquests projectes.

És per tot això que li demanam, Sr. Conseller, quina lectura fa dels primers sis mesos des de la posada en funcionament del Programa de suport a l'emprenedor i a l'empresa en la recerca del finançament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sr. Diputat. Como usted bien define, este gobierno lo que identificó rápidamente fue que nuestro sector productivo necesitaba de un acompañamiento, sobre todo en algunos sectores específicos o en algún tipo de proyecto y de algún tipo de empresario, es decir, emprendedores y pequeña empresa. ¿Por qué? Porque la situación en la que estaban, con la dificultad de acceso a la financiación, otro de los problemas grandes es que este acceso muchas veces, el no llegar a él, era por falta de un plan y de una concreción clara en el negocio y en la propuesta de empresa que querían hacer.

Este servicio nace para apoyar a esos emprendedores y a estas empresas en cinco colectivos muy claros, en cinco sectores específicos claros: autónomos, en cualquiera de sus ámbitos; en el ámbito de la restauración, el emprendedor en el ámbito innovador y el emprendedor en base tecnológica.

¿Qué finalidad? Estructurar la idea y llevarla a un plan de negocio, pero, una vez que ese plan de negocio ya sea firme y claro, en base a qué quiero hacer, cómo quiero hacer y qué recursos necesito, buscarles financiación. ¿Cómo? A través de otra institución que este gobierno está potenciando en toda esta legislatura, que es ISBA, nuestra Sociedad de Garantía Recíproca. A día de hoy ya han pasado 48 emprendedores, 17 de los cuales ya están en proceso de estudio y financiación y han pasado por consultores; 18 están en un proceso de maduración de la idea, es decir, vamos a concretar, vamos a saber exactamente hacia dónde quiero ir, y 6 han pasado a la Oficina del Emprendedor, que usted sabe que también está vinculada a este gobierno.

Es un desarrollo claro para ayudar al autónomo y al emprendedor. En definitiva, ¿qué estamos haciendo? Identificando una realidad, el número de emprendedores está creciendo, el número de pequeñas empresas que no tienen financiación son múltiples, pero no es por falta de ideas en muchos casos, sino por falta de concreción de estas ideas.

Este gobierno tiene claro que la generación de empleo viene del sector privado y viene de las empresas, de nuestros emprendedores, e identifica una herramienta para ayudarles, para estar con ellos y conseguir financiación.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 4339/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitats de promoció de la náutica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 4339/14, relativa a activitats de promoció de la náutica, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Nuestra comunidad es sin duda un centro náutico de referencia en el Mediterráneo, siendo la náutica una actividad que tiene, entre otros, un valor propio por su aportación económica y laboral a nuestra comunidad.

Este govern es consciente de lo que representa la náutica y sus instalaciones para nuestra comunidad. Por ello, ha puesto en marcha un gran número de actuaciones, desde diversos aspectos de apoyo y mejora de todo lo relativo a la náutica, teniendo, además, claramente una gran sintonía con el sector náutico, que pasó la anterior legislatura ignorado por el entonces Govern.

En cambio, el sector manifiesta que con este govern ha encontrado una oportunidad para potenciar el sector y contribuir al desarrollo económico de nuestra comunidad. Ejemplos de la actividad de este govern respecto a la náutica, a diferencia de la inactividad del anterior Govern, son la Mesa sectorial náutica y sus conclusiones; agilización de listas de espera de amarres; mejora del mantenimiento y seguridad de puertos; reordenación de puertos y fondeos; solución a embarcaciones abandonadas y subhasta; redacción de planes de seguridad; agilización de trámites, además de la Ley de puertos, en tramitación parlamentaria.

Destacar la importancia de la supresión del impuesto de matriculación de embarcaciones de recreo de más de 15 metros de eslora dedicadas a alquiler, reivindicación del sector cumplida por este gobierno, al ser el único país de la Unión Europea que lo tenía y que producía una situación discriminatoria; trabajando también este govern para que se elimine la subida de la tasa de ayuda a la navegación T-cero, como también se ha posicionado en contra esta cámara.

Pero, además, este govern es consciente de la importancia de apostar por la promoción de la actividad náutica en nuestra islas, por todo lo que implica. Por ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes le realizo la siguiente pregunta: ¿En qué actividades de promoción de la náutica participa el Govern de las Illes Balears?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta, Sr. Diputat. Com saben vostès, el sector nàutic és estratègic per a les Illes Balears i està definit en el Pla integral de Turisme a una de les línies del producte esportiu i, a més, amb la importància que es vol donar al Pla específic de turisme i esport, el qual, a més, es desenvolupa actualment i que serà enllestit en un parell de mesos, doncs tindrà una cabdal importància.

Per una altra banda, any rera any s'incrementen els turistes que venen per practicar qualche tipus d'esport, inclosos sobretot els nàutics, i per tant això fa que li haguem de donar la importància que es mereix.

En el Pla d'acció del 2014 s'han inclòs prou més accions que els darrers anys i per exemple s'assisteix a la Fira de Dusseldorf de busseig i nàutica, però totes aquestes fires estan consensuades, com vostè ha dit, amb les mesos estratègiques. Jo crec que és important que es facin aquelles accions que el sector privat considera importants per poder ser més competitiu i poder arribar més enllà.

També es va a la Dive Travel Show de Madrid, que és la principal fira a nivell nacional de busseig i turisme sostenible; a la Eudi Show de Bolonya, que és la principal fira de submarinisme d'Itàlia i, a més, es realitzen enguany *fam trips* i *press trips*, un dels quals, un *fam trip*, és de creuers, dirigit al mercat americà, i un altre és un *pres tip* col·lectiu multimercat a Menorca.

Però, sens dubte, l'acció més important que es du a terme per part de l'ATB i de Ports IB és l'assistència a la Fira de creuers de Miami, en la qual Ports IB va assistir de la mà de l'Autoritat Portuària, que va com a exemple també de col·laboració pública i privada.

A més, per una altra banda, també es va assistir la setmana al segon Congrés Nàutic organitzat per l'Associació Nacional d'Empreses Nàutiques i la conselleria va participar a una de les mesos, on es varen treure conclusions molt positives. I a més, però, una de les notícies jo crec que més importants que tendrem i de què tenim coneixement és el creixent interès que totes les navilieres i les empreses tenen per als ports de la xarxa autonòmica de les Illes Balears, abans no arribava cap creuer i enguany, només enguany, n'estan previstos 29 per al 2014, 17 al Port de Sóller, 10 al Port de Ciutadella i 2 per al Port de Sant Antoni de Portmany, i fins i tot tenim la previsió que puguin augmentar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.16) Pregunta RGE núm. 4347/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a índex de confiança empresarial.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 4347/14, relativa a índex de confiança empresarial que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. L'Institut Nacional d'Estadística va fer públic la setmana passada l'índex de confiança empresarial corresponent al segon trimestre del 2014, un indicador que augmenta a nivell de tota Espanya però que a les nostres illes registre el major increment

del nostre país, tant a nivell interanual com a nivell intermensual.

Cada vegada que es fa públic un indicador econòmic Balears és sempre un dels millors de tota Espanya, la que més puja i la que més demostra un creixement estable, continu i permanent. La taxa de l'atur, l'afiliació a la Seguretat Social, el creixement econòmic, la facturació, les vendes minoristes, el nombre d'autònoms, la creació d'empreses, el nombre de viatges, les pernотacions, i avui l'índex de confiança empresarial, dades sempre positives.

Hem tengut una setmana santa molt bona i amb moltíssima activitat econòmica i és evident que la situació millora cada any, cada mes i cada dia. No som triomfalistes ni creim que estigui tot solucionat ni molt manco, però sí que som realistes i amb tres i gràcies a polítiques serioses i rigoroses, malgrat els obstacles continus de l'oposició, avui no tenim res a veure amb la imatge de fa tres anys, res a veure.

I podem desviar l'atenció en altres temes, però la realitat dels nostres ciutadans és aquesta, veure com amb l'esforç de tots som capaços de superar aquesta crisi. Aquesta serà una bona herència que deixarem a les generacions futures i de la qual ens sentim orgullosos i, per això, Sr. Conseller, volem conèixer la seva valoració sobre aquest indicador.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada. Mire, la valoración lo dicen los propios datos, yo creo que, como gobierno, desde el principio nos hemos basado claramente en que teníamos que transformar nuestra economía con acciones claras de reforma y con actuaciones claras que trasladaran confianza tanto a nuestro sector empresarial como a los ciudadanos. Esta confianza se está traduciendo en mayor actividad, generación de empleo, por lo tanto, mayor ventas y un sinfín de indicadores que poco a poco van definiendo este cambio de modelo y este cambio de tendencia.

¿Qué estamos analizando? Estamos analizando la confianza de nuestros empresarios para los próximos tres meses y de nuevo, Baleares junto con Navarra a nivel interanual y a nivel trimestral, lidera la confianza de los empresarios en su economía para los próximos tres meses. Esto consecuencia de indicadores como desempleo, indicadores como empleo neto, indicadores como mayor venta de los comercios, todo son indicadores que los empresarios deciden después de mucho tiempo, empezar a invertir y empezara a generar empleo. Baleares, para nuestros empresarios, está cambiando y se está demostrando día a día con los indicadores y con su reflejo en inversiones y en ocupación.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 4336/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a inici del proper curs escolar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta RGE núm. 4338/14, relativa a inici del proper curs escolar que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, després de les pilotes fora que ha tirat la consellera, a veure si podem tenir un debat sobre educació.

Aquest curs escolar que ja està pràcticament en la seva recta final, s'ha caracteritzat per la improvisació del seu Govern, per la imposició d'un model lingüístic, per la persecució als mestres, professors i directors i per la manca total de diàleg. La conclusió per tant, és que no hem tengut un curs amb normalitat.

Pot assegurar el Sr. President que el pròxim curs sí es desenvoluparà amb normalitat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri vostè em demana que assegurí qualque cosa que no està tota a les mans d'un govern, el que sí li puc assegurar és que totes les persones que formam part d'aquest Govern, volen un inici de curs amb normalitat, no només un inici de curs, sinó tot el curs, perquè és el millor per als nins que són els principals protagonistes de l'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, el seu desig no concorda amb la realitat del que fa el seu Govern. El pròxim curs s'aplica la nova Llei LOMQE, el pròxim curs s'amplia l'aplicació del TIL a tot un seguit de cursos que ara no el tenien, i vostès dediquen els inspectors a seguir webs, a seguir símbols i a seguir què fan els directors. En aquests moments per tant, no estan dedicats al que haurien de dedicar. En aquests moments Sr. Bauzá, dia 15 de març, ja hauria d'haver sortit l'ordre per com han d'aplicar el TIL el pròxim curs i no està ni publicada Sr. Bauzá.

El curs passat va arribar tard, malament i amb poc temps i a mitjans curs encara es donaven instruccions de com s'havia d'aplicar el TIL Sr. Bauzá. Improvisació una rera l'altra.

No troben directors, creu que no troben directors per mor dels directors o per què vostès no han actuat bé? Li ve de nou Sr. Bauzá que no trobin directors per a les escoles i instituts? Sap que en el pròxim curs, Sr. Bauzá, es plantegen reducció de línies a les escoles, a escoles que tenien tres línies, el pròxim curs els diuen dues? Escoles que necessiten quatre línies el pròxim curs en tendran dues. Sap què vol dir això, Sr. Bauzá? Manco professors, manco tutors i més alumnes per aula.

És aquesta l'educació de qualitat i pública que necessitam? Ja sé que vostè no la defensa.

Sr. Bauzá, per acabar, dues propostes, vist, i avui ens ho ha tornat confirmar amb les seves respostes, Sr. Bauzá, el millor que pot fer és destituir, per la seva ineficàcia i la seva incapacitat, tot l'equip de la conselleria, començant lògicament per la Sra. Consellera.

I en segon lloc, Sr. Bauzá, com que s'ha reunit amb tothom, amb tots i cada un dels sectors d'aquestes illes, fins i tot amb grupúsculs, es reuneixi, Sr. Bauzá, amb el sector educatiu, parli amb els mestres i professors, consensuï amb ells, parli amb ells i arregli d'una vegada per totes aquest desgavell que han deixat a les aules d'aquests nins i nines que diu que li preocupen tant, Sr. Bauzá.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló miri, insistesc, aquest Govern farà tot el possible perquè el curs s'iniciï i continuï amb normalitat. I estic segur que és el desig no només d'un Govern sinó de totes aquelles persones que pensam l'important i necessària que és l'educació, no per a un present, sinó per a un millor futur de la nostra societat. Per això farem els esforços necessaris.

Ara bé, en aquest cas hi ha dues parts i tot no depèn d'aquesta part a la qual vostè li dona l'única importància. Tots hem de posar el màxim perquè de tots és aquesta responsabilitat. Tots els que creim i compartim aquest model, aquesta forma política, aquesta estratègia de la política educativa del Govern, però també aquells que no comparteixen la política educativa del Govern. Jo li vull recordar que un seguit de votants, una part important d'aquesta societat no va triar un model d'immersió lingüística, però el vàrem respectar. Jo li deman a vostè que respecti no més, però tampoc menys el mateix model que nosaltres hem proposat, simplement igual, ni més ni menys. Perquè vostès demanen respecte quan no els agrada el model que proposa aquest partit, que és l'avalat per les urnes, que li torn respondre i comentar que és el model que ha desitjat la immensa majoria de la nostra societat, un model trilingüe. Jo entenc que a vostè això no li agrada, però vostè ha de respectar la normalitat, la naturalitat de la democràcia, avalada per aquestes urnes i que és un programa que en aquest cas defensa aquest Govern.

Sr. Barceló, el més important són els nins i jo no vull que cap nin no tenguí l'oportunitat de tenir les màximes competències lingüístiques i molt menys en aquesta terra, les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.18) Pregunta RGE núm. 4355/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per fer front a la pobresa infantil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta RGE núm. 4355/14, relativa a mesures per fer front a la pobresa infantil, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, supòs que convindrà amb mi que la part més dura de la crisi econòmica és la desigualtat que es genera i dins la desigualtat el drama major és la pobresa i dins la pobresa, la pobresa dels infants. Darrerament han sortit diferents estudis a nivell europeu, a nivell espanyol i també aquí a les Illes Balears, les dades són alarmants: Espanya és el segon país amb pobresa infantil, només té per davall Romania. Espanya és el país on més ha pujat la desigualtat entre rics i pobres, sobretot per l'atur i per la manca de prestacions socials als més febles.

Si anam a les dades de Balears, encara són més dures: segons l'informe publicat per la Xarxa Europea de la Lluita contra la Pobresa, a les Illes Balears el 33% dels menors de 16 anys viuen en el llindar de pobresa, per damunt de la mitjana estatal. Això vol dir a les Illes Balears que entre cinquanta i seixanta mil nins tenen mancances. Segons l'IBESTAT, entre el 2011 i el 2012 a les Illes Balears la pobresa ha crescut gairebé en 2,5 punts.

Per això li deman Sr. President, creu que el seu Govern ha pres les mesures adequades per fer front a la pobresa infantil i a la desigualtat creixent?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, bon dia. Miri, aquest Govern ha fet, fa i farà tot el que pugui precisament per disminuir el nombre de nins que estan baix el nivell de pobresa, i també per evitar aquesta situació de desigualtat, no en tenguí cap dubte. I sempre es pot fer més i nosaltres ho sabem i tothom que ha tenguut aquesta responsabilitat, sempre sap que es pot fer més. I tot el que s'hi pugui destinar no serà suficient.

Ara, sí que li puc dir, simplement comparativament, el darrer pressupost de la Conselleria d'Afers Socials de l'anterior legislatura del pacte de l'any 2011 era de 107 milions d'euros, el darrer pressupost aprovat en aquesta cambra ha estat, de l'any 2014, de 140,5 milions d'euros, simplement un 31,2% més. I li puc anticipar que la intenció d'aquest president i d'aquest Govern és que s'incrementin les partides per al pressupost d'Afers Socials per a l'any 2015, per al pròxim pressupost.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, sempre menteix amb els números.

(Remor de veus)

Miri, basta veure el què han fet i el que diu el desmenteixen, les millors temporades turístiques de la història i això no serveix per repartir millor la riquesa, la precarietat laboral augmenta moltíssim, hi ha molts de treballadors que tenen un contracte i que són pobres, que no arriben a final de mes; les prestacions d'atur, Sr. President, s'han reduït 10 punts en dos anys a les Illes Balears; 60.000 persones a les Illes Balears no tenen cap prestació econòmica; encara han estat incapaços d'aprovar un Pla d'ocupació amb mesures concretes per als més vulnerables; la renda mínima d'inserció no arriba a tota la població que ho necessita; el Pla de prestacions bàsiques ha baixat un 60% a les Illes Balears; han reduït els educadors de carrer; han disminuït les beques de menjadors escolars.

I quan els parlem de tot això, Sr. President, el més greu és que ho neguen, basta veure què ha fet el Sr. Montoro amb l'informe de Caritas. Han votat en aquest Parlament en contra del Pla contra la pobresa i l'exclusió social que vàrem presentar els socialistes. I en canvi, vostè ha volgut tancar l'any 2013 amb un dèficit menor del que li permetia l'Estat, 44 milions d'euros que hagués pogut invertir a les Illes Balears. Quants nins haguessin pogut menjar cada dia, Sr. President, amb aquests 44 milions d'euros?

Evidentment la meua prioritat hagués estat molt diferent, Sr. President, per això presentam, demanam una renda autonòmica.

Sr. President, li queden menys de 400 dies, rectificui! Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el president del Govern. Quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, com sempre vostè no llegeix els números, sinó que simplement interpreta els números com li convé. Jo li deman que no interpreti, simplement que digui quina és la realitat de tot el que diu; per exemple, vostè ha obviat dir que amb aquest govern del Partit Popular s'ha triplicat la renda mínima, però a vostè li interessa una cosa i no li interessa una altra...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Així de senzill! I vostè, vostè empra, amb una demagògia que no vull ni tan sols qualificar, una cosa tan sensible per a qualsevol govern, com són les persones que ho passen malament.

Sra. Armengol, nosaltres fem molta feina en aquesta línia i no ho fem tot sols. Ara mateix fem una feina conjunta amb Caritas i amb Creu Roja, precisament per tal d'incrementar les línies d'ajuda. Vostè em posa aquesta cara perquè no sap què fa aquest Govern i critica contínuament tot el que fa aquest Govern.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, almenys que es pugui informar. I amb aquesta línia s'ha dissenyat una Estratègia d'inclusió social de les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Obrador!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I precisament amb aquesta estratègia el que s'intenta és reforçar les línies actuals d'actuació, per tal que es puguin integrar més persones que tenen un risc d'exclusió social.

S'incrementen amb unes ajudes de 2,5 milions d'euros, que sortiran d'aquí a unes setmanes. Mig milió d'euros més.

Sra. Armengol, jo entenc que vostè ho critiqui tot, però Sra. Armengol, en coses tan delicades i tan sensibles com aquestes, aquest Govern ni hi jugarà, ni hi participarà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 9288/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació laboral en la temporada turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 9288/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació laboral a la temporada turística. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Senyores diputades, senyors diputats. A l'inici de la temporada 2014..., -esperarem que la gent surti...

(Remor de veus)

A l'inici de la temporada del 2014, des del Grup Socialista valoràvem que estava bé analitzar el que ha estat, el que fou...

LA SRA. PRESIDENTA:

Prec silenci per favor!

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...la temporada turística del 2013 i evidentment també del 2012, amb un objectiu molt concret: podem millorar? I des d'aquesta banda estam convençuts que sí, que podem millorar, i per açò necessitam ser capaços d'anàlisi i en aquest sentit aquesta interpel·lació la qual, evidentment, haurà d'anar acompanyada de les corresponents propostes.

Però sí volíem assenyalar que la temporada que vam viure el 2012, que vam viure el 2013, la vam viure entre dos tipus de notícies encontrades. Una mateixa realitat amb dues cares ben contraposades, malauradament: per una banda, l'eufòria dels indicadors turístics positius, que trobam evidentment publicitats pel propi Govern en el seu fullotó publicitari. El nombre de turistes l'any 2013 es va incrementar en un 5,1% en relació a l'any 2011; la despesa turística es va incrementar un 8,7%, també en relació al 2011; la despesa diària per turista també s'ha incrementat un 5,5%; el nombre de pernoctacions s'han incrementat un 3,1%, i els increments de categoria en els establiments turístics, ens assenyala fa pocs dies el conseller de Turisme i Esports, que se n'havien establert més de 250, cosa que suposa obligatòriament més personal a contractar. Aquesta és una realitat.

Però hi ha una altra realitat, una altra banda que són els indicadors socials, uns indicadors laborals que no es troben publicats curiosament en el fulletó del Govern. Un silenci que sorprèn en la publicitat, però sobretot un silenci que ens va sorprendre amb la reacció del Govern quant a les notícies també prou comentades el passat estiu, notícies que per la seva duresa ens feien empegueir: els contractes il·legals en hostaleria, en forma de becaris; l'explotació laboral amb totes les seves possibilitats, contractes a temps parcial amb jornada completa, jornades completes i salaris parcials i denúncies per externalització dels serveis hotelers amb l'objectiu, si és possible, rebaixar encara més els salaris.

Però evidentment i malgrat aquests indicadors i el silenci del Govern quan sortien aquestes notícies, hi ha altres indicadors laborals lligats a la temporada turística, més silenciats també pel Govern, més impactants però també igualment durs perquè ens mostren la nova explotació laboral, la neoexplotació laboral que ha impulsat fonamentalment la reforma laboral i que alguns intenten visualitzar com l'única possibilitat de sortida de la crisi. La sortida per la porta falsa, per l'increment de les desigualtats, pel creixement de la pobresa dels treballadors; la sortida simplement tenint en compte els comptes i resultats, sense que les persones semblin que importin massa.

Ens referim a indicadors com la rebaixa dels costos salarials. A la nostra comunitat autònoma els costos salarials en el sector dels serveis han baixat en 2 anys un 2,7%. Estam en un 8% per baix dels costos salarials del sector serveis, de la mitjana estatal. No és una bona dada.

L'increment de la precarietat en la contractació, quins són els contractes que han crescut? Temporals a temps parcial, els contractes més "cutres", els contractes més precaris, aquests s'han incrementat un 29%. Què ha passat amb els contractes indefinits a temps complet? Que han caigut un 3,3%. És a dir, els indefinits a temps complet cauen i creixen, repetesc, els més simples, els més precaris, els temporals a temps parcial. Clar, aquesta és una situació vertaderament complicada.

I només li donaré una altra dada, la del març del 2014, els contractes inferiors a 7 dies són el 13% de la contractació de tot el mes, 3.497 contractes, el mes de març, en un sol mes són inferiors a 7 dies. *Bravo!*

Tercer indicador, la temporalitat dels assalariats del sector turístic, una dada de la Conselleria de Turisme: el 2013 torna créixer; el 2012 era del 27,9%, el 2013 del 33,38%, la temporalitat continua creixent.

Altres indicadors, podríem parlar dels ERO, han disminuït la reforma laboral que havia d'acabar amb la flexibilitat de les empreses, que havia d'acabar amb les extincions a través d'expedients de regulació, s'han incrementat o no? El 2013 guanya per golejada amb un increment amb relació a 2012 d'acomiadaments per extinció a través d'expedients de regulació d'ocupació, un increment del 51%, de 2011, en dos anys, senyors consellers.

Amb aquestes dades obligatòriament dues preguntes: tots aquests sacrificis dels treballadors, rebaixes salarials, abaratiment dels acomiadaments, fins a costos zero dels nous contractes, augment dels acomiadaments per causes objectives, increment de l'extinció de llocs de feina per ERO, més precarietat, tot açò suposa incrementar significativament els llocs de feina? En la globalitat dels llocs de feina no, 2011-2013 creació neta d'ocupació, que evidentment aquesta estadística no figura en el fulletó, figura la variació interanual, no el nombre d'afiliats. Anem a les dades de la Tresoreria de la Seguretat Social, estan penjades a l'IBESTAT o a l'Observatori del Mercat Laboral, les té, Sr. Conseller, 2011-2013, 9.300 afiliats menys globalment, és a dir, 12 llocs de feina destruïts cada dia durant dos anys. Els seus dos anys.

En el sector serveis, ha millorat un poc, també hi ha hagut destrucció d'ocupació, 1.350 afiliats menys, del sector de serveis 2011-2013. Anem a la lletra més petita, l'allotjament, ha creat ocupació? Sí, ha creat ocupació, l'allotjament ha creat 2.000 llocs de feina i el sector de menjars i begudes 3.047. Per tant, ens trobam que en dos anys dos sectors, l'allotjament i els serveis de menjars i begudes, han crescut, en dos anys, 5.100 llocs de feina. És suficient aquest creixement? Totalment insuficient. Totalment insuficient quan són incapaços ni tan sols de positivament el creixement net en el sector de serveis i molt menys la creació neta d'ocupació. És més, 5.100 llocs de feina en aquests dos sectors al costat de la xifra que li he dit de 3.400 contractes en un mes inferiors a set dies, ja ho diu tot, ja ho diu tot. Així que, evidentment, no cream ocupació, intensificam la pobresa dels nous treballadors.

Per tant, la darrera pregunta: anam per bon camí, Sr. Conseller? Creu el Govern que els guanys turístics, que hi són, hi són, no arriben a tothom, ni a tots els sectors ni als treballadors ni als ciutadans. Està d'acord el Govern que només es millori la competitivitat per a una major explotació laboral? Quin és l'objectiu del Govern, per tant, els comptes de resultats o el benestar de la gent?

El CRE en el seu darrer informe ja va assenyalar que els ingressos generats pels rècords de visitants no arriben ni a tots els sectors econòmics ni a tots els ciutadans. A partir d'aquest informe -se'n recorden del CRE?, el van suprimir. Per tant, li pertoca avui, Sr. Conseller, com valora i què proposa perquè veritablement la sortida de la crisi sigui més justa i sobretot perquè aquestes dues realitats no siguin realitats encontrades com les vivim avui, no són ni generen sinèrgies positives sinó que -repetim- a dia d'avui encara són massa encontrades.

Per tant, cal actuar i en aquest sentit li demanam, repetim, després de la desaparició del CRE, la primera crítica, i del CES pertoca avui conèixer la seva opinió i les seves propostes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Joaquín García.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Presidente. Sra. Diputada. Como la interpretación de los datos que usted me ha hecho, la verdad es que no, no... creo que están fuera totalmente de la realidad, vamos a ver si les ponemos en orden porque usted puede tomar datos, pero tomarlos aisladamente, sacar conclusiones sobre datos pues es fácil.

Siempre se lo traslado cada vez que hablamos, son tendencias, tendencias. Cuando usted va conduciendo un coche y lo frena, no lo frena en seco, ¿verdad?, lo va frenando poco a poco y va actuando de forma correcta para que el coche se pare y después empiece a andar. ¿A dónde le quiero llevar? Es que usted me coge el año que quiere siempre, busca el indicador del mes y del promedio que más le interesa y a partir de ahí hace todo un articulado y una disertación. Entonces creo que como estamos analizando temas serios, pues, vamos a tomárnoslos como son, primero, analizar los datos como tendencia. Bueno, estoy sorprendido que me hable de los datos del paro, que no son los que se dan, o de los datos de ocupación neta que no son los que se dan. Yo le puedo decir que son los que se dan, los de ocupación neta, si quiere.

Mire, yo sólo decirles que Baleares si la media de España estaba en desempleo en el año 2013 en un 26,4% de desempleados, Baleares estaba en el 22,4, 4 puntos menos. Y si España en el 2012 estaba en un 25%, es decir, que España en el 2012 como conjunto pasó del 25 al 26, Baleares pasó del 23,3 al 22. A nivel de estado se subió un punto el desempleo, datos EPA, a los que usted le gusta, y a nivel de Baleares disminuimos un punto. Por tanto, algo de lo que usted está diciendo no puede... hay que contrastar.

Si vamos a parados de larga duración tenemos mejor comportamiento y sale en un estudio que ha salido comparado ya no solamente con nuestras diecisiete comunidades y ciudades autónomas sino a nivel de todo el Estado Europeo, Baleares está mucho mejor que la mayoría de las comunidades autónomas españolas, y eso ha sido, de alguna forma, una evolución y una actuación.

También decirle que si llevamos, estamos hablando desde noviembre de 2012, las tasas de desempleo han ido bajando y desde mayo de 2013 la ocupación neta se ha empezado a generar algo estará cambiando o algo habrá cambiado que usted no quiere reconocer, no quiere reconocer. Después empieza y me traslada y baja a datos concretos, pero los analizaremos.

Hace unos minutos hemos hablado del indicador de confianza, es un indicador de confianza que al final se traduce en generación de empleo y son datos que como comunidad estamos liderando, será por algo, son los empresarios los que invierten y los que generan el empleo. Esos datos tampoco los reconoce.

Si hablamos del sector hotelero, el sector hotelero desde el año 2009 y antes ha mantenido afiliación y ha mantenido durante toda la crisis ocupación. El tema es que si analizamos toda Baleares hay otros sectores que son aquellos 50.000 desempleados que nos dejaron después de sus cuatro años pues vienen de sectores que no son directamente el turístico. Por tanto, dentro de un estadio de economía en crisis, y después bajaremos un poco a lo que significa en cuenta de resultados, se ha mantenido ocupación. Por tanto, ha sido un esfuerzo de unos empresarios en mantener ocupación.

Es cierto que el desempleo que ha existido ha sido de otros sectores y esos hay que ir trabajándolos para que se vayan restableciendo, pero ya usted está viendo que hay sectores que antes no tiraban y están empezando a generar empleo, como el comercio, la industria y la construcción, todos aquellos sectores que de alguna forma son arrastrados por un motor que es el nuestro, que es el turismo.

¿Cual es el papel del Gobierno? Usted me ha hablado de la reforma laboral, del impacto, de la precariedad, bueno, pero es que la verdad en lo que hay que pensar es, primero, en ocupación, ocupación por confianza a corto plazo, y después se traduce y se está traduciendo en ocupación a largo plazo. Por eso los indicadores de desempleados de larga duración está disminuyendo, por eso el del empleo juvenil está mejorando porque de alguna forma está cambiando esa calidad que usted trata de ocultar que es de una precariedad, de no tener trabajo a empezar a tener trabajo. Es muy importante ese salto cualitativo, es muy importante. Y ya no le digo a nivel social, que a usted le gusta defender las consecuencias que tiene de no tener trabajo a tener trabajo, que son muy importantes a título personal.

Además, estas temporadas que usted dice, o la temporada de 2013 que es verdad que hemos tenido record de entrada de turismo, bueno, se están viendo las consecuencias, usted está viendo que la senda de la creación de empleo neto está creciendo, está arrastrando a otros sectores, además se está invirtiendo, se está empezando otra vez a invertir después de unas temporadas que de alguna forma el empresario ha tenido que ajustar su modelo productivo, porque en una crisis hay que ajustarse, hay que interpretar de nuevo cual es tu cliente y qué le puedes ofrecer y adaptar tu estructura, pero claro, hay que estar en una empresa para entender esto.

Reformas, 360 millones en dos años que el conseller hace unos días definió y tradujo en proyectos específicos. Hoy mismo en prensa salía este cambio de tendencia también de inversiones nuevas en productos de más valor añadido, hoteles de cinco estrellas, de instalaciones, de alguna forma, para dar un servicio mejor y para cambiar nuestro modelo de producción. Eso es un cambio, eso es consecuencia de temporadas en donde a partir de ahí el beneficio se reinvierte y el beneficio se traslada a nueva ocupación.

Mire, la llegada de turistas en el año 2007 fueron 13 millones y en el año 2013 fueron 13 millones, 13.239.000 en el 2007 y 12.995.000 en el 2013, cinco años después. Ya le he dicho que el sector ha sido capaz o seis años después de mantener el empleo.

Hay que llevar a facturación constante y comparar, hay que ir al margen por turista para ver realmente por qué se han tomado una serie de decisiones y por qué de alguna forma estas decisiones han mejorado nuestra competitividad y han vuelto a mantener... porque claro, le estaba hablando del 2013 como máximo a 2013 con unas cifras parecidas al máximo, pero es que las tendencias fueron bajando, bajando, bajando hasta que empezaban a subir. Estamos hablando de un ingreso por turista en euros constantes, es decir, trasladando inflación de 898,65 euros en el 2009, en el 2013, 811. ¿Qué quiere decir? Que de alguna forma en este ajuste en las estructuras competitivas se han necesitado más turistas para mantener un nivel de calidad y un nivel de empleo. Además de los costes de suministros, de la cuenta de resultados de las empresas turísticas y todas... y hoy hemos hablado que hay que cambiar el modelo y hay que ayudar a ir a energías mucho más baratas, pues, eso ha ido subiendo en la cuenta de resultados del sector hotelero, y de alguna forma ha ido penalizando sus resultados, además de la fiscalidad y otros componentes que una empresa tiene y que de alguna forma tiene que luchar por ellos, luchar para seguir manteniendo, por lo menos, empleo y si puede generar los beneficios para reinvertir y generar nuevo empleo.

A mí me gustaría terminar esta parte hablándole de un informe que usted conoce, porque yo creo que hay que reflexionar también, que es el informe Funcas, ¿lo conoce?, es el deterioro de la situación económica y social durante la crisis, especialmente en el período 2007-2011, cuando dice, Baleares contaba antes de la crisis con un índice de desarrollo humano similar a la media española, sin embargo en el intervalo de tiempo que va desde el 2007 al 2011 Baleares es una de las comunidades que sufre un mayor deterioro en dicho índice motivado por una fuerte caída de la renta y del gasto familiar y un importante crecimiento de la desigualdad -período 2007-2011, ¿quién gobernaba?- a su vez el índice de pobreza económica crece más que en ninguna otra región, tanto por la brecha de pobreza como por el deterioro del mercado de trabajo y la larga intensidad con la que se ha manifestado el paro de larga duración. Mientras que en el 2007 Baleares era la comunidad con menor pobreza económica en el 2011 se sitúa entre las cinco primeras.

¿Qué me está hablando de precarización, de parcialidad en los contratos y de todos esos datos que nos ha dicho? Si es que ese es el problema, que se generó una situación en cuatro años que restablecerla está costando, restablecer la confianza, restablecer los modelos de negocio está costando. Y es verdad que el ciudadano está sufriendo, pero sufre desde el año 2007 y ahora tiene una esperanza, ahora sabe que puede encontrar trabajo y que poquito a poquito volveremos a darles lo que han perdido, que es empleo, que es confianza y que de alguna forma es creer en un nuevo modelo económico donde la administración hace lo que le corresponde, reformas, para que el sector productivo genere empleo y, evidentemente, genera antes de destruir, que eso es importante, lo mantiene antes de destruir y después irá cambiando su modelo de contratación

porque la confianza y el modelo económico le permitirá hacer una proyección a medio y a largo plazo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En el torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació, la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, un conseller que és incapaç d'entendre la diferència entre l'atur i l'ocupació, home!, escolti!...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, no, no ho sap, vostè em parla de baixada de l'atur, em sembla molt bé, l'atur baixa d'entrada perquè la gent se'n va, els joves se'n van...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... és igual, no ho vull debatre. L'atur és un concepte, ho suprimeixen ja directament, directament, perquè repetesc i li vaig dir l'altre dia, açò sí que ho saben fer, suprimir la gent de les llistes de l'atur, ... però el problema és la creació d'ocupació, senyor, i justament, és curiós, que en el fulletó de publicitat seu açò no hi apareix, aquest quadre curiosament és l'únic, la creació d'ocupació, que no hi és, hi ha la variació de l'interanual, però el nombre d'afiliats ja ho crec que el poden posar en una gràfica, per què? Perquè evidentment demostraria d'una manera molt clara que en aquests dos darrers anys mitjanes anuals, mitjanes anuals publicades per L'IBESTAT han destruït ocupació quan vostès van accedir al Govern, la consellera d'Educació ho deia feia una estona, tots els treballadors els han votat, els varen prometre, que veritablement lluitarien pels treballadors. I evidentment no ho han fet, no ho han fet en absolut perquè no han estat capaços no només de crear nova ocupació sinó d'aturar la destrucció d'ocupació.

Aquesta és la realitat, a nivell general i a nivell del sector de serveis, amb unes dades turístiques històriques, jo açò no li ho discutec, però que no es tradueixen en creació d'ocupació i que tan just en el sector d'allotjament i de menjars i begudes que sí han crescut en aquests dos anys, no compensa ni tan sols la destrucció d'ocupació en el sector de serveis. Aquesta és la realitat que tenim, per què? Perquè tenim una contractació, a més, molt "cutre". Com pot dir que és una bona notícia 3.400 contractes en un mes inferiors a set dies? Sap que són contractes inferiors a set dies i que els únics contractes que creixen, un 30%, siguin els contractes temporals a temps parcial? Açò ens ho hem de fer mirar, com a mínim hem de ser capaços de dir que podem millorar, com a mínim. I em diu, la confiança empresarial va al màxim, home!, no ho trob gens estrany.

"El beneficio de los hoteles de Baleares crece un 55% y el gasto de personal un 5". No ho trob gens estrany que la confiança empresarial sigui bona, bé està, però que es tradueixi, que es tradueixi en compromís social. Tenim mecanismes per fer-ho? Hi ha un indicador, que li demanarem al conseller de Turisme que sigui capaç d'estructurar en el Pla de Turisme, hi ha un indicador de repercussió i de responsabilitat social de l'empresari en el seu entorn. Són possibles mecanismes en aquest nivell? Trobem fórmules.

El que no és possible és que ens trobem amb aquests titulars, açò no és possible, que ens trobem amb aquests, que als comerços i restaurants de Menorca no han arribat els beneficis. Aquesta és una realitat, ens agradi o no. Mallorca tanca la Setmana Santa amb la millor ocupació del món, perfecte, molt bé, però després l'èxit turístic no repercuteix en l'ocupació. Clar, per tant, hem de fer esforços com perquè aquestes dues cares encontrades de les dades turístiques i de les laborals, idè, es girin i siguin capaces de generar sinèrgies, cosa que fins ara no hem estat capaços de fer.

I no em digui, no m'expliqui la història. Li ho tornaré a explicar per darrera vegada: si vostè hagués vingut aquí després d'un govern del Partit Popular encara s'ho hagués trobat pitjor. Per tant, tranquil, perquè s'ho hagués trobat molt pitjor, i li vaig posar l'exemple de Múrcia, *joder!*...

(Alguns aplaudiments)

...i em sap greu la mala paraula i la rectific, emperò és que ja està bé! Múrcia, sí senyor, i tant que sí!, perquè ja està bé de jugar amb el que fa referència a les situacions de la gent. Múrcia, amb una població d'un 27% superior a Balears, durant els anys de la crisi va incrementar l'atur un 80% més que Balears. Aquesta és la gestió de les crisis d'allà on ha governat el Partit Popular, amb uns creixement bastant més espectaculars.

(Remor de veus)

Van fer tot el possible, però allà on governa i ha governat el Partit Popular evidentment que s'ha incrementat, bastant més.

Clar, escolti! I Múrcia, i Múrcia. Per tant col·loquem les coses al seu lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Per tant gestionar una crisi és complicat, ben segur. Tenim l'oportunitat de turisme?, perfecte, però hem de ser capaços d'aprofitar-la, i en aquests moments el que avui li demanàvem, Sr. Conseller, és que ho facem, i que com a Govern siguem capaços de visualitzar indicadors que no ens van bé.

I tendències, les tendències dels costos salarials, que baixen a Balears, la tendència és de baixada, eh?, aquesta encara no ha pujat. La tendència de la temporalitat també és de baixada, eh?, encara no ha pujat. I la tendència de la contractació a temps parcial, temporals a temps parcial, aquesta sí que incrementa, aquesta incrementa. I la baixa i la destrucció de l'ocupació...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...activa, l'ocupació indefinida a temps complert també baixa, també és una tendència que no hem estat capaços de modificar.

Hi ha molt per fer, Sr. Conseller, molt. Per tant el primer, així i tot, és que sigui capaç d'entendre una cosa molt simple: la diferència entre l'atur i crear ocupació, feina a la gent. Potser en sortirem, estadísticament, amb les seves estratègies, però els ciutadans, els ciutadans, saben perfectament que la situació que viuen avui molts no és de sortida, i quan hi ha oportunitats no les podem deixar perdre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

En el torn de contrarèplica té la paraula el conseller Sr. Joaquín García.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Veo que han resultado las clases que le ha dado Valeriano Gómez, los últimos días que estuvo aquí, hace unas semanas. El ministro del paro le vino a decir lo que tenía que decirnos.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El ministro que definió que la economía estaba empezando a generar empleo y después de ella dejo España desolada. Bueno, lo que hicieron ustedes, 50.000 parados más.

Mire, yo le voy a pedir disculpas si he interpretado paro con afiliación, pero lo tengo bastante claro. ¿Pero sabe lo que usted debería empezar a entender?, lo que es una empresa, lo que significa el esfuerzo de generar negocio, lo que significa el esfuerzo de mantener día a día a trabajadores, cómo buscar trabajo y cómo de alguna forma dar de comer a todas las personas que dependen. Tenía que empezar a entender eso, cuando usted entienda lo que es una empresa y cómo trabaja, a partir de ahí decidirá si el modelo de contratación es el que corresponde o no.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Pero mire, ¿quiere que le vaya a datos de afiliación? Bueno, vamos a ir a datos de afiliación, que hoy usted..., porque los del paro no..., los del paro no le interesan, los de paro no; bueno, pues los de afiliación. Usted dice que los del paro se han ido, cuando ahora mismo los datos de población activa están reflejando que está creciendo. Usted dice que la gente se ha ido; bueno, pues ya está, la gente se ha ido, es que es su interpretación; usted querrá interpretar siempre como lo entiende, pero mire, vamos de mayo en mayo, si quiere mes a mes: datos de afiliación cuando ustedes cogieron el gobierno en mayo del 2007, 485.330 personas con trabajo; mayo del 2011, 436.000. ¿Qué ha pasado?, afiliación, afiliación. Hoy, hoy, hoy. 2012 llegó al punto de inflexión y hoy está generando empleo, diez meses, once meses generando empleo neto. Si eso no lo entiende, ¿qué quiere que lo entienda?

Usted me habla del tipo de contratación. Es que de despedir a contratar hay una diferencia muy grande, y por tanto existe el corto plazo y el largo plazo, pero ya le digo, si la clase es de Valeriano Gómez, son las que usted sigue la referencia, y las actuaciones y sus políticas, este gobierno no. Usted siempre me dice que hay comunidades que tienen plan de empleo desde hace mucho tiempo; ¿qué comunidades?, ¿Andalucía? Vaya usted a los datos de Andalucía, usted dígame. Es decir, ¿qué es lo que usted me está proponiendo?, me está proponiendo nada, me está proponiendo y me está reflejando una situación, pero no propone absolutamente nada. ¿Sabe por qué?, porque es el sector privado el que ha de generar empleo, y eso sólo se hace cuando hay confianza, cuando hay clientes y cuando tu estructura de negocio te lo permite, y eso es lo que usted es difícil que pueda entender. Lo siento, pero es una realidad.

Pero no me ha hablado de lo que le he pedido, del informe FUNCAS, de sus cuatro años de gestión en el ámbito laboral, no me ha hablado de esa precariedad y esa pérdida. ¿A que no me ha hablado de esa? No, ¿por qué?, porque es interpretable, aquello, es interpretable. Ya le digo que esto va..., lo que usted quiera decirnos es lo que nosotros interpretaremos.

Mire, el sector productivo está generando empleo, y este sector productivo transformará el empleo a corto plazo a largo plazo, y este sector productivo está adaptando sus estructuras a la realidad actual, y gracias a que tenemos un sector productivo al que usted dice que durante una temporada muy buena, excelente, que es cierto, en número de turistas, pues mire, no ha destruido empleo, ha generado empleo, y de alguna forma ha empezado a invertir estos beneficios, y si no lo entiende, esto, o sea, lo que es reinvertir, es de alguna forma hacer una buena gestión y trasladar la nueva inversión, que va a generar nuevo empleo, que además será tractor de otros sectores, porque, ya le digo, el porcentaje de desempleo nunca ha venido del ámbito del sector turístico, nunca, el porcentaje importante de desempleo y de pérdida de trabajo, y lo sabe.

Por tanto la interpretación que usted me hace, pues mire, es un sector que lleva trabajando mucho tiempo reestructurándose, y de alguna forma estamos empezando a ver las consecuencias, pero si usted prefiere hablar de otra cosa yo lo entiendo, es decir, es que no me tiene otro argumento.

Claro que sí, claro que hay personas con problemas, claro que hay un desempleo de larga duración importante, claro que hay un desempleo en el ámbito juvenil importante. Por eso hay actuaciones que se están haciendo, y se están haciendo día a día, se están direccionando las actuaciones de este gobierno a estos colectivos, a estos colectivos que mientras encuentran trabajo de alguna forma hay que darles opciones, sí señor, y en eso hemos hablado durante estos meses y creo que en muchos puntos estamos de acuerdo en las actuaciones que hay que hacer. Por tanto, como sabemos dónde tenemos el problema, hemos resuelto el primero, generar empleo a través de reformas i generar confianza en el sector, y ahora hay un colectivo que hay que ayudar, estamos todos de acuerdo, y estamos trabajando para ayudar a este colectivo.

Pero no me hable de precarización cuando esta comunidad está como está, o la cogimos en el 2011 con un informe que acabo de leerle que es destructivo hacia su gestión, destructivo hacia la precariedad, destructivo, y no lo quiere interpretar y nos dice que nosotros somos los que hemos generado esta... Mire, he vuelto a decirle que haga una inmersión en una empresa, entienda una cuenta de resultados, intente saber lo que significa y a partir de ahí podrá identificar las razones por las cuales está actuando así el sector empresarial, que es el que está generando empleo.

(Remor de veus)

Sí, sí, sí. Es que hay que trabajar en las empresas, exacto. Hay que esta en ellas.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Cuando usted quiera tenemos un debate sobre ello, también.

Me está desviando, me está desviando, perdone, perdone.

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci als senyors diputats. Preg silenci, el conseller té l'ús de la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Si quiere, si quiere, mantengamos este debate de precarización, y como mes a mes vamos a ir viendo la evolución en positivo, como mes a mes vamos, a pesar de lo que ustedes quieren, teniendo datos positivos en afiliación y en disminución del paro, y además dentro de ello iremos bajando y el desempleo de larga duración irá disminuyendo y el paro juvenil irá disminuyendo, iremos debatiendo y tendremos las mismas propuestas: las suyas, ninguna, y las nuestras son actuaciones, reformas, y todas aquellas decisiones que generen empleo, que generen confianza, confianza al que genera empleo, y a partir de aquí podremos tener un debate serio, con datos y siempre teniendo una referencia.

Y ya le digo, vaya usted con Valeriano para que le explique lo que tenía que hacer en la siguiente actuación.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 4227/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de finançament dels consells insulars, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 87/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4357/14.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 4227/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de finançament dels consells insulars, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 87/14, i rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4357/14.

Per part del Grup Parlamentari Socialista i per defensar la moció té la paraula el diputat Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les incomoditats es resolen amb bons, grans i llargs silencis, i, en el cas d'aquesta cambra, alguns amb llargues disquisicions tècniques que tan sols persegueixen amagar l'evidència dels fets acordats.

Hi ha accions, plantejaments, decisions, que val més no explicar, que val més obviar, que val més amagar dins el quarto fosc, no sigui cosa que evidenciïn realitats massa incòmodes. El Govern s'ha llançat, acompanyat d'alguns presidents insulars, a una campanya de màrqueting mediàtic per vendre la idea que el nou projecte de finançament dels consells insulars representa majors ingressos per als consells, quan saben perfectament que açò no és així, quan sabem que amb la nova llei el Govern hi posarà menys recursos i per tant als consells els tocarà menys a repartir. I és que amb aquest nou projecte de llei de finançament hi perden els consells i només hi guanya el Govern.

Els silencis clamorosos del conseller d'Hisenda a la interpel·lació de fa ara dues setmanes en matèria de finançament insular evidenciaven la buidor d'un projecte de llei que romp acords, redueix aportacions i evita resoldre els compromisos pendents. Hi ha paraules que no diuen res i silencis que ho diuen tot, i a cada pregunta, a cada qüestió plantejada des del Grup Socialista la resposta del conseller va ser sempre el silenci, adornat, açò sí, de buides paraules que persegueixen amagar-ho tot. No hi va haver resposta del Govern quan se li va demanar per quin motiu rompia de forma unilateral els acords vigents entre forces polítiques en matèria de finançament dels consells insulars, i molt menys si estava disposat realment a treballar per un acord parlamentari entre govern i oposició que enfortís els consells insulars.

Tampoc no hi va haver resposta del Govern quan des del Grup Socialista els vam proposar garantir als consells insulars les mateixes aportacions que rebien el 2010 actualitzades amb l'increment de l'IPC. Fixin-s'hi bé vostès, senyores i senyors diputats: no li demanàvem que incrementés les aportacions respecte de la legislatura passada, no li demanàvem que hi posés més diners; únicament que el Govern mantingués les mateixes aportacions, que no retallés als consells insulars. I davant d'açò de nou vam trobar el silenci, un silenci que fou encara més incòmode quan el Govern ni tan sols no va intentar rebatre la tisorada de 40 milions d'euros als consells insulars que consolidarà amb el nou projecte de llei de finançament, perquè des que arribà el govern Bauzá en tan sols tres anys als consells insulars els han retallat bestretes, els han congelat els increments de l'IPC i els han eliminat o reduït convenis, com ara el de promoció turística o el de carreteres, en total més de 72 milions d'euros anuals que el Govern deixa d'ingressar als consells insulars.

I ja sabem tots, perquè ens ho han repetit prou vegades, que amb el projecte de llei de finançament s'incrementarà l'aportació dels consells en 31,5 milions d'euros, però el que no diuen és que prèviament i al llarg de tres anys els han retallat 72 milions d'euros, i que els 31 que proposen no són suficients per garantir l'estatu quo de fa ara tres anys.

Ho torn a repetir: amb el projecte de llei del govern Bauzá es retallen 40 milions d'euros cada any als consells insulars. N'hi han posat 30, és cert, però abans n'havien llevat 70, i quan des de l'oposició feim aquesta afirmació l'única resposta per part del conseller va ser el silenci. Són les paraules buides per omplir un temps de resposta on no es diu res per amagar una realitat cada vegada més evident als ulls de tothom. Amb el projecte de llei de finançament dels consells insulars tothom hi perd i només hi guanya el Govern.

Però és que tampoc no hi va haver resposta del Govern quan li vam demanar que reconegués en el projecte de llei les bestretes aprovades pel mateix govern i que garantís alhora que aquestes no hauran de ser retornades pels consells insulars. Davant d'aquesta qüestió de nou el silenci s'apoderà del Govern i no vam trobar cap resposta. Els castellans diuen allò de *quien calla, otorga*; idò bé, senyores i senyors diputats, el Govern amb el seu silenci reconeixia en aquesta cambra que no hi ha garantia en el projecte de llei que estan tramitant perquè els diners de les bestretes que el Govern de les Illes Balears va entregar a compte del nou sistema de finançament ara, amb la nova llei que aprovarà el nou sistema de finançament, els consells no els hagin de retornar. El Govern deixa enlaire poder-los reclamar els diners en qualsevol moment. El Govern pretén que aprovem una nova llei que manté la porta oberta a la reclamació per part del Govern dels diners que va entregar en el seu moment a compte d'un nou sistema de finançament als consells insulars perquè aquests exercissin les competències que els són pròpies.

Com tampoc no hi va haver resposta quan vàrem plantejar al Govern que repercutís sobre els consells insulars la millora d'un finançament autònom que han rebut per millorar les competències que ens són pròpies, i també aquestes competències són dels consells insulars. Ni per quin motiu no estan disposats a millorar la transparència del sistema, quan aquesta ha estat sempre una crítica per part del Partit Popular, una crítica feta, moltes vegades repetida, però que ara no tindran en compte, no tindran en compte, perquè acabaran aprovant un sistema que no només no millora la transparència a l'hora de fixar els criteris de repartiment, sinó que a més a més afavoreix un mal repartiment dels fons establerts.

Fixin-s'hi bé, senyores i senyors diputats, amb els silencis del Govern. Quan se'ls va demanar i es demanava al conseller alçada de mires i capacitat per mantenir els acords, va mirar cap a una altra banda; quan se li va demanar no castigar amb retallades els consells insulars i que mantingués les aportacions del 2010 actualitzades va mirar cap a una altra banda; quan se li va demanar que eximís els consells insulars de no retornar a compte els diners del nou sistema de finançament va mirar cap a una altra banda; quan se li va demanar que repercutís sobre els consells insulars les millores de finançament autònom obtingudes al llarg d'aquests anys passats va mirar cap a una altra banda; quan se li va demanar que complís amb els seus compromisos, propis compromisos, de major transparència i equitat va mirar cap a una altra banda.

El silenci, senyores i senyors diputats, com a expressió d'allò que no es vol i no es pot dir, com a eina per evitar donar la cara i justificar tot el contrari del que fins ara han pregonat, un silenci no compartit contra el que hem d'actuar i també ens hi hem de voler rebel·lar, i per açò mateix des del Grup Socialista proposam una moció en defensa dels consells insulars, per fer-los més forts i versàtils, perquè volem que la nova llei de finançament doni una resposta vàlida al llarg termini; perquè creim en els consells insulars i en la seva capacitat de vertebrar i cohesionar la comunitat autònoma de les Illes Balears; perquè creim en la seva vocació de govern, en la seva capacitat per administrar i representar cada una de les Illes; perquè volem que gaudeixin d'una autonomia real en la gestió dels recursos; perquè sense els consells insulars no hi ha comunitat autònoma de les Illes Balears; perquè volem

continuar enfortint les Illes Balears i sabem que només a través dels consells serà possible; perquè per realitzar-ho és necessari donar un corpus jurídic que els reconegui i els protegeixi, i per tant també una llei de finançament que els atorgui realment aquesta capacitat de govern insular que es troba a l'ADN del nostre Estatut d'Autonomia.

I per tot açò i molt més demanam al Govern de les Illes Balears que assumeixi els seus compromisos, que no els retalli recursos, que els doni suport amb convicció, amb generositat, que abandoni aquesta gasiveria en la qual viuen immersos i que els serveix tan sols per infondre'ls d'una falsa autoritat basada en el temor i en la culpa.

La gent de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, també la de Mallorca, creu en els consells com a governs de cada una de les Illes. Només açò, només açò, hauria de bastar per continuar donant-los suport i enfortint-los, i per açò des del Grup Socialista els feim cinc propostes molt senzilles. La primera, que no es rompin els acords parlamentaris que fins ara han regit en matèria de finançament dels consells insulars. La segona, que no es consolidi, via llei de finançament, cap retallada als consells insulars. La tercera, que el Govern assumeixi la paraula i garanteixi el no retornament de les bestretes. La quarta, que el Govern faci partícips els consells insulars de les millores produïdes fins ara en matèria de finançament autònom. I la cinquena, que el Govern porti una major transparència i objectivitat en el repartiment dels fons entre les diferents illes. Cinc qüestions amb les quals tots hi hauríem d'estar d'acord, amb les quals tots hauríem de fer el possible si el que perseguim realment és enfortir els consells insulars i la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de fixació de posicions. Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Ho tornaré a dir, especialment a aquesta bancada de la dreta per si algú no coneix aquest capítol del nostre autonomisme, una bancada sempre en contra del català, sempre en contra de la llibertat d'expressió i defensor ara, també, dels consells insulars com a administració perifèrica del Govern, i aquesta expressió l'extrec d'un diputat del Partit Popular.

Deia, idò, que la història del nostre autonomisme té a veure amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia de 1983 i que dona com a resultat la llei orgànica que defineix i regeix avui l'autogovern d'aquest país. El nostre grup va participar i treballar en el seu moment molt intensament en la configuració de l'Estatut d'Autonomia que avui ens regeix, moltes frases i molts de mots dels paràgrafs que avui han esdevingut el marc de convivència i el marc d'aspiracions dels ciutadans d'aquestes illes els sentim com a molt propis.

Tot i açò, lamentablement, no varem donar suport al text final de l'Estatut per raons que tothom coneix, o hauria de conèixer. D'entre aquestes raons n'hi ha una avui que més que mai ha adquirit un protagonisme inesperat, tot i que no desconegut, la rellevància i la protecció jurídica de la llengua catalana.

Aquests d'aquí defensàvem, defensam que el català, com a llengua pròpia de les Illes, com a llengua de cohesió, com a llengua de referència, havia de ser considerada com una llengua d'Estat, com la castellana per exemple, com una llengua la qual els ciutadans de les Illes tenen el dret de conèixer i usar i tenen també el deure de conèixer i respectar.

Així, idò, aquest estatut no és la carta magna del país, d'un país lliure i no és el nostre estatut, però també hem dit, i tornam a dir, que aquest estatut conté en el seu articulat un gran potencial a desenvolupar a favor de l'autogovern de la comunitat de les Illes Balears i de l'autogovern de cada una de les Illes.

L'Estatut del 2007 va suposar un gran avanç, almenys literari, en la consolidació dels consells insulars com autèntics governs a cada una de les Illes. L'Estatut del 2007 defineix una nova arquitectura institucional on aquests, els consells insulars, deixen de ser administració local i passen a ser institucions de la comunitat autònoma. No són ja una delegació de ningú, no són ja institucions de rang inferior, no són administració perifèrica del Govern autonòmic.

Per al nostre grup, per tant, el projecte de llei que està en tramitació, i al qual es refereix aquesta moció, és més propi de l'Estatut d'Autonomia del 1983 que no de la revisió del 2007. L'Estatut vigent atorga un protagonisme i una rellevància als consells insulars com a institucions de la comunitat autònoma i com a governs de cada una de les Illes que el text proposat en tramitació pel Govern, com a llei de finançament, no ha tengut en compte. No es dóna compliment, per exemple, als principis d'autonomia financera i de corresponsabilitat fiscal, no es garanteix un nivell de prestació i qualitat dels serveis igual per a totes les Illes.

Per al nostre grup la corresponsabilitat fiscal havia de suposar assumir la majoria d'edat dels consells i participar tant en la despesa dels recursos com en la recaptació, i sobretot la corresponsabilitat fiscal havia de permetre evitar o reduir els efectes de la manca de liquiditat de les institucions insulars dependents avui, en més d'un 80%, de les aportacions en forma de subvenció del Govern de la comunitat autònoma.

En aquest sentit hem criticat, i reiter avui, criticam també el tracte que fa, que ha fet la llei i que fa també el projecte en tramitació, dels consells a l'hora de rebre recursos, cobra, han cobrat, ho hem vist aquests anys, han cobrat primer les empreses públiques del Govern que els consells insulars. Si els consells insulars són comunitat autònoma, com diu l'Estatut, els recursos i l'accés a aquests recursos de la comunitat autònoma s'han de fer d'una altra manera. En aquest sentit, el nostre grup presentam, hem presentat, esmenes perquè el crèdit disponible dels consells no depengui d'una transferència ordinària del Govern sinó perquè s'aprovi directament i es resolgui directament a través de la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma.

Quant a la garantia dels serveis a totes les Illes la realitat és molt diferent, no es garanteix un nivell de prestació i qualitat dels serveis iguals per a totes les Illes, així, per exemple, es manté un doble sistema de finançament per a Mallorca, a través de l'actual llei per les competències assumides pel Consell Insular de Mallorca, i a través, un altre, a través de la gestió directa del Govern en el cas de les competències pròpies del Consell de Mallorca que aquest no ha volgut assumir. Aquest doble finançament i aquesta duplicitat executiva fa que, per exemple, la despesa per càpita en transport terrestre sigui de 6,4 euros per passatger a Mallorca i 0,2 euros per passatger a Menorca. Açò fa que a Mallorca ni la gestió del tren ni del metro de Palma ni el transport públic per carretera depenguin del sistema de finançament dels consells i es gestionin amb criteris i pressupost de govern autonòmic.

Finalment, entre d'altres qüestions, una part important també de les nostres aportacions, i que aquesta moció també recull, va en el sentit de posar de manifest les deficiències de l'any base 2012, agafar aquest any amb un finançament retallat, congelat a través de les diferents lleis de pressuposts de la comunitat autònoma sense tenir en compte les bestretes, no tenir-les en compte l'any base, açò sí, al final sí, com a fons de convergència sí, no tenir-les en compte l'any base amb un any base fet amb la liquidació, i no amb el pressupost, sense justificar el per què de la diferència de 17 milions d'euros, sense explicar aquesta diferència, és un mal any base i el resultat, lògicament, no podia ser bo.

L'Estatut i la Llei de consells insulars afirmen que els consells no podran veure reduïdes les aportacions en el canvi de sistema de finançament dels consells i, en canvi, les nostres illes, especialment Eivissa, especialment Menorca, rebran menys recursos, Menorca en concret rebrà quasi 3 milions menys. La trampa és que el Govern, per comparar els anys 2012, retallat, congelat, plantejat com ho fa aquest projecte, i el 2014, no aplica les bestretes en el 2012, quan varen ser aportacions previstes i aprovades en el pressupost de la comunitat autònoma, fet pel Partit Popular, amb el suport del Partit Popular, i sí que aplica les bestretes ara en forma de fons de convergència el 2014.

És evident que amb aquest model hi perdem tots, és evident, però que especialment hi perd Eivissa i hi perd Formentera. El cas concret de Menorca, rebrà més recursos que el 2012, però sobretot hi perd en el futur perquè les millores en el finançament no es fan sobre el mínim de l'any 2012 sinó sobre el recàlcul del que rebia el 2012. Dit d'una altra manera, sense el fons de convergència i sense la garantia de mínims, una hipòtesi per explicar la situació, Menorca rebria 3.340.000 euros menys. I les millores no es fan sobre la garantia de mínims, que en el cas de Menorca són de 25.607.000, no, sinó sobre el recàlcul fet amb els nous criteris que donen un resultat de 22.356.000. Sobre aquest recàlcul és on s'aplica el fons de convergència i, per açò, Menorca, en la massa homogènia, en la massa homogènia, amb l'aportació del fons de convergència, incrementa respecte de 2012, en la massa homogènia, 150.000 euros.

I se'ns dirà que aquest és un gran model. Aquest és el gran model, massa homogènia, comparació 2012-2014 el cas concret de Menorca, podríem citar també el d'Eivissa, incrementa en 150.000 euros. Una autèntica vergonya. Si aquest és el model de futur malament, molt malament anam.

És cert que hi ha elements positius, sense cap dubte. És cert que havia de resoldre una qüestió ja improrrogable, el tema de les bestretes, però també cal deixar molt clar que no les resol d'una forma, jo diria, que prou satisfactòria, basta llegir el preàmbul de la llei, diu, "La imputació pressupostària d'aquestes bestretes -no es refereix a les bestretes dels governs anteriors, es refereix al fons de convergència, els tracta de bestretes, fixi'ns- la imputació pressupostària d'aquestes bestretes es farà cada any per mitjà de la Llei anual de pressuposts generals de la comunitat autònoma -açò sí- d'acord amb els objectius anuals d'estabilitat pressupostària -segueix- aquestes bestretes addicionals no constitueixen finançament consolidat dels consells insulars". Vaja, vaja la solució que s'aporta a través d'aquest projecte de llei a les bestretes i a l'estabilitat i a la consolidació del finançament dels consells insulars.

En aquest sentit, per tant, a les propostes d'aquesta moció lògicament els donarem suport, em sembla que, per una banda, l'únic, el que fa, en primer lloc, és reafirmar una cosa que ningú no pot votar en contra perquè ho diu l'Estatut d'Autonomia, és el primer punt, quant que els consells insulars són governs de cada una de les Illes, ja no en voldria veure d'altre com que aquest punt és rebutjat, açò ja seria... bé, ja la situació impossible d'explicar.

Després, per altra banda, demana allò que hauria de ser lògic, que és un consens en una llei que pretén ser de futur. Revisar, també proposa la moció, l'any base, en aquest cas es proposa que es consideri com any base l'any 2010, nosaltres proposàvem, o proposam, el 2012 revisat, però l'objectiu segueix sent el mateix, fer que l'any base es tradueixi en un finançament adequat i açò només es pot fer si el punt de partida és un punt de partida real, i el 2012 l'any base que contempla aquest projecte de llei no és ni real ni satisfactori per als consells insulars.

Després també, és cert, seria lògic, i com es diu en aquesta moció, que aquest projecte de llei resolgui d'una vegada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, acab. ... les bestretes, els compromisos d'aquestes bestretes i que els consells insulars tinguin la tranquil·litat que les bestretes aprovades durant els pressuposts anteriors, doncs, el compromís sigui real, que l'han fet verbal, però crec que no pot ser verbal, és necessari que sigui expressat i aquesta llei ho permetia.

Sense cap dubte, el darrer punt també, i ja acab, demana major transparència i objectivitat, uns criteris que aquest govern ha de demanar respecte del finançament autonòmic i que no s'aplica a ell mateix en una llei de finançament dels consells insulars. Basta mirar, no hi ha temps per fer-ho, l'aplicació dels criteris de les fórmules, que al final són fórmules, que introdueix aquesta llei com s'apliquen per veure la poca transparència i objectivitat. Però bé, açò serà un tema que ho haurem de plantejar en un altre debat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. He de manifestar, primer de tot, la meua particular satisfacció i la satisfacció del nostre grup de poder avui debatre sobre una qüestió tan important com és el finançament dels consells insulars. Per tant, no puc més que agrair al Sr. Marc Pons aquesta oportunitat que avui ens dóna per poder debatre aquesta qüestió.

Una oportunitat per posar de manifest la importància de l'acord al qual s'ha arribat entre tots els consells insulars i el Govern d'aquestes illes a l'hora de concretar un nou model per al finançament dels consells. Un acord que segur que ha estat difícil, però que ha trobat bona voluntat per totes les parts, un acord materialitzat en un projecte de llei que molt prest es podrà debatre en aquest cambra, una llei que, m'atrevesc a dir serà una de les fites més importants d'aquesta legislatura.

Aquest fet, però, contrasta amb el fracàs més absolut de l'anterior legislatura, la Llei de finançament dels consells, vigent actualment, és a dir, la Llei 2/2002, de 3 d'abril, establia, com tots sabem, la seva pròpia reforma a l'any 2007. Idò bé, el pacte de progrés va ser incapaç en els quatre anys de govern d'arribar a un acord per a la revisió de la llei i ho tenien més fàcil que mai, el Govern i tots els consells insulars estaven governats pels mateixos partits. El Sr. Pons era president del Consell Insular de Menorca, el Sr. Tarrés, que avui no hi és, era president del Consell d'Eivissa, la Sra. Armengol, ho era del Consell de Mallorca, el Govern estava presidit pel Sr. Antich i el president del Consell de Formentera era, hi és encara, el Sr. Jaume Ferrer, que fins fa molt poc ocupava un dels escons de l'oposició en aquesta cambra.

Per tant, parlar avui de finançament dels consells insulars és parlar del seu fracàs, de fet, si avui parlem d'una imminent llei de finançament dels consells és perquè vostès varen ser incapaçs de consensuar-ne una a l'anterior legislatura, que era quan tocava. Aquest govern, una vegada més, els ha hagut de treure les castanyes del foc, una vegada més ha fet el que vostès havien d'haver fet l'anterior legislatura i vostè, Sr. Pons, en concret vostè, Sr. Pons, ho hem de recordar, va ser un d'aquests protagonistes del fracàs. És així, Sr. Pons. Aquells que es consideren el paradigma del consens i del diàleg varen ser incapaçs de consensuar entre ells mateixos una llei de finançament dels consells insulars; com poden venir aquí, ple rere ple, comissió rere comissió, i parlar de consens, demanar diàleg si ells mateixos no s'entenen entre ells mateixos? No és açò molt curiós?

I si ja és un atreviment que el Grup Socialista, amb aquest historial de fracàs, presenti avui aquesta moció més ho és encara que qui la presenti i la defensi sigui precisament un dels que varen contribuir de forma decidida a aquest fracàs, a aquesta manca d'enteniment, a aquesta falta de consens i de diàleg. Sr. Pons, jo li he de dir, i li dic amb afecte, vostè no és el més indicat per parlar de consells insulars, ni del seu finançament, vostè i consells insulars són dos termes incompatibles, són contradictoris. Tots sabem com va deixar Menorca, els seus mateixos li varen donar l'esquena, i no fa massa.

Així i tot, Sr. Pons, se li ha de reconèixer l'esforç, l'esforç que ha fet en aquestes darreres setmanes per intentar tapar les seves vergonyes, per intentar amagar els seus anys d'inactivitat com a president del Consell de Menorca. Tant de bo tot aquest sobtat interès pel finançament dels consells l'hagués tengut quan vostè tenia poder de decisió. Li he de dir amb molt de respecte, vostè va passar pel Consell Insular de Menorca amb molta més pena que glòria i va ser incapaç de solucionar el que vostè fa quinze dies considerava que era la clau de volta de la nostra arquitectura institucional, és a dir, la Llei de finançament dels consells insulars, aquella clau de volta de l'arquitectura institucional vostè va ser incapaç de resoldre-la.

I d'aquell fracàs dels partits d'esquerres, i en especial del fracàs personal del Sr. Pons i de la resta de presidents dels consells i del Govern, es va prendre com a solució, com a solució a aquesta incapacitat, establir amb caràcter transitori un sistema de bestretes al marge del sistema a fi de reforçar la suficiència financera de les hisendes insulars. Una fórmula que era un nyap pressupostari, que deixava a la voluntat o a les possibilitats de liquiditat del Govern de torn poder transferir les bestretes acordades. De fet, es varen establir aquestes bestretes de caràcter, repetesc, extrapressupostari sense cap criteri objectiu, i aquí ningú no va protestar, i ara parlen de criteris objectius i es varen establir unes bestretes sense cap tipus de criteri objectiu. Al principi varen acordar 30 milions per a Mallorca, després varen augmentar a 37,5; 3 per a Menorca, després varen ser 4,5; i 3 més per a Eivissa, augmentant després a 4,5. Com s'haguessin pogut aprovar altres quantitats, tant era.

Poca transparència, opacitat, manca de criteris objectius, però és més, és més, al final de la legislatura el Govern va començar a no pagar aquestes bestretes, de fet, només es varen pagar les del 2008, 25 milions a Mallorca, 3 a Menorca i 3 a Eivissa, i l'any 2009 es varen pagar només les d'Eivissa, 3 milions, i les de Menorca, 3 milions més. Mallorca ja no va

cobrar en el 2009. Ja no en parlem de les bestretes del 2011 les quals directament no es varen poder pagar perquè, com que eren partides extrapressupostàries i no hi havia pressuposts aprovats, no es podien fer efectives aquestes bestretes. Millor dit, la seva incapacitat de poder aprovar uns pressuposts va fer perdre als consells insulars 46,5 milions, i avui ens ve a dir el Sr. Pons que si hi ha 76 milions menys i tal, és que vostès varen fer perdre als consells insulars 46,5 milions d'euros en només un exercici, per falta precisament d'aprovació del pressupost general de la comunitat. Per què aquestes bestretes havien de ser extrapressupostàries? Per què no s'inclouen en els pressuposts de cada any, com tantes altres coses, per exemple les factures dins el calaix que hi havia d'ib-salut, o allò de dependència?

(Remor de veus)

Açò, açò ha fet que ara el Govern es vegi obligat a procedir a la seva progressiva imputació pressupostària, a fi de liquidar aquestes bestretes.

Per açò, aquest model de desgavell, aquest model incompreensible, açò al Sr. Pons ja li anava bé, tant li era, no hi veia cap problema en açò, i el Sr. Martí tampoc, ja els anava bé aquest sistema; no hi havia cap problema en què el model de finançament del 2002 no tingués en compte per exemple les competències de serveis socials ni de carreteres; no hi havia cap problema que cada any s'haguessin de subscriure convenis amb el Govern i per tant dependre de la seva voluntat per poder desenvolupar determinades competències. I ara, que a la fi tenim un projecte de llei consensuat, amb el suport de tots els consells insulars, que dona resposta a dèficits estructurals de finançament dels consells, que elimina els convenis de finançament de les grans competències, de manera que açò ja no depengui de l'arbitrarietat del govern de torn, que dona estabilitat als ingressos en funció de variables objectives i permet també participar en els increments d'ingressos de la comunitat, que garanteix el principi de suficiència i de mínims que estableix l'Estatut d'Autonomia, que preveu la revisió cada quatre anys de les variables objectives de repartiment i reconeix l'autonomia dels consells insulars, curiosament, aquest model, el qual millora punt per punt el model anterior, al Sr. Pons i al Sr. Martí no els va bé. Van tenir quatre anys per consensuar un model de finançament que els anés bé, que fos correcte per a ells i no ho van fer. Però ara, que aquest Govern ho ha aconseguit, ara tot són problemes i tot són obstacles. Fa la sensació, això ens sembla almenys, que per part del Partit Socialista i per part del Grup MÉS, no hi ha cap tipus de voluntat d'arribar a acords, que continuen amb l'estratègia del no a tot, de marcar distàncies amb el Partit Popular. I crec que açò no és bo i no és bo sobretot en un tema cabdal com és ara el finançament dels consells.

El Sr. Pons ens parla també de manca de transparència, d'opacitat, quan precisament el nou sistema és totalment transparent, en la mesura que les fórmules de repartiment estan perfectament plantejades en el projecte de llei. Les variables utilitzades es recullen de fons oficials, són totalment accessibles i, a més a més, les simulacions efectuades s'han facilitat als grups de l'oposició. En conseqüència, parlar de manca de transparència del model és una afirmació gratuïta sense cap fonament. Ja ens agradaria a nosaltres haver trobat a l'expedient de la Llei de 2002 el quadre de simulació del sistema.

En aquest sentit m'agradaria també en la meua intervenció, destacar la voluntat absoluta del Govern per arribar a acords, de consensuar, de dialogar el que faci falta. Ja ho ha fet amb els consells insulars, que hem de recordar que no tots són del Partit Popular, com sí passava a l'anterior legislatura quan tots eren dels mateixos partits. I estam disposats a arribar a acords amb els partits de l'oposició en tot el que es pugui; el conseller Marí ja va dir a la interpel·lació de fa 15 dies, com en el tràmit d'al·legacions ja s'havien aprovat algunes de les esmenes presentades pel Partit Socialista, açò és una clara demostració d'aquest esperit de consens que el Govern impulsa amb aquesta llei. I tindrem també més oportunitats de seguir consensuant i atracant postures durant el tràmit parlamentari de la llei.

És per açò que entenem que aquesta moció arriba a deshora, entenem que no té sentit la moció que avui se'ns presenta, consideram que a poques setmanes de debat en tràmit parlamentari la nova Llei de finançament de consells, de fet aquest dijous acaba el termini de presentació d'al·legacions, creim que és molt més lògic que sigui en aquell moment, quan es debatin totes aquestes qüestions i moltes altres que es puguin plantejar.

Per açò i fent ara sí referència als punts de la moció, el nostre grup votarà a favor del primer punt de la moció, donat que és una simple translació del que disposa l'Estatut d'Autonomia, i votarem...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, vaig acabant. ... i votarem en contra de la resta de punts.

I ja per finalitzar, Sr. Pons, només un consell, continuï presentant iniciatives, presenti propostes, demani compareixences, faci interpel·lacions, faci tot el que vulgui sobre la Llei de finançament dels consells, com més es parli d'aquesta qüestió, més queden vostès en evidència i més de relleu es posa la diligència i l'excel·lent gestió del Govern. Per tant Sr. Pons, continuï així.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té l'ús de la paraula el grup proposant, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La interpel·lació, li vaig dir al conseller que sí creia amb la voluntat del conseller d'arribar a acords, creia amb la seva voluntat i amb la bona fe de poder tancar algun tipus d'acord. Malauradament però, per damunt hi ha alguns elements que no ho fan possible, que quan hi arribam i de fet, vam creure a un moment donat que era possible, es va rompre tot, Sr. Conseller, de cop i volta, sense cap possibilitat. I admir en qualsevol cas la disposició o reconec la disposició del conseller.

En absolut, Sr. Camps, en absolut, de vostè ni una sola lliçó, ni una sola lliçó de correcta gestió de recursos públics, d'eficiència de recursos públics ni una! Qui ha xuclat, com una paparra, de doblers públics la legislatura passada en qüestions com l'Agència Balear de Notícies, en qüestions com l'AFA, que representaven únicament una espècie de corrupció de baixa intensitat, en aquesta cambra, aquí dalt, lliçons als que hi han fet feina de manera convinguda a favor dels interessos menorquins, siguin compartits o no per vostès, es mereixen un respecte que vostè en cap cas té quan puja aquí dalt.

(Alguns aplaudiments)

A partir d'aquí, vull agrair el suport del Grup MÉS i reiterar la importància de fer camí de manera conjunta entre les diferents forces polítiques que realment vulguin construir aquesta comunitat des d'una voluntat d'acord. Han estat molts els anys, amb persones molt diferents, que, convençuts, van ser capaços de construir una comunitat que no existia. Fent camí, reconeixent i donant la importància a uns consells insulars, sense els quals en aquests moments aquesta comunitat no existiria, o seria una cosa totalment diferent.

Per tant, des d'aquí seguirà havent, no aquesta, no, moltíssimes propostes més, que vostè haurà d'escollar, que no els quedarà més remei, encara que en cap cas hi doni suport. La llei definitiva dels consells insulars va ser un acord de tots, aplaudit pel propi Partit Popular i que vostès ara rombran, per primera vegada, que vostès ara, per primera vegada, rombran. I jo li hauria de dir, es creuen les seves pròpies mentides, perquè aquesta Llei de finançament del 2002 no deia que hi havia d'haver una nova Llei de finançament, no és cert açò, no és cert. L'únic que pertocava...

(Remor de veus)

-perfecte- ... pertocava revisar els paràmetres. Què ha fet el Partit Popular? Ha fet una nova Llei de finançament des de la unilateralitat, ha romput uns acords que no s'haurien d'haver romput, per afavorir o per rompre equilibris que sempre són molt difícils dins aquesta comunitat autònoma. I açò ho fan vostès, pujant aquí volent donar lliçons a les altres forces polítiques.

Doncs no hi estam d'acord, Sr. Camps, no pot ser aquest el camí, i vostès són els responsables de rompre aquests acords, vostès són els responsables de rompre aquests acords quan no han tingut ni tan sols la capacitat, i mir el mateix president del Govern de les Illes Balears, la capacitat de ser mínimament generós a l'hora d'aportar més recursos als consells insulars.

Ha fet tota una gran crítica el Sr. Camps, i no ha estat capaç de justificar ni explicar per quin motiu a partir d'ara els consells rebran 40 milions d'euros manco, no ha estat capaç d'explicar per quin motiu a partir d'ara els consells insulars rebran menys doblers, no ha estat capaç de fer-ho. A la legislatura passada hi havia convenis de promoció turística amb els consells insulars, hi són ara? No. La legislatura passada hi havia convenis en matèria de carreteres pel doble de la quantitat que hi ha ara i de la meitat que se n'ha fet? Ja no hi són, han desaparegut. A la legislatura passada, com en aquesta, hi havia bestretes, però per quantitats diferents. I on són aquestes bestretes ara? Han desaparegut, una part d'aquestes.

(Remor de veus)

Aquesta és la realitat, i tot açò, vostès, amb aquesta nova Llei de finançament, consolidaran totes aquestes retallades. Aprovaran una Llei de finançament amb 40 milions d'euros menys cada any per als consells insulars. I ho fan de manera unilateral, sense tenir ni la mínima generositat de ser capaços d'acordar o de fer un plantejament rigorós, amb el president al capdavant, per canviar i fer aquesta força o esforç d'acord, per a després no voler-se moure ni un mil·límetre quant a quantitats econòmiques, açò no és voluntat de negociació real, i mir el president, i li reconec al conseller un tarannà disposat a poder cercar algun tipus d'acord.

I aquest és, Sr. Camps, malauradament, el camí que vostès han agafat. El camí que romp ara, que crea un precedent que no ens agrada a ningú. Perquè aquesta nova Llei de finançament la legislatura que ve tocarà ser canviada, almanco per introduir 40 milions d'euros més que permetin equilibrar determinats serveis. És possible que en matèria de transports per carretera, el Govern de les Illes Balears cada any hi posi els recursos que trobi per a Mallorca, perquè són les competències seves, i al consells de Menorca i Eivissa els tenguí pràcticament pelats, sense possibilitat de donar un servei com pertoca? És possible açò? És possible que quan ho plantejem tothom miri cap una altra banda?

Aquesta és la seva opció, han renunciat a totes aquestes coses vostès, i nosaltres els diem: no és açò el que nosaltres volem. Per tant, hi ha un compromís...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

... clar, la pròxima legislatura hi haurà canvi de la Llei de finançament definitiu dels consells insulars i almanco hi haurà 40 milions d'euros més per equilibrar els recursos que hi havia l'any 2010.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Demanaríem votació separada del punt primer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenc que el punt primer s'aprovaria per assentiment, d'acord? Queda aprovat per assentiment el punt primer.

Per tant, passaríem a la votació de la resta. Començam la votació.

Queda rebutjat per 33 vots en contra i 22 a favor.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 3242/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat presentades al projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears: la RGE núm. 3242/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i la RGE núm. 3783/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. El Govern ens proposa un projecte de llei que ni gosa presentar-nos, deu ser perquè és impracticable, amb el qual no hi podem estar d'acord.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Perquè perdem avui l'oportunitat de regular amb criteris d'equitat el dret a la mobilitat i que s'afavoreixi així, endemés, el desenvolupament econòmic i social.

La llei traspua la falta de fe dels seus autors en el transport públic. Aquesta incredulitat els faltará a les prioritats a l'hora d'ordenar la llei, tot subordinant el dret a la mobilitat. Fan passar davant de l'ordenació de la mobilitat la regulació, necessària i important, però que no hauria de ser conseqüència ni causa del funcionament dels distints modes de transports, encarregats de fer possible aquesta mobilitat. L'accés universal i equitatiu a la mobilitat és un dret i no una concessió graciosa del Govern. I hauria de ser un dret que hauríem de saber aprofitar com una oportunitat per al creixement econòmic.

Hauríem de posar a l'abast del turisme una solució condreta, suficient i assequible a les necessitats de mobilitat, seria un argument principal, Sr. Conseller de Turisme, per a la qualitat de la nostra oferta. Necessitam establir els mecanismes i instruments que facin possible una ordenació raonable de la mobilitat, una planificació i organització suficient del transport públic a les zones de gran concentració turística i en el cor dels pobles i ciutats. Necessitam també una oferta de transport adequada a les necessitats dels nostres visitants, per tal d'estimular la seva predisposició a la mobilitat i açò, no ens enganem, vol dir fomentar les seves oportunitats de despesa i, per tant, de redistribució social i territorial del benefici que generen.

I es tracta de fomentar també l'ús del transport públic per part dels comerciants, empresaris i treballadores que ara ocupen amb els seus vehicles privats, superfícies d'espais públics rellevants i que podrien ser estratègiques per a la millora de la qualitat turística de les zones en qüestió. El transport no pot ser un fi per al benefici d'uns pocs, com ens proposa el Govern, sinó que ha de ser un mitjà per a la prosperitat de tots. No hem inventat res, hem aprofitat, com també ho han fet els redactors del projecte de llei, però en un sentit ben diferent, la legislació d'altres comunitats autònomes que han regulat la mobilitat, d'acord amb l'ordenació que vol del territori i que han vertebrat els seus sistemes de transport a favor de les necessitats de relació dels ciutadans.

Proposam incorporar a la llei principis i objectius que la llei oblida, són objectius i principis comuns a qualsevol societat complexa i avançada i encara més quan, com és el nostre cas, ha de mirar de resoldre les grans fluctuacions de demanda de transport i mobilitat, derivades de l'activitat turística. Ho hem fet amb els recursos de què disposam, el temps sempre escàs i els mitjans tècnics a l'abast d'un grup d'oposició; no hem inventat res, ho sabem, hem intentat simplement recordar al Govern tot allò, i és molt, que el Govern intencionadament ha oblidat. I és que en el projecte de llei, els oblitats encara són molt més greus que les coses que hi són presents. Temps tindrem de comprovar lamentablement que els clamorosos oblitats ho són amb tota la intenció.

El redactor del projecte ha tingut el bon gust de deixar-se de sofismes i no ha incorporat al títol l'adjectiu que el PP sempre sol emprar per perpetrar qualsevol endemesa contra el territori o el medi ambient, no hi ha afegit l'adjectiu "sostenible", i ja que se n'han oblidat en el títol, també s'han oblidat d'aplicar-lo als principis de sostenibilitat a l'articulat de la llei.

La llei s'oblida també de la necessitat de donar continuïtat, a través dels transports terrestres, a la mobilitat obligada entre illes dels ciutadans de Menorca, d'Eivissa i no diguem ja de Formentera, perquè en baixar de l'avió, del vaixell o de la barca, no han acabat encara el viatge que fan per motius de salut o d'estudis, per raons administratives o laborals, per qüestions que no poden resoldre on viuen. La llei ha de donar resposta, hauria de donar resposta, per raons d'equitat social i territorial, i per garantir la igualtat d'oportunitats en aquest problema, aquest oblit és doblement lacerant en el cas de Formentera.

Som plenament conscients de què la paradoxa és l'hàbitat natural del Sr. Company, que una llei que tracta, en teoria, d'articular els mecanismes per poder-nos moure en uns territoris insulars, s'oblidi de fixar aquesta necessitat, és una greu incoherència. No em negaran que és contradictori que ens passem mitja vida discutint de ports i aeroports, de connectivitat, del dret d'accedir a les oportunitats socials, educatives, culturals, sanitàries, d'oci i econòmiques en igualtat de condicions amb els ciutadans peninsulars, no em negaran que és incoherent que ens queixem del maltractament i la discriminació que significa no veure garantida la connectivitat aèria, i en canvi, quan feim una llei sobre transport terrestre, el PP s'oblidi dels drets dels ciutadans i les ciutadanes a l'accés, amb suficients oportunitats de mobilitat, des de l'equitat.

Em diran que la llei en parla de mobilitat, hi dedica el títol tercer, però tracta simplement de la seva ordenació, però no estableix els instruments normatius, ni les eines de planificació, programació i control i participació social, ni els arguments econòmics necessaris per fer-la possible. La mobilitat és l'assignatura maria de la llei i així i tot aquesta assignatura el Govern també la suspèn, amb TIL i sense TIL. Se'ls entén a la llei, al Govern, no fa cap falta que la tradueixin aquesta llei, com tampoc no feia falta que ho fessin amb la Llei de turisme, perquè el llenguatge de l'especulació és de comprensió universal.

He sentit començar alguna intervenció pública en el conseller, tot presentant-se com una persona de vocació agrícola, rural i acabar-la tot bravejant, de la seva llarga experiència immobiliària. Igual no ha pogut prestar gaire atenció a la redacció de la llei, sol estar entretingut en rememorar la seva vocació pagesa, a través d'emocionar els discursos sobre la bona gent del camp i en recitar èglogues bucòliques amb les quals marcar distàncies personals i polítiques amb l'actitud i la prosa que (...) del president. I sol estar entretingut en aprofundir i reciclar la seva experiència de promotor immobiliari a través de la redacció compulsiva de normes a la carta, i ha de trobar temps encara el conseller per atendre les demandes que genera la seva principal funció al Govern, la d'agrimensor d'interessos especulatius.

Com ha de tenir temps el conseller per tenir cura de les necessitats de mobilitat? Com pot articular amb tantes i tan delicades ocupacions un projecte de llei que respongui a les demandes d'una societat on el dinamisme de la indústria turística genera una activitat que exigeix disposar d'una xarxa de transport públic moderna, intermodal, eficient, de qualitat i econòmicament assequible de persones i també de mercaderies?

Per açò el projecte de llei de transports es dedica simplement a resoldre l'expedient amb la solució, discos dedicats, de quatre necessitats més o manco confessables de determinats interessos particulars. La resta de la llei l'han omplerta amb fragments de textos legals d'altres comunitats, quan no l'han reblert amb la transposició selectiva de determinats articles de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, la LOT. Per què s'han incorporat arbitràriament a la llei determinats articles de la LOT i en canvi no es tracten altres qüestions tan transcendents com, per exemple, el transport de mercaderies o el lloguer de vehicles de turisme, amb o sense conductor, amb l'argument de perquè ja ho fa la LOT? Tant els és planxar un ou com fregir una camisa.

L'únic capítol original de la llei és el que tracta del tren de Sóller, i és original perquè cap altra llei de transports no li ha dedicat mai atenció, però no és gens, d'original, en el seu tractament, que és el mateix que aplica el Govern a qualsevol dels seus àmbits d'actuació. El negar la condició de públic a qualsevol servei és una vocació inoculada a les hormones polítiques del PP; així Jaume Matas va prorrogar la concessió del tren de Sóller a l'empresa explotadora fins a l'any 2060, 50 anys de concessió més. Compartim el valor i la consideració històrica del tren, valoram el seu paper vinculat a l'activitat turística de Sóller, però no podem ignorar, com fa la llei, la seva funció de servei públic essencial per a Sóller i els sollerics, i com a medi de vida de tantes famílies que depenen del tren, que es va dedicant cada cop més a les excursions turístiques programades i manco al transport públic.

El conseller Company no ha cregut mai en el transport públic. Ho ha manifestat prou vegades amb la seva habitual incontinència verbal i amb la seva petulant claredat. Les noves pujades de tarifes són una petita gran mostra més a afegir a la supressió sistemàtica de freqüències, la reducció d'horaris i la justificada alteració o eliminació de rutes amb arguments economicistes de comptable antisocial.

La rendibilitat econòmica o el cost no pot ser l'única mesura a l'hora de decidir sobre les inversions en el transport, com fa el Govern i com ha volgut incorporar, com si fos un axioma, a la filosofia que recorre la llei, i hem de restar al cost econòmic del sistema de transport, i al Sr. Company açò sempre se li oblidava, tots els costos econòmics, ambientals i socials que comporta la inexistència o la insuficiència del servei: més carreteres, més contaminació, més accidents i major inversió en temps i en doblers per part dels ciutadans.

El Govern i el PP només posen a la balança del transport allò que més els convé, el guany privat i l'estalvi públic, i ho posen al plat que afavoreix el transport individual i privat. El conseller, que sempre es pensa ser el més espavilat, fa com feien algunes venedores del mercat, i quan creu que ningú no mira posa el dit al plat de la balança on hi ha el perjudici col·lectiu, els arguments despectius i les estadístiques trucades per tal d'incrementar el pes de la seva hostilitat cap al transport públic.

La fòbia del conseller de transports pel ferrocarril també és digna d'estudi, només és superada per la desconsideració que li mereixen els seus usuaris. La repulsió que sent cap al tren, combinada amb l'aversion genètica de tot el PP per tot allò que és públic, té una clara traducció en la llei i en el futur que espera, si no hi posam urgent remei, als Serveis Ferroviaris de

Mallorca. La llei obre les portes de la privatització del tren de bat a bat. El president del Govern, quan li convengui, posarà el crit al cel per la privatització d'AENA, s'esquinçarà en públic la bata d'apotecari, però mentrestant aquí a privatitzar toca el tren. És la coherència proverbial d'aquest govern de revenedors d'il·lusions i quincalles ideològiques.

Hi hauria suficients arguments per demanar la devolució del la llei només considerant tot allò que s'oblida, però hi ha, a més, tot allò que hauria de ser la matèria de la llei i que la llei deixa, de manera arbitrària i injustificable, per a un posterior reglament, un reglament, a més, que, ja ho veuran, viurà una peripècia semblant a la que viu la redacció del reglament de la Llei de turisme, que fa gairebé dos anys que cova en els Serveis Jurídics del Govern, que miren de discernir què correspon regular a qui, entre Govern i consells. És ben curiosa la voluntat recurrent per part d'aquest govern de pregoners de la seguretat jurídica de deixar sempre tantes coses transcendents a la regulació posterior del reglament.

És clar que per més majoria absoluta que tenguem el PP les lleis s'han de debatre al Parlament amb llum i internet, els taquígrafs del segle XXI. La gent que hi té a dir o que hi vol dir, sobre la qüestió, si es tracta de la tramitació d'una llei ho pot fer, i tots ens n'assabentem i tots podem veure -ara ho podem comprovar una vegada més- com el Govern només escolta segons qui, i tots sabem també -i vet aquí la qüestió- amb qui remena el PP la xocolata dels seus reglaments.

El Govern ens ha parlat, amb acompanyament de la seva fanfàrria habitual, dels taxis (...) llicències temporals que es reserven els propietaris dels taxis, tot oblidant la del dret dels treballadors a accedir-hi, i ens ha parlat de la possibilitat de contractar els autobusos per places per tal de fer de *shuttle*, de llançadora als aeroports, i de la transmissió de la llicència de taxi, de la figura del mediador de transport i de la regulació dels serveis de minitrens i dels vehicles de tres rodes i de la seva competència deslleial. Hem sentit parlar de racionalització i ordenació de totes aquestes qüestions, però totes aquestes coses que el Govern considera les principals de la llei quedaran a l'espera d'un reglament que les pentini, un reglament que es resoldrà amb tota previsió amb contubernis subterranis d'interessos creuats, uns contubernis que se celebraran només il·luminats per les habituals tenebres on tan a gust es mouen els tentacles que sempre mouen el PP.

La llei mereix ser retornada al Govern. Per dir-ho amb una metàfora taurina al gust del conseller, aquesta llei l'hem de retornar per mansa als corralers polítics del Govern. Hauríem de treure els bous esquellers, no ens fa cap falta cap mascle de la cabra car tots sabem el camí, i que la llei hi vagi darrere, mansa com és, i no torni al Parlament fins que sigui condreta, fins que deixi de ser una llei arbitrària i coixa, incompleta i xereca de transports, i agafi múscul i esdevengui una llei de mobilitat, que és allò que necessitam.

El Govern no creu en el transport públic perquè és col·lectiu i perquè és públic, i no hi vol invertir. Les lleis que ens proposa el Govern sempre s'han dedicat a respondre als greus problemes vigents amb la clàssica i recurrent solució del PP: la destrucció sistemàtica, organitzada i selectament patrimonialitzada del territori i el litoral. Llavors acaben sempre per resoldre les necessitats de mobilitat que genera l'eterna rondalla de devastació mediambiental del PP amb el mateix final feliç per als de sempre: la construcció megalomaniàca de carreteres. Ho hem vist a Mallorca, ho pateix dolorosament Eivissa, i ara la mateixa malvestat amenaça de manera imminent Menorca.

La llei, una llei de mobilitat, hauria de ser abans que res un instrument capaç -i així ho proposam- de fer front a aquest problema. Ara tenim l'oportunitat de corregir, ni que sigui parcialment, la desregulació territorial i turística que han perpetrat les formigoneres jurídiques del Govern, perquè cada nou creixement que fomenta el Govern i el PP aplaudeix comporta, juntament amb la devastació territorial i la corrosió de la xarxa vital de petits comerços i serveis d'aquest país, la generació de noves demandes de mobilitat que acabam pagant a escot tots els ciutadans i acaben pagant el territori i el paisatge. El Sr. Company s'escandalitza del cost del ferrocarril, però paga els peatges a l'ombra, polítics i econòmics, de tant de malbaratament com va perpetrar el convicte expresident Jaume Matas.

Aquesta llei és o hauria de ser d'una gran transcendència per al desenvolupament econòmic i social de les Illes Balears, hauria de satisfer de manera suficient el dret a la mobilitat dels ciutadans i les ciutadanes, i hauria d'incidir en el desenvolupament de l'oferta turística i comercial a partir de criteris de qualitat i sostenibilitat. No fa res d'açò; per açò hauria de ser revisada globalment i presentada amb una nova redacció basada en els principis i objectius que propugnam amb les nostres esmenes. Sé que no serà així, no em faig il·lusions. Sé que en ponència ens trobarem amb el projecte de llei tal i com ens el proposa el Govern. Estam en disposició de fer feina i millorar-lo tant com sigui possible; ara, el PP considera les propostes que hem presentat fruit del filibusterisme parlamentari, de ganes d'enredar la troca i de bloquejar la llei, però el debat i la recerca d'acord, si és que hi estan disposats, no tenen per què endarrerir la seva aprovació. Dependrà de qui dirigeixi el procés.

Si volen acord ens trobaran disposats i diligents a taula, en sessió contínua si així ho volen, treballant a escarada, i si, com acostumen, cerquen la imposició, tancaran vostès el procés en deu minuts, com han fet amb la llei de caça, i bona nit caragol. El ritme depèn de vostès. Ara, que tinguem una llei de mobilitat i de transports pensada per a les persones i el desenvolupament econòmic, respectuosa amb el medi ambient i el paisatge, i on els serveis de transport estiguin al servei de l'interès general i no del benefici privat, hauria de dependre i ser voluntat de tots. Encara hi som a temps.

Vostès han fet la llei, no vulguin fer també la trampa. Vostès tenen la paraula, la capacitat d'elegir entre el diàleg constructiu o la imposició, entre continuar incrementant la necessitat de més i majors infraestructures per satisfer les necessitats derivades de l'ús del vehicle privat, del transport individual...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

...o, ben al contrari, per d'una vegada per totes començar a planificar, programar i impulsar una xarxa combinada, intermodal, sostenible, eficient, equitativa i accessible de transport públic al servei de les necessitats veritables dels ciutadans. Vostès mateixos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs.

(Alguns aplaudiments)

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 3783/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 1336/14, de transports terrestres i mobilitat de les Illes Balears.

S'hi manté també l'esmena 3783/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. Per defensar-la té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, sí que és una mica estrany això que l'oposició vengui a defensar les esmenes sense que s'hagi presentat el projecte abans. Ho han fet en roda de premsa, està molt bé... Ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Quasi quasi bona tarda, ja. Debatem avui un projecte de llei que, si fos una pel·lícula, jo li posaria de títol *Llei de transports, una oportunitat perduda*. Aquest títol sintetitzaria allò que des del Grup Parlamentari MÉS pensam sobre aquest projecte de llei, que s'ha fet una llei sobretot per cobrir expedient i no per abordar de manera ambiciosa, valenta i responsable una qüestió de màxima importància a les nostres illes, els transports terrestres i la mobilitat.

I deia que s'ha perdut una oportunitat no perquè no hagin volgut afegir el terme "sostenible" al títol, que ja hauria estat bé, sobretot si no és per decorar projectes insostenibles com han fet en altres ocasions, sinó, primer de tot, perquè a pesar que el transport, després de la generació elèctrica, és el segon element generador d'emissions de CO₂ a les nostres illes i un dels principals factors de la petjada ecològica, i avui matí tots hem pogut sentir com tots estam molt preocupats pel tema del canvi climàtic, pensam que s'ha de fer qualque cosa més.

Hem de recordar que les Illes Balears som una de les regions del món amb més vehicles motoritzats per habitants, estam parlant del voltant d'uns 900 vehicles per cada 1.000 habitants. Si pensam només en la projecció de l'augment que s'espera de turistes per a aquest estiu podem parlar d'entre 50 i 100.000 cotxes més circulant per les nostres carreteres aquest estiu, cosa que només psicològicament ja és una qüestió que ens du al col·lapse i que òbviament requereix d'una gestió, d'una iniciativa pública i d'un voler minimitzar els impactes d'aquesta qüestió. Pensam que la llei no aborda aquesta realitat, i aquesta és la realitat que tenim.

I la segona cosa per la qual deim que és una oportunitat perduda és perquè, malgrat adaptar-se al reglament europeu en matèria de transport regular de viatgers, no veim des del Grup Parlamentari MÉS una aposta necessària per un transport públic de qualitat i accessible, amb una concepció justament europea de la mobilitat, entenent la mobilitat com un dret dels ciutadans i les ciutadanes per poder elegir la manera en què ens desplaçam.

Aquest projecte de llei es limita a crear un marc per gestionar, per dir-ho així, el que hi ha, i el que hi ha permetin-me que els digui que és del tot insuficient com per poder parlar d'una xarxa de transport públic en condicions, pública, digna, accessible, sobretot si ens comparam amb qualsevol altra regió o indret d'Europa, i fins i tot de l'Estat espanyol, perquè venim de dèficits, encara que hagin gestionat uns i altres, uns més que els altres, de dèficits històrics, interns i externs, per causa externa, molt profunds, molt profunds.

De fet, que el mateix govern, a l'hora de presentar en roda de premsa aquest projecte de llei, posi èmfasi per exemple, entre altres qüestions, en el fet que ara reconeixem que els taxis passin de 5..., que es reconeixin els taxis de 7 places, a part dels de 5, jo crec que diu molt que t'hagis d'aturar a destacar aquesta qüestió de la quantitat de coses que nosaltres pensam, des del Grup Parlamentari MÉS, que han quedat pel camí en aquest projecte de llei, i d'aquí aquesta esmena a la totalitat i les esmenes que també ha presentat el nostre grup parlamentari en un sentit i amb un ànim totalment constructiu a allò que és ja l'articulat del text, que debatrem un altre dia i debatrem, esper-jo som una mica més optimista que el Sr. Borràs, a pesar de tot-, en propers dies o setmanes.

Però anem per parts. Primera qüestió que ens preocupa, aquesta de la mobilitat, deim, en aquest cas sí, sostenible. Amb el marc europeu que tenim en matèria de transports i en matèria de mobilitat, amb la importància del transport en tant que element en el qual incidir per minimitzar l'impacte mediambiental i alhora millorar la qualitat de vida de la gent, amb la feina que s'ha fet o que han fet altres comunitats autònomes i en les quals també ens podem fixar, pensam que el plantejament d'aquest projecte de llei no és que no sigui ambiciós sinó que és molt pobre. Dels desplaçaments a peu i en bicicleta, ni en parla; sí que ho fan moltes altres lleis autonòmiques. Ja sé que em dirà que això és competència municipal, o és insular..., però si des de l'àmbit autonòmic no s'estableixen criteris, directrius, accions que afavoreixin una altra manera de fer idò te trobes situacions com la del meu poble, Inca, que és la ciutat més contaminada a nivell de qualitat de l'aire de totes les Illes, una de les que més d'Espanya perquè

no s'ha actuat en termes de mobilitat, i ho ha certificat tres vegades la conselleria del Sr. Company.

Si no s'estableixen mesures des de tots els àmbits de l'administració, i estam parlant d'una llei que ha de donar marc també als consells i als ajuntaments, no es pot aconseguir canviar aquesta realitat. Si es fa, es poden aconseguir coses, i mirin quina utopia els estic posant damunt la taula, com el fet que els nins i les nines a la nostra comunitat, que també preocupen a tothom, puguin anar a peu i de manera segura a escola; mirin quina utopia estam plantejant a l'any 2014!, i això pensam que no ho traspua la llei de cap de les maneres. Actuant només sobre aquesta qüestió podríem estar evitant milers de desplaçaments en cotxe diaris i els impactes que també tenen, no només sobre el medi ambient sinó també sobre les infraestructures que molts d'aquests desplaçaments duen darrere, i pensin vostès quan són sobretot les hores punta, que són les hores d'entrada i sortida de les escoles. Només actuar sobre aquesta qüestió tendria un impacte més que evident canviant les coses a bé en termes de transport, en termes de mobilitat.

O evitar paradoxes com el fet que l'altre dia la Conselleria d'Economia i Competitivitat anunciï..., que ja està bé, benvingut el cotxe elèctric, però 2.000 punts de recàrrega ja..., és que ens podem trobar que potser hi ha més punts de recàrrega de cotxe elèctric que estacionament per a bicicletes, que és posar una barra de ferro! Amb això ens podem trobar, amb aquests buits, amb aquests oblits d'aquesta llei.

Del potencial de la bicicleta jo crec que ja... no sé si els he de convèncer o no, crec que no els convenceré, tanmateix, encara que vulgui, però només veure la quantitat de turistes que hi ha aquests dies per les nostres carreteres, també amb una sèrie de problemes que la llei no aborda ni d'enfora, diu molt del potencial, i no només a nivell turístic, que té aquest mitjà de transport. Però, bé, no tenc temps de parlar de tantes coses de què voldria parlar.

Cert és que es parla d'ordenació de la mobilitat, i fins i tot hi ha la disposició final segona que modifica les directrius d'ordenació del territori, i benvingut també el Pla director sectorial d'ordenació de la mobilitat, però a la vegada que en teoria, damunt la llei, damunt el paper, apostam per planificar, ens continuen sortint bolets, com l'autopista encoberta Lluçmajor-Campos, que no responen a un criteri científic -si no volen científic diguin-li, jo què sé, empíric, de sentit comú- que justifiqui que en els darrers anys, ni per aquest ni per altres projectes que hi ha damunt la taula o que ja s'estan executant en aquests moments, hi ha hagut un augment del trànsit rodat de vehicles motoritzats mínimament significatiu; al revés, el que ha passat en aquests darrers anys de crisi és que ha minvat el trànsit, afortunadament, malgrat la crisi. Per tant s'ha de...

(Remor de veus)

...s'ha de... s'ha de... President, pregaria una mica de respecte per part de la portaveu del Grup Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, preg silenci, per favor. Continuí, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

És que això cada vegada pareix més un camp de futbol amb *hooligans* que un lloc de debat... seriós.

(*Més remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor! Continuí, Sr. Diputat.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí. I bé, deix ja el tema de la sostenibilitat, que no el deix, perquè pens que és una qüestió transversal i prioritària. Pas a introduir el tema que també ens preocupa, i molt, que és la qüestió del transport públic, i jo aquí els diré el que pens, i el que pens és que vostès..., o que aquest text senzillament ha estat redactat per algú que senzillament no creu en el transport públic, no diguem ja en el tren o en la bicicleta, que són com símbols de l'esquerra que convé eliminar. Jo crec que aquesta és la filosofia d'aquest projecte de llei i de coses que fan una rere l'altra, i començant per la via del desprestigi d'aquestes qüestions.

Mirin, hi ha gent que no pot elegir de quina manera s'ha de desplaçar, que ha de fer servir el transport públic, i tanta sort que ho fa, perquè a més d'aquesta manera contribueix al benestar col·lectiu estalviant emissions de CO₂, que a tots ens preocupen molt, i gasos contaminants, però que tampoc no pot triar pagar 8,20 euros per anar de Palma a Manacor o de Manacor a Palma. Això és el que paga avui en dia, i aquest darrer mes hi ha hagut una pujada, una nova pujada encoberta, que d'això no n'ha fet nota de premsa la conselleria, eh?, nova pujada de tarifes d'SFM, i això és la classe obrera, aquesta que reivindica la consellera d'Educació, que ha d'agafar el tren per anar de Manacor a Palma, a la universitat, o anar a fer feina, o per anar a fer un tràmit administratiu o per anar a Son Espases, i per això pagar 8,20 euros o 6 euros i escaig des d'Inca, és que això és una brutalitat, jo crec que..., és un element tan greu al nostre parer, i ja ho hem debatut en moltes ocasions, que ens du a pensar que si hi ha un boicot al transport públic qui principalment boicoteja aquest transport públic és el mateix govern. Bé els va posar aquest afegitó, que posen cinquanta mil vegades en aquest projecte de llei, de vincular qualsevol millora o ampliació de la xarxa de transports públics existents a la seva viabilitat econòmica.

Si aquest principi l'aplicàssim a la salut, cert és que no parlem de qüestions equivalents, però també és ver que anam molts anys enrera de moltes altres comunitats en qüestió de transport públic, la gent se'ns moriria pel carrer; però aquí, que no tenim uns mínims de transport públic dignes, el que no podem fer és autolimitar-nos, ja s'haguessin autolimitat quan es varen inventar un metro fa una sèrie d'anys, però sobretot, si parlem de viabilitat econòmica, parlem de justícia territorial, parlem de reivindicar allò que fins i tot a un moment donat ha estat signat que és el conveni ferroviari.

No pot ser que diguin que estan d'acord amb que no pot ser, que és una injustícia que l'Estat espanyol gasti milers i milers i milers de milions d'euros en AVE i aquí ens enviïn misèria, quan ens envien qualque cosa, a l'hora de parlar de tren o de transport públic, en general, sense tenir en compte que som un territori insular. Per cert, també hi ha una llei, que és el REB, que recorda que qualque cosa ha de fer l'Estat en aquesta qüestió i no fa, i el Govern, en lloc d'aferrar-se a això, el que fa és renunciar a fer qualque cosa en aquesta qüestió.

El tren de Sóller ja és un cas a part, una concessió administrativa a cinquanta anys, és la resolució publicada en el BOIB més breu de la història, no es resol satisfactòriament ni amb aquesta resolució ni amb aquesta llei, que l'únic que fa és esperar que passi aquesta concessió, per molt que es reguli ara, però esperem que passi la propera concessió que ja, en tot cas, serà de vint anys.

I a Mallorca, almanco encara podem parlar de tren, perquè si anam a Menorca, a Eivissa i a Formentera, parlar de xarxa de transport públic quasi quasi és enganyar-nos a nosaltres mateixos. Pensam que s'haurien de potenciar organismes i mecanismes de concertació, com el cas del Consorci de Transports de Mallorca, a la resta d'illes, per potenciar una xarxa de mínims, perquè parlem de mínims en matèria de transport públic. I és cert que tot té un cost, però també tenen un cost les autopistes i també tenen molt de cost altres infraestructures, que també hem de sufragar des dels fons públics, que s'han de fer moltes vegades perquè no es fa o no s'aborda una qüestió com és la mobilitat sostenible la qual s'hauria d'abordar seriosament.

Seguint, o acabant amb aquest tema del transport públic l'altra qüestió que ens preocupa és que tampoc no es parli gens en aquest projecte de llei de la intermodalitat, no diguem ja una cosa senzilla de fer, com és en el cas de Mallorca, que pràcticament s'ha convertit en una àrea metropolitana de Palma, que la gent amb la mateixa targeta pugui anar amb el tren, amb el bus, amb l'EMT de Palma, com té qualsevol ciutat moderna, nosaltres pensam que és un fracàs, que s'hauria d'abordar, encara que sigui amb una disposició, en aquest text.

I novament, parlant d'intermodalitat, la bicicleta, és pràcticament impossible..., avui en dia el mitjà de transport més intermodal, que et permet canviar, agafar el tren, del tren al bus o..., és impossible, és impossible fer aquests transbords, és impossible. I ja no entrem en com gestionen de vegades, en com es gestiona el transport públic d'algunes concessions, vull recordar, per exemple, un cas de l'any passat, un conductor que no deixava als turistes dur la bicicleta però a una al·lota africana li deixava dur la bicicleta per anar a fer feina.

(*Remor de veus*)

Bé, però si entrem ja a parlar de les concessions, sembla que el projecte de llei mira més per les concessions que per la garantia de servei públic, em sap molt de greu, però és així, és així.

Incompliments d'horaris a l'hivern, quan les freqüències són poquíssimes; també el sector pot dir que el Govern no el concerta més, són els dos punts de vista. Nosaltres pensam que, en tot cas, justament quan exposam el Reglament europeu en matèria de viatgers en transport per carretera, hi hauria molt més a fer a favor del servei públic, a favor de l'atenció que han de rebre, digna, la gent de la nostra comunitat en aquesta matèria, o simplement línies que directament estan col·lapsades a l'estiu, i no diguem aquest estiu amb la quantitat de turistes que ja es preveu que vendran.

Són coses que passen quan xoca aquesta idea de negoci, legítima, amb la concepció de servei públic, que per a nosaltres ha de prevaler a una llei com aquesta. I pensam que el Govern, en tot cas, en el millor dels casos mira cap a un altre costat en aquesta qüestió, no entra a preservar els drets de la gent.

Amb el taxi ja no en dóna temps d'entrar-hi, pensam, senzillament, que no s'entra a abordar els conflictes històrics del sector, ho entenem, és una qüestió delicada que du molt d'enfrontament, però pensam que, per exemple, en qüestions com la transmissió de llicències o les concessions i la regulació, que nosaltres creim que haurien de ser insulars, i amb molt de diàleg, perquè entenem que el conflicte és una situació diferent a cada una de les illes, es podria haver fet molt més.

I acab, ara ja sí, i reiter una qüestió tan important per abordar una qüestió tan transcendent com és la mobilitat, avui hem parlat d'educació, hem parlat de temes laborals i tots impliquen desplaçaments de milers de persones diàriament, per tant la mobilitat és una qüestió que ha de menester -que afecta també l'ordenació del territori- diàleg, consens, participació a l'hora de planejar-la.

Benvingut, com li he dit abans, el termini ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Abril, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, acab. ... el Pla director de mobilitat, però si això no s'acompanya d'un consell assessor, i pensam que el Consell de Transports Terrestres que hi ha a l'actualitat és més corporatiu i limitat al transport terrestre el qual, amb una concepció àmplia de la mobilitat, així com l'entenem des del nostre grup, això s'ha de fer a nivell autonòmic i s'ha de fer a tots els àmbits, i si no es fa amb aquesta llei, com s'ha de fer?

En resum, Sr. Company, nosaltres pensam, des del Grup Parlamentari MÉS, que aquest projecte de llei és una oportunitat perduda i que per això justifiquem la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Sí, per part del conseller d'Agricultura, Medi Ambient, Territori i Transports, Sr. Company, obre torn incidental, té vostè la paraula, sense límit de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, comparesc aquí per presentar un poquet aquest projecte de llei de transports. Sembla que algú tenia molts de problemes i deia que el conseller no el volia presentar, no, senzillament crec que he esperat el moment o almenys el que m'han indicat que havia d'esperar la meua gent per obrir el torn incidental, per tant això és el que he fet ara i procuraré, primer de tot, dir el que diu aquest Projecte de llei de transports, perquè crec que qualcú no se l'ha mirat, qualcú no se l'ha mirat i diu que ha tengut temps escàs per fer-ho, quan fa un any i mig llarg, quasi dos, que en parlam i hi ha hagut tres exposicions públiques, però bé, devia ser damunt una figuera i ha caigut al final i s'ha fet mal, perquè tot el que ha dit qualche cosa li ha hagut de passar per dir aquests disbarats i els insults que ha anat dient de forma continuada. Però bé, en parlarem un altre dia d'això.

Els antecedents quins són d'aquesta llei? Doncs que una sentència del Tribunal Constitucional de l'any 1996 va declarar nuls tots els articles de la LOT, la Llei d'ordenació terrestre, del transport terrestre, que feien referència al transport urbà i ordenava a les comunitats autònomes legislar en matèria de transport urbà. No s'havia fet fins ara, com altres coses.

D'altra banda, acceptant que la Llei d'ordenació del transport terrestre és suficientment àmplia i en molts de casos suficient, es troben a faltar alguns aspectes inherents a les característiques insulars, no existeix transport a una illa, intercomunitari ni internacional; és una comunitat amb una marcada estacionalitat que condiciona l'activitat del sector del transport i el mercat del transport de viatgers ha evolucionat i continua evolucionant molt més ràpid que la normativa d'aplicació. La incorporació de les noves tecnologies és cada vegada més important en aquest sector, perquè el nostre client tipus així ho demana. I a més, en l'exercici de les nostres competències, parlam de la mobilitat i establim els seus principis generals, definim els instruments de planificació, així com els instruments d'avaluació i la seva millora.

Per tant, aquest projecte de llei neix per complir la sentència del Tribunal Constitucional, també per ordenar l'activitat dels transports terrestres en matèria de viatgers a Balears, i només de viatgers, perquè el transport de mercaderies està suficientment regulat, i per planificar també la mobilitat.

I el transport de viatgers a Balears són: transport regular de viatgers, el qual està transferit; transport discrecional amb autobús, que és una competència delegada, igual que ho és la de transport de mercaderies; transport discrecional amb vehicles de turisme; transport amb tren; transport amb ferrocarril de Sóller, també està transferit, transport amb tramvia i els minitrens turístics.

I entrant en matèria, comencem per les competències. Aquest és un capítol d'especial importància per la seva complexitat, d'una banda, la competència en matèria de transports és de l'Estat qui la té delegada a les comunitats autònomes. D'una altra banda, existeixen competències pròpies, que són totes aquelles que desenvolupen la seva activitat al cent per cent a la comunitat autònoma de què es tracta. I en el nostre cas, són competències pròpies el transport regular per carretera i el transport amb ferrocarril, i només aquestes.

I finalment, l'article 70.10 de l'Estatut d'Autonomia de Balears, que transfereix les competències en matèria de transports terrestres als consells insulars. El cert és que aquesta complexitat competencial ha creat molts de problemes d'interpretació durant aquests darrers anys, per aquesta raó s'ha redactat un capítol de competències del Govern, consells i ajuntaments, on s'aclareix perfectament que fa cadascuna de les administracions en matèria de transports.

En transport urbà, si parlem de transport urbà, ja he dit que en compliment de la sentència a la qual he al·ludit anteriorment, s'aborda el transport urbà i es defineixen quines competències són pròpies del municipi, on s'exerceixen i com es fa. I aquesta no és una qüestió menor, perquè abans d'aquesta llei, un transport, per posar un exemple, de Lluçmajor a Tolleric, que surt de cas urbà però no de municipi, no estava definit. Pot l'ajuntament establir un servei urbà? És transport interurbà? Quina tarifa de taxi s'ha d'aplicar? Etcètera, doncs totes aquestes qüestions ara quedaran perfectament aclarides també.

Un altre punt és el transport regular de viatgers. El Reglament 1270/2007 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els serveis públics de transport de viatgers per a ferrocarril i carretera, estableix molt clarament com s'han de prestar aquests serveis i com s'han d'adjudicar i per quin temps. És una normativa d'obligat compliment a la qual s'ha adaptat la legislació nacional. Per la importància de la matèria de la qual es tracta, hem considerat imprescindible reproduir en el nostre articulat les qüestions més importants del Reglament 1270: adjudicació de nous contractes; terminis concessionals, pròrrogues de serveis, etcètera.

També hem establert, com ha de ser, la coordinació entre un municipi i l'administració de transports quan es vulgui establir un servei urbà de transports, i s'ha creat la figura del transport metropolità, el qual simplifica moltíssim la càrrega administrativa quan un transport urbà surt del seu municipi però d'una manera discreta i es converteix en transport interurbà.

Un altre punt és el transport discrecional, aquest tipus de transport es divideix en dues categories: transport discrecional amb vehicles de turisme, el taxi, i transport discrecional amb autocars. Les autoritzacions d'aquests transports són de caràcter nacional i la seva regulació està molt clara. En aquesta llei, d'acord amb la normativa de la Unió Europea i estatal, introduïm novetats com la possibilitat de crear autoritzacions d'àmbit autonòmic i insular, tant de transport públic discrecional de viatgers amb autobús, com de vehicles de turisme. D'aquesta manera, l'adaptació al nostre client i al nostre context particular és molt més ràpida.

Una altra novetat, en relació amb el transport públic discrecional de viatgers amb autobús és que es preveu, subjecte a desplegament reglamentari, la contractació per plaça, amb la finalitat de donar cobertura a una realitat de les Illes Balears com és la venda per plaça en el servei de trasllat de viatgers a ports i aeroports, sempre precontractats.

Pel que fa al servei de taxi, es resumeix de la següent manera: es creen les llicències municipals de taxi -recordem que no tenia legislació urbana- i tot el que té a veure amb la mateixa concessió de llicències. També es creen les llicències municipals de caràcter temporal, el desplegament de les quals es considera competència exclusiva de cada àmbit insular. Aquí se'ns demanava fa una estona que ho féssim nosaltres i això seria envair competències. Per tant, està perfectament clar què ha de fer cadascú i es pot fer. I es possibilita que els vehicles amb els quals es presta el servei, tant de caràcter ordinari com de caràcter temporal, tinguin una capacitat de fins a set places. No hi hem posat més èmfasi del que tocava nosaltres, jo crec que ha estat més aviat el Sr. Abril qui ha posat més èmfasi que jo en això, que, si a la roda de premsa em vaig expressar massa en aquest assumpte, cregui'm que és un dels assumptes conflictives, que vostè deia que no hi volíem entrar, però que hem entrat en aquest i molts més, i ho hem fet de la mà del sector, de tot el sector.

Així mateix, es preveuen a la llei, a l'espera del posterior desenvolupament reglamentari, el règim de recollida de viatgers fora dels municipis on sigui domiciliada l'autorització de transport públic discrecional de viatgers amb vehicles de turisme. I a més a més, es defineix el transport turístic, fonamental a la nostra comunitat, així com la figura del mediador turístic, atenent la legislació específica de turisme.

Un altre punt seria el transport amb tren. Quant al transport ferroviari, s'ha de tenir en compte que la legislació nacional recollida a la Llei 39/2003, de dia 17 de novembre, del sector ferroviari, està enfocada a regular les infraestructures i els serveis ferroviaris que formen part de la xarxa ferroviària d'interès general, entesa com la que comprèn les infraestructures essencials per garantir un sistema comú de transport ferroviari a tot el territori de l'Estat, com també per connectar trànsits internacionals, enllaços entre comunitats autònomes i accessos als principals nuclis de població o de transports o instal·lacions essencials per a l'economia o la defensa nacional.

Atès que la xarxa ferroviària instal·lada a l'illa de Mallorca i explotada per l'empresa pública Serveis Ferroviaris de Mallorca, no reuneix els requisits necessaris per formar part de la xarxa nacional, és necessari aprovar una normativa que reguli les particularitats de la infraestructura i el servei ferroviari de la nostra comunitat, adaptada a les dimensions geogràfiques de l'illa i que serveixi d'instrument regulador de l'activitat ferroviària; la seguretat en aquest tipus de transport; el personal ferroviari i els drets i els deures de les persones que utilitzen aquests serveis.

El nostre tren és un tren de velocitat mitjana, doncs té sentit revisar també les franges d'expropiacions.

S'adscriuen per primera vegada els drets i deures dels usuaris de l'empresa explotadora i, el que és més important, es defineixen i tipifiquen les infraccions i el quadre de sancions. A més, el personal d'SFM passarà a tenir categoria d'autoritat.

Quant al ferrocarril de Sóller, doncs el que hem de dir és que, si bé es tracta d'una concessió administrativa de transport públic de viatgers, té particularitats pròpies com a tren històric i turístic, atesa l'adjudicació des de fa més de cent anys, la qual cosa el converteix en un tren especial que, sense abandonar el caràcter de servei públic, cobreix les necessitats de lleure de gran part de la població i dels turistes que ens visiten durant tot l'any. Per aquest motiu, és necessari aprovar una normativa que reculli aquestes característiques específiques i a la vegada que reguli el servei ferroviari, perquè pugui continuar mantenint la singularitat que el diferencia d'altres serveis públics de viatgers d'aquest àmbit.

En aquesta llei es vol deixar clara la interrelació de tots els implicats en tot el recorregut del tren de Sóller, des dels ajuntaments, Consell, particulars, el concessionari i l'autoritat de transports.

Un altre punt seria el règim sancionador, per una altra banda s'estableixen els preceptes sancionadors relatius a les activitats que recull la llei, tant per al transport per carretera com per al transport amb ferrocarril. Naturalment, la resta d'infraccions que recull la LOT són vigents. A més, es dota d'un marc legal adequat al règim sancionador relatiu al transport urbà públic de viatgers amb vehicles de turisme, els autotaxis, a fi de proporcionar als ajuntaments un instrument legal efectiu que pugui donar cobertura als reglaments i a les ordenances que es dictin en el futur per regular aquest servei. Torn a insistir que no existia marc legal per la sentència del Tribunal Constitucional.

Així mateix, s'estableixen sancions pecuniàries adaptades a les circumstàncies dels temps actuals; altres sancions de caràcter no pecuniari i les mesures cautelars necessàries per aconseguir que les sancions s'apliquin de manera eficaç.

Es manté expressament la vigència del Decret Llei 6/2012, de 8 de juny, de mesures urgents sobre el règim sancionador en matèria de transport públic de viatgers amb vehicles de turisme a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, atès que es considera necessari mentre perdurin les circumstàncies excepcionals que en varen motivar la publicació.

També es regulen les infraccions i el règim sancionador del transport interurbà de viatgers, ja sigui amb autobús o amb vehicles de turisme, amb la finalitat de dotar els organismes administratius competents d'un instrument vàlid per garantir el compliment de la normativa vigent.

Quant al transport ferroviari, com he dit abans, també se'n regula el règim sancionador, mitjançant el qual es concreten les actuacions de control i defensa de les infraestructures ferroviàries, es classifiquen els diferents tipus d'infraccions, es defineixen les sancions aplicables a cada tipus i la responsabilitat corresponent i es determina el procediment per aplicar-les. Tot això amb la clara intenció d'evitar qualsevol supòsit d'inseguretat jurídica, amb la predeterminació casuística de les conseqüències de les diferents conductes infractores.

Un altre capítol és el que dedicam a la planificació. Finalment, s'ha volgut aprofitar aquesta llei per fixar una normativa reguladora de la mobilitat de la població, entesa com els objectius i els principis que, d'acord amb la normativa nacional en matèria d'economia sostenible, estableixen les bases per assolir una major sostenibilitat en els desplaçaments de la població entre ciutadans i nuclis de la nostra comunitat. La regulació del sector de transports obeeix a la necessitat de facilitar la mobilitat de la població, el transport públic és un dret dels ciutadans, per la qual cosa l'hem de regular i planificar-ne la mobilitat amb l'objectiu d'integrar els diferents models de transport en un sistema comú, eficaç i operatiu i atendre els principis de desenvolupament sostenible i d'accessibilitat. La intervenció administrativa en el sector del transport es justifica, d'una banda, amb els instruments de planificació que es materialitzen en els plans de transport insular i municipal, incardinats en el Pla director sectorial de mobilitat de les Illes Balears, dels quals s'estableixen els continguts mínims i la tramitació; i d'altra banda, amb els instruments d'avaluació i millora que es materialitzen en els estudis de mobilitat dels grans centres atractius de mobilitat i en els estudis de viabilitat per crear grans infraestructures de transport.

També, amb la finalitat d'impulsar la mobilitat sostenible i l'ús del vehicle elèctric a les Illes Balears, és necessari definir l'aplicació de la normativa d'activitats a les instal·lacions de recàrrega de vehicles elèctrics i el tractament d'aquestes amb les modificacions de les activitats existents. Què es vol? Doncs, definir els instruments de planificació i el seu rang normatiu; definir sota quines condicions d'economia sostenible és viable una infraestructura de transports; definir els plans de mobilitat interurbana, l'abast, la vigència, les enquestes de mobilitat, etcètera.

En conclusió, es tracta d'una llei molt consensuada amb el sector, s'han tengut en compte bona part de les seves expertes apreciacions de totes les illes, les quals han enriquit aquest projecte de llei a través de les seves tres exposicions públiques. El sector ha participat activament des del primer moment i nosaltres li volem agrair totes les seves aportacions, al cap i a la fi aquesta llei és per a ells i li vull demanar disculpes pels insults que hi ha hagut des d'un primer moment cap a la llei, dient-li impresentable, perquè li diuen al sector que és un impresentable, i això em sap molt de greu.

Per tant, jo, en aquests moments, encara que no em toca fer-ho a mi, li vull demanar disculpes per part del que ha dit aquí aquest diputat, impresentable ha estat possiblement la intervenció que ha tengut ell; impresentable ha estat venir aquí...

(Alguns aplaudiments)

... impresentable ha estat venir aquí dient que ha tengut un temps escàs per estudiar-se això; impresentable és el que ha fet, copiar tres o quatre lleis per a no fer feina. Jo no hi volia entrar, impresentable és dir que hi ha hagut segons què; impresentable, i molt impresentable, és dir que hi ha interessos particulars.

(Remor de veus)

Digui'ls quins són, digui'ls, noms i llinatges, digui'ls, no faci com fan els covards de tirar una pedra i amagar la mà. Faci feina, que és el que ha de fer en benefici de millorar aquesta llei.

Això no li puc dir al Grup MÉS, el Grup MÉS ha fet feina d'una altra manera i possiblement ha fet aportacions, que segur que tendrem en compte, perquè algunes les milloren.

(Remor de veus)

Amb les discrepàncies que tinguem, que en tenim de discrepàncies, perquè vostè, Sr. Abril, toca haver de saber que per anar de Manacor a Palma només costa 2 euros i per anar fins a Inca 1,7 euros, si això és un cost desorbitat m'ho digui. L'únic que ha de fer és treure's la targeta intermodal.

M'he pensat que em demanava tren per a Formentera i m'he com a espantat, però sí que li he de dir que trens en tenim suficients per enviar-n'hi a Formentera, de 19 només n'hem de menester 6.

(Alguns aplaudiments, algunes rialles i remor de veus)

Però així i tot li vull agrair la feina que s'ha fet, que tendran oportunitat de debatre quan vengui el moment de debatre, esmena per esmena, tot el que hagin de debatre.

A vostès sí que els he de reconèixer que han fet una feina ben feta i no s'han dedicat a *copiar y pegar*.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del representant del Grup Parlamentari Socialista, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. No era dalt d'una figuera, Sr. Conseller, perquè no tenc escala d'agafar figues, per penjar sobrassades.

El que és impresentable és utilitzar un sector professional, empresarial, que mereix els meus respectes, per ...

(Remor de veus)

... i jo no he acusat, Sr. Conseller, i moltes persones que seuen aquí i em coneixen i saben que em mereixen molt de respecte. El que no em mereix tant de respecte és la llei,...

(Remor de veus)

... el que no em mereix tant de respecte és la llei perquè és una llei buida de principis, buida de principis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, Sr. Conseller, per favor, té l'ús de la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Tenc l'ús de la paraula, Sra. Presidenta, i pensava que tenia l'ús de la paraula dins un torn incidental, és a dir que el conseller havia d'emprar per resoldre els incidents que s'hagueren provocat a la meua intervenció, però com que el que acaba de fer el conseller és presentar la llei fora de torn, jo ara no tenc el temps que reglamentàriament em correspondria per contestar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, Sr. Borràs, ...

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Evidentment, no és la seva culpa, Sra. Presidenta, però evidentment ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, som a un debat de totalitat allà on els grups parlamentaris de l'oposició presenten esmenes a la totalitat. Per tant, el que es fa sempre, és la dinàmica de sempre en el Parlament, primer intervenen els grups de l'oposició que han presentat les esmenes i després el conseller obre el torn incidental per contestar la intervenció que han tengut primer els grups de l'oposició, perquè no es presenta la llei senyor..., d'acord?

Continui quan vostè vulgui.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

És que no m'ha contestat a mi, ha presentat la llei, però continuu.

M'ha dit que m'he dedicat a no fer feina sinó a copiar, sí, no, no, ara, miri, article 142.c)...

(Remor de veus)

... contractar la prestació dels servei ferroviari amb l'empresa ferroviària en els termes que estableix la normativa aplicable en matèria de defensa dels consumidors i usuaris. Llei 4/2006, ferroviària de la Generalitat de Catalunya, punt c) de l'article 49: contractar la prestació dels serveis ferroviaris amb una empresa ferroviària en els termes que estableix la normativa aplicable en matèria de defensa dels consumidors i usuaris.

(Remor de veus)

Dos anys per fer una llei que està copiada de la Llei ferroviària de Catalunya, de la Llei de mobilitat de Catalunya, de la Llei d'ordenació de transports terrestres i altres lleis.

(Remor de veus)

No, jo era dalt de la figura, però no sé on eren algunes altres persones.

Vol que li llegeixi més articles? Perquè els drets dels usuaris de (...) estan tots copiats de la Llei ferroviària de Catalunya.

(Remor de veus)

Alerta amb acusar de copiar perquè, evidentment, de vegades és perillós.

Per tant, tenim un debat a la contra, el Sr. Conseller, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor!

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... igual el Sr. Conseller està acostumat anar a la contra i va a la contra cada divendres en el Consell de Govern i per tant quan ve aquí també està a la contra, però aquí és el Parlament, és una altra cosa, prefereix jugar al contraatac, tota la llei està trufada d'un sol principi: es farà açò sempre i quan hi hagi viabilitat econòmica, es farà açò segons sigui el reglament; els principis i els objectius d'una llei a favor dels ciutadans no poden ser si hi ha viabilitat econòmica. S'imaginem vostès que el conseller Company fos el responsable del tren de Tòquio o de Nova York, faria pagar la infraestructura del tren, del metro, als usuaris al cent per cent? Sap quines conseqüències mediambientals tendria? Les infraestructures de transport són per respondre a les necessitats dels ciutadans i quan es dona resposta a través d'infraestructures de transport públiques, no privades, a les necessitats dels ciutadans acaba passant el que acaba passant, s'acaben construint carreteres que d'altra manera haurien estat innecessàries, acaben penalitzant el medi ambient

i acaben penalitzant el paisatge i acaben penalitzant l'economia de les persones.

El transport de mercaderies, Sr. Conseller, vostè em diu que entre illes no són competències del Govern, però la coordinació del transport de persones i de mercaderies amb altres modes de transport, encara que no siguin competències del Govern, hauria de tenir un espai a la llei, perquè les mercaderies, i sobretot les illes petites, i les persones també, sabem què passa quan arriben a port, sabem quan arriben a port, que no hi ha cap planificació que coordini el mode de transport i (...)

I ja ha dit el Sr. Abril què passa amb el transport intermodal a Mallorca, o amb la gent dels pobles quan arriba aquí, necessita d'una altra targeta per circular.

I què passa amb que la llei no contempla ni una sola proposta de finançament del transport públic. Clar, és que no n'hi ha d'haver de finançament del transport públic, perquè l'han de pagar els usuaris al cent per cent, *scot*, el Govern ja farà carreteres, els usuaris a pagar el transport. Necessitam que se'n derivi d'aquesta llei una llei de finançament del transport públic i açò el sector li agrairia, Sr. Conseller, açò li agrairia el sector, una llei de finançament del transport públic, que permeti ajudar a les empreses a dimensionar-se, a créixer i donar servei als ciutadans. Perquè els empresaris tenen més responsabilitat que aquest govern a l'hora de planificar i programar els seus serveis.

Vostè m'ha dit, m'ha fet una descripció llarguíssima de qui eren competència, no eren competència del Govern, efectivament, si clarificam les competències és important, però el que sí és molt més important per a una llei és clarificar els principis i objectius d'aquesta llei. Jo pensava que vostè vendria aquí i ens diria per què ha fet la llei, quins valors creu que ha d'incorporar una llei de transport i mobilitat? Quins criteris polítics encapçalen el frontispici d'aquesta llei? D'açò se n'ha oblidat totalment, fem la llei per aclarir competències i per resoldre quatre problemes. Entenc que els ciutadans d'aquestes illes es mereixen molt més.

Nosaltres hem intentat incorporar, agafant d'altres comunitats, és cert, no ens hem amagat en absolut, valors i objectius, principis per fer que aquesta llei tenguí una utilitat real per als ciutadans, que els ciutadans, a partir de la llei puguin dir: tenim dret a la mobilitat, no tenim dret o no a esperar a una marquesina si passa un autobús o no, perquè el conseller de torn l'ha llevat o l'ha posat, segons la conveniència econòmica de la seva conselleria. Açò és el que necessitam que digui una llei de mobilitat i allò que s'oblida.

Li he dit que la llei no és tan dolenta per allò que diu sinó precisament per allò que no diu, per allò que oblidada. I aquí hi ha presidents de consells que saben com pateixen els problemes de transport els seus pobles, hi ha alcaldes i exalcaldes que saben quins problemes de transport tenen i aquesta llei no soluciona ni un sol dels problemes que tenen ni alcaldes ni presidents de consells, compti més, compti més els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes que a partir de l'aprovació d'aquesta llei estaran, si més no, igual que estaven abans, és a dir, sense tenir oportunitat d'utilitzar el transport per millorar la seva vida, per millorar la seva capacitat econòmica i la seva relació social.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

He de reconèixer que quan el Sr. Company em dóna la raó no sé si vaig bé, no ho sé, m'he de qüestionar a mi mateix a veure si anam bé o no anam bé, però bé, no és la primera vegada de totes maneres que s'atribueix actuar en nom d'un sector, ja ho feia amb el sector agrari, quan parla vostè parla el sector, fins i tot des del càrrec públic que ocupa, ara avui també ho ha fet amb el sector del transport. Crec que convé diferenciar una cosa de l'altra i també, no sé si la paraula és impresentable, però crec que el paper de *mamporrero* el podria haver deixat al portaveu del Grup Popular, i no des del Govern fe aquest paper de pegar a l'oposició.

Però vaja, perquè vegi que també hi ha punts de discrepància amb el nostre grup, no fos cosa que al final em torni a donar una ditada de mel i semblis que som aliats polítics, cosa que és prou enfora de la realitat.

Vostè mateix, amb la seva intervenció, ho ha justificat durant pràcticament la meitat de la intervenció, ha justificat que fan aquesta llei per obligació, perquè s'han de transposar directives europees, perquè la LOT, perquè els altres no ho varen fer, i mira, a nosaltres ens ha tocat i bé, fem aquesta llei. Per això li diem que és una oportunitat perduda, perquè es podrien haver fet moltes més coses de les que s'han fet.

Les competències tampoc no són un argument, perquè si no al final em du no un argument polític, que per això han de servir les lleis, per fer política a favor de la ciutadania, sinó arguments administratius, això és el que li he volgut retreure amb la nostra intervenció.

El sector del taxi, que tampoc no he tengut temps abans de parlar-ne, diu que s'ha parlat amb tot el sector i s'han consensuat no sé quantes coses, però hi ha coses que han quedat pel camí, hi ha coses que per a nosaltres són importants, com per exemple el tema dels taxis pirates, per què no es poden precintar aquests taxis, que al cap de mitja hora els pot tornar tenir o l'endemà en circulació. O el tema també de la desregulació que du la llei de turisme, amb això què els hotels avui en dia poden fer de tot, poden donar tot tipus de serveis, i

això que abans en el seu moment eren vehicles de cortesia per dur-te a l'aeroport o qualsevol cosa, ara un hotel pot fer, com fan de restaurant, com fan de servei d'excursions, com fan de cinquanta mil coses més, el que la llei de turisme desregula vostès no ho regulen amb aquesta llei, introdueixen un altre element afegit a competència deslleial; són, per exemple, qüestions sobre el món del taxi que preocupen al nostre grup i no s'han tocat i no les toca, de moment, ja en parlarem quan vengui el tema de les esmenes, aquest projecte.

Li parlava que el Govern és el principal boicotejador del transport públic, sobretot amb referència al tren, però també al transport per carretera; em bastaria fer una pregunta molt simple, jo, per si de cas, com que me l'ha demanada, sé què el preu de..., sé que val el transport i duc aquí la targeta per si me la demana; demanaria, quanta gent de la que ha fet la llei i dels que hi ha aquí, sobretot en aquesta bancada, són usuaris habituals del transport públic? Perquè va molt bé parlar diàriament amb els usuaris i les usuàries del transport públic per saber el que va bé i el que no va bé, i a mi em sembla que el que opina i em diu la gent cada dia quan agafa el transport públic, amb la bicicleta també, i qualque ensurt que he tengut, em diuen, no em quadra amb el que planteja aquesta llei.

És que, a més, hi ha dois tan grossos que si no és boicot al transport públic..., no basta ja amb el que cobren! Articles 151 i 152, règim sancionador, vostè es pensa que poden clavar fins a 1.000 euros simplement pel fet de ser a una estació fora de l'horari de servei, i a més li donam -ja voldria que ho fes amb els agents de Medi Ambient- autoritat pública, el personal d'SFM autoritat pública, i si han d'aturar la gent, l'han d'interrogar i li han de fer un ultimàtum ho poden fer. Eh, eh!, bé, però als (...) ja, si pogués els ho llevaria la competència, ja els ho dic jo, però al personal d'SFM per perseguir el personal, amb l'excusa d'allò dels grafitis, els donam caràcter d'autoritat pública. Bé, jo crec que diu molt del que es fa amb el tema del transport públic.

Hi ha altres oblidats, ja no tenc temps, importants en aquesta llei, l'excusa de la competència no val en temes de seguretat, per exemple, i he posat l'exemple molt gràfic que tothom que ha circulat un poc aquests dies de festa per les carreteres ho té molt present, que és el dels ciclistes, no val dir que el tema de la seguretat a les carreteres i dels accidents, que aquests dies, a més, n'hem tenguts i molts, és tema de la Direcció General de Trànsit, i com que és de la DGT doncs aquesta llei per què n'ha de parlar. Perquè cada passa, cada acció que fem en matèria de mobilitat també afecta, tanta sort que per a bé, la qüestió de la seguretat.

Esperem que aquests oblidats i segons quines tendències es puguin corregir, sincerament, amb el tràmit parlamentari d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió una nova intervenció del conseller, del Sr. Gabriel Company, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo és que no sé si encara ha quedat clar, que nosaltres el que fem és una llei de transports, a Balears ja disposam de la legislació de mobilitat i ho fan les Directrius d'Ordenació Territorial, entre moltes altres coses tracten la mobilitat, i el Pla director sectorial de transports, per tant parlem d'una llei de transports. Hem de reconèixer que hi ha un capítol que sí que nosaltres..., un títol, tot el títol III, que entram a la mobilitat d'una manera molt clara perquè creim que és necessari i després també fem referència a una disposició addicional i modifiquem les DOT.

Però això és exactament el que volem fer amb la nostra llei, millorar el text de les DOT en aquest assumpte i dotar de contingut la planificació de mobilitat, per tant la llei no és coixa, la llei és una llei de transports, de transports de viatgers. Per tant, el que hem de fer és veure què s'ha de fer per millorar-la i no embullar fil i mesclar coses.

Nosaltres hem parlat amb tot el sector, d'entrada, Sr. Abril, jo no m'he atribuït el sector, el que dic és que el sector, com ha passat amb totes les altres lleis que hem fet, des del primer és el que toca la llei, que és qui després l'haurà de patir més directament, en benefici de tota la societat, i ells hi han participat des del primer moment, són els que saben els problemes que tenen, les singularitats que tenen, etcètera, i per tant és molt important que es faci aquest debat.

Això tal vegada no s'havia fet mai, tal vegada el que es feia, que ho puc dir per experiència pròpia també, era que l'administració feia una llei, la duia a consell de govern, l'aprovaven i després el que vulgui presentar al·legacions que en presenti i qui no, no. Bé, idò, nosaltres funcionem d'una altra manera, abans que arribi al consell de govern hi ha hagut exposicions públiques, una sèrie, i sobretot debat amb els sectors més afectats. Això ho fem amb totes les lleis, clar, això, jo ho entenc que a vostès els agafa a contrapeu. Per què? Perquè al cap i a la fi el sector diu les coses que vol, amb la Llei de pesca ens va passar el mateix, i vostès no saben què han de fer, s'han de postular en contra, no saben, però, per on, perquè clar postular-se en contra vol dir enfrontar-se als interessos dels sectors en general, i això no els interessa gens.

Després, on s'aferren? Doncs s'aferren, si no a la figuera, que no en té, a la branca de l'ametller, que supòs que en tindrà qualcun, i si no té ni un ametller ni una figuera, al garrover, doncs per dir que hi ha interessos ocults i particulars per defensar segons què, i jo em cans de dir: digau-me quins són, és que els hem de cercar aquests interessos particulars. Si vostè els té i en sap, sincerament, m'ho digui, amb tota tranquil·litat, amb tota tranquil·litat perquè, a més, vaja, no crec que me'n trobin molts a mi, i des que he entrat de conseller ho he sentit un parell de vegades però mai no han estat capaços de dir-me aquest interès i has beneficiat aquí o has beneficiat allà. Al començament ho va provar qualcú amb una línia d'ajudes, però no li va sortir gairebé, perquè precisament volia donar a entendre que el meu germà era el més beneficiat i precisament era el més perjudicat, per tant supòs que ja amb això se'n varen adonar que no hi havia perquè anar per aquí. D'acord.

En el tema de taxis hi hem entrat, és un tema conflictiu i hi ha diferents associacions i diferents interessos, però hi hem entrat fins al fons, i hem aconseguit, i hi ha hagut debat, el darrer dia n'hi va haver molt de debat encara a un consell que varem tenir de transports i hi ha diferents interessos, però s'ha arribat a molts de consensos, a moltíssims, a un nivell altíssim de consensos. Per tant, que continua havent-hi una sèrie de diferències? Bé, fins i tot algunes han quedat per arreglar a nivell reglamentari, que és millor que hi siguin per si les circumstàncies van canviant és més bo de fer, com tots sabeu, modificar un reglament que modificar una llei.

Quant al tema, per tant, nosaltres hem volgut fer una llei de transports terrestres i específica per a viatgers, així que no hem invertit cap ordre de coses. I per què ho hem fet? Perquè creim que és imprescindible a una comunitat autònoma com la nostra en la qual tenim 1.928 autoritzacions de transport discrecionals, 2.427 autoritzacions de taxi, 214 autoritzacions de classe VTC i 30 concessions administratives de transport regular de viatgers. Tot això es mereix una llei de transports de viatgers i aposta hem fet aquesta llei. I sincerament, crec que s'ha fet una feina extraordinària, tenim una molt bona llei, una molt bona llei.

Jo, perquè em queix, perquè clar, vostès em diuen és que hem copiat o hem deixat de copiar, jo, que es parteixi sempre d'una estructura determinada em sembla correcte, em sembla bé, no hi ha res a dir. Altres coses ja no em pareixen bé, si vostès em presenten des del PSOE 464 esmenes i 320 són calcades d'altres lleis, a més, ja em dirà, clar, és que ho entenc, Andalusia té els mateixos problemes que Balears a l'hora del transport, per tant, és bo que la copiem; Catalunya també és molt bo que la copiem. A mi que em digui que una cosa o l'altra pot anar bé, que és horitzontal per tot em pareix bé, però que les afusellin com les han afusellades, sincerament, em pareix una presa de pèl total i absoluta.

(Remor de veus)

Per tant, de 464 que 320 siguin còpies, que n'hi hagi 54 de supressió i 3 de canvi de títols i 23 són del mini tren i tricicle, sincerament, crec que esperava un poc més del PSIB-PSOE, amb tota la sinceritat també us ho he de dir.

I del tren de Sóller, idò, també n'hem parlat, jo crec que tenim un tren importantíssim que dona tot un servei i que nosaltres hem de procurar que es mantengui el millor possible i donant el servei públic també millor possible.

No es preocupi, Sr. Abril, que el seu interès que nos ens confonguin que tinguem massa bona relació és mutu, vull dir que en això estam empatats, d'aquí cap allà i d'allà cap aquí. O li diria que tampoc no és així, a vostè això no li importa massa, ni a mi tampoc, n'estic ben convençut, i no li importa massa que el vegin prenent amb mi una Coca Cola, com passejant pel carrer, no, estic convençudíssim que no, podem fer la comèdia que vulguem aquí, però a l'hora de la veritat no és així, ens coneixem de fa massa temps i discrepam també tal vegada fins i tot de fa massa temps, però així i tot les relacions sempre han estat més o manco cordials, i jo ho agraeix.

El tema de mercaderies, jo crec que s'ha tornat a confondre el Sr. Borràs, és que és una competència delegada, d'acord? Però quan hem parlat amb el sector de mercaderies d'aquesta comunitat autònoma, dels diferents sectors que hi ha, ens han dit, nosaltres tenim la legislació que ens va bé, no importa que es toqui, està bé, és legislació nacional, però és correcta. Per tant, quan parles amb un sector que no té problemes a haver de resoldre, idò ho deixes també de banda, hi haguéssim pogut entrar si se'ns hagués demanat, però és que el sector ha estat qui ho ha demanat. No vull parlar dient no, no... no vull ser jo representant del sector, podeu parlar amb ells, de fet ho heu fet, tots els grups d'aquí heu parlat amb els sectors o amb els diferents representants del sector i així us ho han transmès, o almenys així m'han dit que us ho havien transmès.

El transport públic sense cap dubte ni un que el volem potenciar i el potenciam, i escolti, si no, no haguéssim passat de 8,5 milions de passatgers a 9,4 milions de passatgers, és a dir, si no l'haguéssim volgut potenciar no haguéssim passat d'aquí. Amb una diferència, que quan vostès governaven hi gastaven 10,5 milions d'euros i nosaltres n'hi gastam ara 6,3; és a dir, amb aquesta diferència de 4 milions d'euros transportam 1 milió més de passatgers i amb aquells costos que els he dit, és a dir, que milloram de forma molt eficaç la línia de transport pública. Una altra cosa és el que hem dit sempre, que nosaltres els capritxos no els defensarem, però el transport públic sí, i aquesta llei ho torna a fer, transport públic de viatgers.

I sincerament, sincerament, perquè no vull entrar a les coses que s'han dit perquè crec que ja se n'han dit massa i no vull contaminar aquesta llei amb un debat al qual algú hi volia dur el tema, si no som capaços d'entendre que aquesta llei és una molt bona llei, que hi ha una feina feta i amb molta bona direcció, amb molt bona direcció de la feina feta, sincerament, és que vivim a mons diferents. És a dir, crec que els interessos polítics els tenen tant davant, l'interès per fer mal al Govern els fa, els fa tanta necessitat,...

(Remor de veus)

... no ho dic seriosament, ho dic seriosament, no s'enfadin, però m'agradaria no haver-los-ho de dir, sincerament, crec que aquest interès que tenen vostès de fer tant de mal polític al Govern que se'ls torna en contra, és molt dolent per a la societat, i lleis d'aquestes que tenen aquesta importància, sincerament, crec que no es mereixien el debat que ha fet, en aquest cas, el Sr. Borràs, es mereixien molta més alçada, i no física.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara en contra de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de quinze minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Mire, Sr. Abril, lo de mamporrero ya se ha superado, yo creo que se ha visto en el espejo y ha dicho algo tengo que decir. Mire, vamos a hablar del proyecto de ley de transporte terrestre y movilidad.

Permítanme manifestar un cierto grado de sorpresa por las enmiendas de totalidad de este proyecto de ley que hoy debatimos. Por cierto, Sr. Borràs, hoy no toca conectividad, hoy no, no se lee, empalma conectividad con transporte terrestre, hoy toca transporte terrestre y movilidad. Sí, sorpresa, pues resulta que este gobierno, consciente de la importancia de contar con una ley propia, de la necesidad de una adaptación normativa y de cumplir una histórica reivindicación y también de finalmente dar cumplimiento a un lejano mandato del Tribunal Constitucional, lleva a cabo, tras un largo e intenso trabajo, como ha dicho el conseller, conjunto, un elaborado, amplio, completo y consensuado proyecto de ley de transporte terrestre y movilidad de nuestra comunidad, que abarca tanto las competencias como el transporte terrestre de pasajeros en todas sus formas de prestación, como también la ordenación de la movilidad. Y resulta que para el Grupo MÉS, así de breve, no se ajusta a las necesidades de los usuarios de transporte público. ¡Se ha quedado tan ancho, eh, así, hala! ¡Perfecto!

Y para el Grupo Socialista, eso sí, un poco más extensa la enmienda a la totalidad, compleja, pero bueno, ya estoy acostumbrado con el Sr. Borràs, y además no la ha leído, donde ponga aparte valora positivamente la posibilidad de disponer por primera vez en nuestra comunidad de una ley sobre estas cuestiones, que es de agradecer, pero por otra manifiesta que representa una gran oportunidad perdida, y encima dice lo que llama falta de fe en las bondades del transporte público. Fe, Sr. Borràs, es lo que hay que tener para entenderle muchas veces.

Déjeme por lo menos sorprenderme si ésta es toda la conclusión de los grupos de la oposición a este proyecto de ley, además de afirmaciones erróneas, sólo puedo pensar que, en todo caso, presentan enmiendas a la totalidad para prolongar la tramitación parlamentaria o por salir a este atril para generar una posible crítica injustificada y su típico mix de hablo un poquito de todo. Pero desde el Grupo Popular nos cuesta creer que sus enmiendas a la totalidad sean por la elaboración y contenido del proyecto de ley.

Miren, al final del 2011 este gobierno, consciente de la importancia de contar con una normativa propia en transporte terrestre de pasajeros y en movilidad, que por primera vez fija una regulación autonómica adaptada a las particularidades de nuestra comunidad, desde su Dirección General de Transportes se comenzó a elaborar un anteproyecto de ley en esta materia, continuándose con un intenso trabajo conjunto entre el Govern,

las otras administraciones implicadas y todos los representantes del sector del transporte terrestre en nuestra comunidad, sí todos, así como las distintas organizaciones de usuarios y consumidores, habiéndose recogido multitud de sugerencias recibidas de los agentes implicados, los citaré: la Federación de Transporte, la Federación Hotelera, las entidades profesionales, sindicatos, empresas del sector, Cámara de Comercio, algún colegio profesional y entidades cívicas, así como de otras administraciones implicadas. Además, se presentó una propuesta de texto a representantes de los grupos parlamentarios, salvo al Grupo MÉS, que no asistió, y usted tampoco no vino, Sr. Borràs, habiéndose sometido hasta a tres exposiciones públicas y recibido 70 alegaciones.

También recordar que el Comité Balear de Transportes por Carretera, el 4 de noviembre de 2013, aprobó el texto del anteproyecto de ley, éste, y el Consejo Balear de Transporte Terrestre, el 13 de noviembre de 2013, aprobó por unanimidad informar favorablemente el anteproyecto de ley.

Es, por tanto, un proyecto de ley muy elaborado y ampliamente consensuado. Además, es un proyecto de ley amplio, ya que hasta ahora es el proyecto de ley de articulado más extenso de la presente legislatura y completo, ya que regula exhaustivamente todos los aspectos sobre las competencias, el transporte terrestre de pasajeros, sus diferentes formas y la movilidad de nuestra comunidad.

Las competencias, aspecto muy, muy importante, donde definitivamente se clarifican, bajo el ámbito de la Constitución y del Estatuto de Autonomía, todas las competencias en transporte terrestre de pasajeros que tienen el Govern, los consells, los ayuntamientos y la singularidad jurídica y administrativa de la isla de Formentera. Además, establece unas disposiciones generales comunes al transporte público de viajeros donde se sostiene un aspecto clave como es la eficacia y la racionalización en el uso de los medios y recursos disponibles, manifestando que no se han de poner en marcha nuevas líneas o servicio de transporte público sin un estudio técnico y económico previo que asegure este objetivo, así como el conjunto de derechos y deberes de los usuarios del transporte público terrestre, entre ellos el derecho a disponer de unos servicios de transporte de calidad, seguros y accesibles. Por tanto, a pesar de ciertas afirmaciones, Sr. Borràs, la justa satisfacción de este derecho queda recogida en este proyecto de ley.

En el transporte público y regular de viajeros por carretera se regula tanto los de uso general como los de uso especial y, entre otras cuestiones, adaptándose al Reglamento Europeo 1370/07, de 23 de octubre, sobre los servicios públicos de transporte de viajeros por ferrocarril y carretera, de obligado cumplimiento.

En el transporte público urbano de viajeros, afectado por la conocida sentencia del Tribunal Constitucional 118/96, de 26 de junio, que hacía necesaria e ineludible la regulación autonómica, pudiendo destacarse la coordinación de los servicios urbanos e interurbanos y la prohibición de coincidencia, además de regularse el transporte metropolitano, simplificando la burocracia para poder hacer extensiones de las líneas existentes. Además, se actualiza y completa normativa relativa a los minitrenes o trenes turísticos, tan extendidos en

zonas costeras, y se regula por primera vez los vehículos motorizados de menos de cuatro ruedas homologados para el transporte de viajeros.

En el transporte público urbano de viajeros con vehículos de turismo, los conocidos autotaxis, se efectúa una amplia regulación en todos sus aspectos pudiendo destacarse la posibilidad de responder a una demanda creciente en los casos de familia de cinco miembros, muchas, hasta ahora tenían que coger dos taxis para desplazarse o teníamos que coger dos taxis para desplazarnos. Con esta nueva regulación se podrá dar respuesta a esta demanda porque se podrá incrementar el número de plazas hasta un máximo de siete plazas. Sr. Abril, si a usted no le afecta piense que a mucha gente le afecta.

Y la posibilidad por parte de los ayuntamientos de otorgar licencias con carácter temporal, si lo consideran oportuno para satisfacer un incremento concreto de la demanda en una época determinada del año. Es compleja la ratio de taxis por población y tenerla ajustada según la temporada, y creo que ésta es una buena solución.

Respecto al transporte público discrecional de viajeros se regula tanto el prestado con autobús como el transporte turístico y se define, como no, la figura del mediador, aspectos muy importantes en una comunidad turística como la nuestra, y el prestado con vehículo de turismo.

También se regula el régimen sancionador y de control de transporte público de viajeros con todas las particularidades referidas a los diferentes modos de transporte terrestre. Sé que ha hecho usted una enmienda, sé que... no sé, con algo, con los grafiteros debe tener alguna connivencia porque le ha sorprendido mucho que se ponga una sanción, pero bueno, esto es lo que hay.

Punto y aparte es la regulación del transporte ferroviario, debido efectivamente a que la red ferroviaria instalada en la isla de Mallorca, explotada por SFM, es ajena a la red nacional. Es necesario una normativa propia que regule sus particularidades de infraestructuras y servicios, así se regula el prestado por ferrocarril, la nueva red ferroviaria de interés general de nuestra comunidad, la zona de dominio público, el uso de edificios e instalaciones, los derechos y deberes de los usuarios y la inspección y régimen sancionador específico. Además, se aprovecha para regular el prestado con tranvía o sistemas similares que se puedan implantar. Este govern lo regula, otro gastó dinero en ello. Ya que no hay normativa estatal que ordene esta materia.

Y por último, se regula el ferrocarril de Sóller. Sí, Sr. Borràs, me gustaría que algún día subiera, suba un día al ferrocarril de Sóller, suba porque veo que habla con una lejanía de él como si fuera una cosa, no sé, de otro planeta. Concesión administrativa con particularidades propias de tren histórico turístico quedando sí excluido del Reglamento Europeo 1370/07.

Por lo tanto, es un proyecto de ley que regula cuál es el modo de proceder de todos y cada uno de los agentes implicados en materia de transporte público terrestre de viajeros. Y lo digo así de claro, de todos los agentes.

Pasando a otro aspecto, permítame continuar con ese grado de sorpresa por las enmiendas a la totalidad, concretamente cuando el Grupo Socialista afirma, literal, "... que se subordina la movilidad ante la regulación del funcionamiento de los distintos modos de transporte terrestre". Yo, Sr. Borràs, me gustaría que profundizara un poco más en el proyecto de ley, llegue al capítulo que toca. Menos mal que por lo menos afirma que es necesaria e importante la regulación, menos mal, si no apaga y vámonos.

Es un proyecto de ley completo, lo he dicho antes, tanto en transporte terrestre como en movilidad. Sr. Borràs, aquí no se subordina nada a nada, la movilidad está regulada. Se dedica un título entero a la normativa reguladora de la movilidad de la población, estableciendo los bases para conseguir una mayor sostenibilidad en los desplazamientos de la población en nuestra comunidad autónoma.

Como afirma la exposición de motivos, cabe planificar la movilidad con el objetivo de integrar los diferentes modos, sí, los diferentes modos de transporte en un sistema común eficaz y operativo atendiendo a los principios de desarrollo sostenible y accesibilidad. Sr. Abril, la sostenibilidad no es de ustedes, es de todos. Recordemos que la movilidad suele definirse como la obligación que tienen las administraciones de garantizar el movimiento de las personas por sus territorios de una manera eficaz, rápida, segura y sostenible, entendiendo la sostenibilidad desde el punto de vista económico y medioambiental como se recoge en su definición del Consejo de Transporte de la Unión Europea, de fecha abril del año 2002.

Continuando con la ordenación de la movilidad del proyecto de ley, que (...) según el Grupo Socialista, el Sr. Borràs ha basado toda su intervención en que adolece de la regulación de la movilidad, se fijan los principios y objetivos de las políticas de movilidad sostenible, esa palabra que otros usan, pero que esta ley recoge, interviniendo la administración mediante lo que se llaman instrumentos de planificación de la movilidad, que son un conjunto de herramientas que persiguen el objetivo de implantar maneras de desplazarse más sostenibles, a mí me gustaría que atendiera, Sr. Borràs, y escuche, escuche bien lo que dice la ley: priorizando la reducción del transporte individual en beneficio de los sistemas colectivos y otros medios no motorizados de transporte. ¿Lo ha entendido?

Por tanto, nada de esa afirmación en su enmienda a la totalidad de que el proyecto de ley no entra a cuestionar el desequilibrio entre el modo de transporte privado, usted dice principalmente el coche, bueno, salvo la moto no veo otro, pero bueno, no entraré a discutir, usted sabrá, y los transportes colectivos. Sr. Borràs, como ve, estas afirmaciones en que pretende sustentar su enmienda a la totalidad caen por su propio peso.

Además, también en la ordenación de la movilidad, que según el Grupo Socialista ha basado toda su intervención en que adolece, le estoy dando ejemplos de que no adolece, se establecen como instrumentos de planificación de la movilidad en nuestra comunidad el Plan Director Sectorial de Movilidad de las Illes Balears, de movilidad, no de transporte, de movilidad, modificándose las DOT, las Directrices de Ordenación del Territorio, para orientarse a la ordenación de la movilidad; los planes insulares de servicio de transporte regular de viajeros por carretera y los planes de movilidad urbanos sostenibles, tan necesarios a los que hemos tenido responsabilidades municipales, además de establecerse los instrumentos de evaluación y mejora de la movilidad con los estudios de movilidad de grandes centros generadores de movilidad y los estudios de viabilidad de grandes infraestructuras de transporte evaluando la viabilidad económica, financiera, social, territorial y medioambiental así como se crea el Comité Evaluador, eminentemente técnico, como dice la ley, en materia de movilidad.

Como se ve, la planificación es un aspecto muy importante en este proyecto de ley donde se establece la planificación de la movilidad como herramienta fundamental para el establecimiento de criterios objetivos que deberán tenerse en cuenta a la hora de acometer futuras infraestructuras de transporte. Con ello no se podrán volver a dar actuaciones, como en la pasada legislatura, que se liciten infraestructuras sin tener financiación ni estudio de demanda ni viabilidad económica ni social y se sigan a pesar de que este no sea favorable. Esto, Sr. Abril, y lo digo por su partido, no puede pasar nunca más, y esta ley lo evita.

También desde el punto de vista de la sostenibilidad en el proyecto de ley se debe destacar lo relativo a los vehículos eléctricos y la instalación de recarga de éstos que impulsa también desde otras consellerías este govern.

Además, remarcar que este proyecto de ley ha esperado hasta conocer de manera responsable, y es de agradecer, el alcance de la modificación de la norma estatal, de la Ley de ordenación del transporte terrestre, habiendo sido muy prudente al conocer los cambios de la norma estatal antes de dar un cierto paso en nuestra regulación con todos los problemas posteriores que ello nos implicaría, y así se ha podido adaptar este proyecto de ley a la modificación de la LOT.

Finalmente, otro aspecto importante de este proyecto de ley es que gracias a él, además de crear normativa, adaptar y actualizar normativa, unifica la normativa, muy importante, ya que en su disposición derogatoria única expresamente deroga hasta dieciséis normas de diferente rango, con todo lo positivo que implica este carácter unificador.

Por ello, desde el Grupo Popular consideramos que es buen proyecto de ley, que se ajusta a las necesidades reales y actuales de nuestra comunidad y que tiene un amplio recorrido de futuro, que cubre las expectativas previstas en un proyecto de ley de este rango y de esta importancia y que regula todos y cada uno de los aspectos necesarios considerando totalmente, y se lo digo

así, y era previsible, desacertadas e injustificadas las enmiendas a la totalidad presentadas por los grupos de la oposición. Por tanto, las rechazaremos y continuando la tramitación parlamentaria se pueda enriquecer su texto definitivo y si es el caso para que nuestra comunidad cuente con su primera ley propia de transporte terrestre y movilidad tan necesaria.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica dels grups que han intervengut a favor de les esmenes. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies. Presidenta. Sembla que al final un raig de llum, possibilitat de poder debatre en ponència, possibilitat d'acords. Està bé, encantats, allà serem, a fer feina...

(Remor de veus)

Sí, com sempre, Sr. Camps. Sí, sí, Sr. Camps, nosaltres no som a missa i repicant...

(Remor de veus i rialles)

Home, és igual, m'he pensat que era el Sr. Camps, és igual...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, no intervenguin...

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Com que vostè té la fama, és clar. Sí, és clar, com que puj aquí amb la intenció única i exclusiva de fer mal al Govern..., aquí, els que representam interessos de molts de ciutadans, com representam des de l'oposició, no tan sols representa interessos el partit majoritari, els altres també representam interessos de determinades persones, determinades sensibilitats, determinades idees i determinats valors, i venim aquí a defensar-los, i açò, no sé si fa mal al Govern o no, però la veritat és que no és la meva preocupació primera no fer mal al Govern, fer-lo tampoc, Sr. Company, fer-li mal tampoc no és la meva preocupació.

La meva important preocupació es que surti una llei que sigui la millor possible de totes i açò puc estar d'acord que ho compartim, ho podem compartir, i ho veurem en ponència. I açò no vol dir que m'hagi d'acceptar esmenes, ho veurem en el diàleg, ho veurem en el debat. Farem feina.

Em sembla molt bé que vostè hagi consensuat amb el sector, ha consensuat el que hi ha, però igual, o no, no ho sé, però igual algunes coses també convindrien al sector que hi fossin i no hi són, perquè, és clar, vostè ha consensuat el que li interessa. I ja li he dit, tota una articulació dels sistemes de finançament de transport, igual si vostè arrufa el nas, perquè quan s'ha de rallar de doblers arrufa el nas, per al transport públic..., evidentment, i ho saben els empresaris de transport, que aquí n'hi ha i

d'importants, i molts respectables, i molt respectuosos i molt bons professionals, també saben que evidentment que perquè a unes illes petites com les nostres el transport sigui eficient i sigui útil als ciutadans i sigui útil a la nostra indústria turística i sigui útil per al nostre creixement, igual convé que hi hagi una intervenció de suport de l'administració.

De l'administració, perquè, evidentment, ja li he dit, si els ciutadans del metro de Tòquio han de pagar el cent per cent del cost del transport, evidentment Tòquio no caminaria. Jo no respectaré el sector, però no li vull demanar que hi perde doblers, que hi perde recursos, jo entenc que és un sector molt important i que ha de poder viure i ha de poder millorar i ha de poder donar feina a la gent. I açò naturalment necessita compromisos de finançament, necessita compromisos d'articulació jurídica també, a través de la llei, que permeti que açò sigui possible.

El tren de Sóller. Jo, miri, el tren de Sóller, no sé com dir-ho, és que el tren de Sóller em sembla perfecte, estic encantat, a part que hi he anat, hi he anat i més d'una vegada, però el tren de Sóller és alguna cosa més que un atractiu turístic, que també ho és, i important, alerta, és un atractiu turístic i és important i és bo per al turisme de Sóller, però també és dues coses més almanco: un servei públic necessari per a la vall de Sóller i per als ciutadans de Sóller, i també és un mitjà de vida de moltes famílies de Sóller. I d'açò, d'aquests dos darrers punts la llei se n'oblida una miqueta i estaria bé que també ho incorporés.

Com s'oblida una miqueta la llei, tant quan ralla de transport de taxi com després ralla d'autobús, de la formació, de la qualitat de treball dels treballadors, de la seguretat en el treball, de la responsabilitat social corporativa en els sectors de transport, de tot açò la llei se n'oblida, i açò també és important i açò també és responsabilitat d'un govern regular-ho, no només regular les competències, de qui és competència cada cosa. Totes aquestes coses també.

I demanam esforços al Govern, a través de les esmenes que hem fet. Demanam esforços perquè el conductor d'autobús, a part que facin feina amb seguretat, amb formació, amb coneixement de la nostra realitat, de "lo nostro" que diria el president, perquè puguin tenir relació amb els ciutadans i turistes que ens visiten i sàpiguen com respondre, esperem que el TIL ho solucioni en el futur, però de moment mentre el TIL no faci meravelles, tindrem necessitat de regular-ho per llei i també necessitam que els taxistes sàpiguen donar informació i coneixements. Hi ha amenaces molt grosses que la llei no contempla per al sector del taxi, evidentment la llei açò no ho pot contemplar perquè son amenaces molt grosses, molt més grosses encara que la legislació europea, i haurem de saber-hi fer front en aquesta comunitat, perquè si no allò dels taxis il·legals d'Eivissa pot ser una broma com quan comenci el sistema UBER a funcionar a la nostra comunitat, sí, pot arribar, pot arribar, Sr. Conseller; si funcionen els taxis il·legals a Eivissa, imagini's què poden fer els taxis il·legals d'Eivissa a sobre amb un smartphone cridant el personal.

En tot cas, però, feina tindrem en ponència per aprofundir, com diu el Sr. Veramendi, sembla que nosaltres no hem aprofundit, fins ara hem anat a la superfície, no hem rallat per res del metro de Palma, així hauríem aprofundit, perquè ens ha acusat de no sé què de trens a la passada legislatura, però sembla que aquí la memòria és selectiva, la memòria és arbitrària, la memòria no és molt raonable. El futur econòmic i social d'aquestes illes depèn en gran mesura del futur d'un transport públic sostenible econòmicament i ambientalment, però la sostenibilitat del sistema de transport no és només amb allò que costa, sinó també amb allò que estalvia, Sr. Conseller, perquè sempre serà més..., i açò el Sr. Tadeo ho sap perfectament, el Sr. (...) ho sap perfectament, és molt més barata una línia d'autobús que una carretera nova, sempre són molt més barates intervencions a favor del transport col·lectiu que potenciar que la gent hagi d'anar amb transport privat. I parl en termes estrictament econòmics, si a sobre hi afegim els valors ambientals, molt pitjor.

Aquesta és una oportunitat que avui som a punt de perdre...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs vagi acabant per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Acab Sr. President. ... que la mobilitat és quelcom més que posar una autobús damunt la carretera, és una cosa molt més important per als empresaris, per als treballadors del sector i també per als usuaris és una cosa molt més important que l'autobús sigui a hora, net i aclarit a la carretera. Hi ha coses molt més importants, els valors i principis de mobilitat, que és el que aquesta llei deixa dins el calaix, oblidada, amb intenció de no..., perquè és una llei pensada per resoldre algunes coses, potser s'han resolt, però no soluciona el problema de fons que és articular un bon sistema públic de transport eficient a la nostra comunitat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el diputat David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÀS:

Jo com que ja he dit tot el que havia de dir i no em vull repetir, almanco a aquestes hores que encara queden moltes coses a debatre i hi ha també molta gent pendent, només referir-me a quatre coses que ens ha retret el Sr. Veramendi.

Dir-li que això de *mamporrero* era sense acritud i amb afecte si vol, que, en tot cas, era per definir la previsió del que vostè aniria a fer a la tribuna, que és el que ha fet, però que això no ho ha de fer el conseller, el conseller ha de fer un altre paper aquí damunt, que a posta hi ha separació de poders. Igual que vostè també confon moltes vegades en comissió, també li ho he dit, parla en primera persona del Govern i diu *este gobierno*, a l'hora de fer les seves intervencions. Era per això que, en tot cas, era de preveure aquesta previsió. Però bé.

Recordar-li, per si no ha llegit el projecte de llei, que els grafitos són una infracció molt greu segons la llei. Nosaltres només hem presentat esmenes en matèria d'infraccions lleus i les infraccions lleus, com li he dit, ens sembla molt greu que vulguin clavar 1.000 euros a una persona simplement pel fet de ser a una estació fora de l'horari de tren, això és greu, que es posi una infracció lleu. Allò dels grafitos és una infracció greu i sí, jo tenc amics grafiters, cap d'aquests no es dedica a decorar vagons de tren, però, per cert, n'hi ha un que du la firma, el grafit, del gerent de Serveis Ferroviaris de Mallorca, el Sr. José Ramón Orta.

I per acabar, vull dir..., s'ha referit a mi i al meu grup, dient que no s'han de tornar repetir..., miri, escolti, sap que n'hi ha de coses en aquesta terra que no s'han de tornar repetir, ni Palmas Arena, ni metros submarins, ni caps de Cola-Cao, amb centenars de milers d'euros enterrades; mirin, alerta a l'hora d'aixecar la mà, perquè a aquest grup i crec que a aquesta bancada no n'hi trobaran cap d'aquestes coses..., d'aquestes coses que no s'han de repetir...

(Remor de veus)

I acab, acab, dient que sí, la sostenibilitat és de tots, però a l'hora de decorar, és més seva que nostra.

Gràcies.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. I en torn de contrarèplica té la paraula en nom del Grup Parlamentari Popular el diputat Sr. Carlos Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Sr. Abril, no se equivoque con mi intervención, además tiene como hemos visto un problema con los grafiteros, un día nos lo explicará.

Veo, Sr. Borràs, que se ha moderado, porque es que ha salido en tromba, eh, ha salido en tromba, después veo que, con los argumentos, se ha moderado.

Como se ha visto en el debate de hoy, ha quedado ampliamente demostrado, sí, demostrado, lo injustificado y erróneo como decía que eran las enmiendas a la totalidad presentadas por los grupos de la oposición a este proyecto de ley. No tienen argumentos, intentan hablar de todo, tarifa, conectividad aérea, lo primero que le pasa por la cabeza, hoy era un debate del proyecto de ley.

Miren, Sr. Borràs y Sr. Abril, no pueden venir siempre, yo es que estoy acostumbrado a oírles tanto, con su cliché típico de decir no a todo lo que hace este Govern, a todo, lo hacen por sistema y sin argumentarlo que es lo peor, o con argumentos tipo. Miren, y se lo repito, éste es, sin duda, un buen proyecto de ley que cubre las expectativas y que tras la tramitación parlamentaria, repito, puede incluso ser una mejor ley, ya que confiamos y es el caso, que se pueda enriquecer en los trabajos que se desarrollarán durante el resto de su tramitación parlamentaria.

Sr. Borràs, una vez más ha venido aquí a cubrir el expediente y más usted, que es exconseller de Movilidad del Consell de Menorca. Nos ha salido con el batiburrillo que todos conocemos. Lo de privatizar SFM es de traca, eh, pero es que es de traca. Después de la gestión de SFM, ¿cree que en la calle hay cola para acogerlo en gestión privada? ¿Cola? Yo, de verdad, que lo digan. Y esa regulación que tanto me repite de movilidad ¿es la que hizo en Menorca? No, no, en Menorca no lo hizo, cuando usted gobernaba no hizo nada de lo que ahora pide.

Y Sr. Abril, se lo digo muy claro, en transporte su grupo mutis. Todos sabemos lo que hicieron y la justicia dirá cosas.

Aunque no sea propio de este debate, es el siguiente paso a la tramitación parlamentaria, déjenme hablar o hacer una breve mención a las enmiendas al articulado presentadas, 551. No está mal, no está mal. Aquí la cantidad no significa nada más. Alguno, eh, Sr. Borràs, ha abusado del fraccionamiento, de un mismo artículo ha presentado una enmienda por cada punto de ese mismo artículo, podía haber presentado una enmienda sola de todo el artículo y la ha multiplicado. Así puede decir que ha presentado más enmiendas y jugar con las cifras de las que se pueden aprobar o no. O su típico cortar y pegar que todos sabemos.

(Remor de veus)

Pero no hay ningún problema en ello, las trabajaremos y debatiremos. Tengan claro que se aprobarán todas las enmiendas que se puedan aprobar, que por supuesto no sean contrarias a los principios y al espíritu de este proyecto de ley. Y no lo tergiversen. Pero lamentablemente la experiencia nos dice que por mucho que se trabaje consensuadamente en aras a mejorar una futura ley, siempre hay quien, y no miro a nadie, que busca un obstáculo de última hora para finalmente oponerse. Confiamos en que esta vez, por primera vez, no sea así.

Me gustaría remarcar, como ya he indicado en mi primera intervención, que detrás de este proyecto de ley se ve que hay mucho trabajo hecho por parte de la conselleria responsable que dirige el Sr. Company, se ve claramente en el contenido del texto. Los que hemos tenido responsabilidades institucionales

en materia de transporte, tal vez a lo mejor lo valoremos un poquito más. Así desde el Grupo Popular queremos agradecerlo públicamente Sr. Company y a su conselleria, así como también destacar la colaboración y las aportaciones efectuadas que indudablemente han redundado en un texto mejor, tanto de las otras administraciones implicadas, como del sector, que aquí hay representantes y sus profesionales que durante años habían demandado una ley propia de transporte terrestre para nuestra comunidad, y que este Govern de ello ha sido totalmente consciente. Se ha puesto a trabajar, ha cumplido y hoy estamos dando un paso más, un paso importante para que ello sea finalmente posible.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, les votarem conjuntament.

Passam a la seva votació. Començam a votar.

Queden rebutjades per 33 vots en contra i 20 a favor.

V. Debat i votació de la proposta del Mandat Marc de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la proposta del Mandat marc de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. Intervencions dels grups parlamentaris a favor de la proposta. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Debatem avui en sessió plenària el dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals del Mandat marc, un text normatiu que es regula a la Llei 15/2010, de l'ens públic, en el seu article 5 i que com a manifestació del control parlamentari sobre l'ens públic, es disposa que la cambra legislativa ha d'aprovar un mandat marc en el qual s'han d'establir els objectius que ha d'assolir el servei públic de la ràdio i televisió, d'acord amb la missió de servei públic de l'ens. Principis i objectius que posteriorment hauran de ser desenvolupats d'una manera més precisa i concreta, mitjançant el contracte programa, subscrit entre el Govern de les Illes Balears i l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Vull destacar que aquesta ha estat la primera vegada que el Parlament de les Illes Balears ha elaborat un mandat marc i per això també vull destacar i valorar positivament la tasca dels diferents grups parlamentaris, els quals han fet importants aportacions per tal de tenir un text normatiu el més objectiu, neutral, imparcial i el més complet possible. Un text o proposta de mandat marc que es converteix en un vertader instrument de control parlamentari a l'ens públic, amb el qual es garanteix la imparcialitat, la pluralitat i la veracitat informativa del mitjà de comunicació i amb el qual s'impulsa el compliment del nostre model lingüístic, amb especial cura de les diferents modalitats lingüístiques insulars de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tal i com es regula als articles 3 i 35 de l'Estatut d'Autonomia.

Consideram altament important el reconeixement del dret d'accés als mitjans públics de les associacions, organitzacions, institucions representatives de la diversitat política, social i cultural de les Illes Balears, respectant sempre i en tot cas el pluralisme de la nostra societat. Recordem que és el Parlament de les Illes Balears el màxim òrgan de control de la radiotelevisió pública, tal i com es reconeix en el nostre Estatut d'Autonomia i tal i com es regula a la Llei 15/2010, d'IB3. Doncs bé, avui materialitzam aquest control parlamentari mitjançant aquest Mandat marc que som a punt d'aprovar, document en el qual es recullen el conjunt de principis i d'obligacions que el Parlament de les Illes Balears obliga a l'ens públic a assolir, per tal de donar compliment amb els valors i principis regulats, tant a la nostra Constitució espanyola, com en el nostre Estatut d'Autonomia i a la resta de les lleis del nostre ordenament jurídic.

Vull destacar el tarannà dels diferents grups polítics en els treballs duts a terme a les tres ponències parlamentàries i a la comissió. Una tasca que ha estat caracteritzada en tot cas pel rigor, per la moderació i per la voluntat d'aportar propostes en positiu, actitud que jo esper i desitj que continuï per la mateixa línia.

Entrant a valorar aquest document, aquest text que vàrem elaborar entre tots a la ponència parlamentària i que vàrem dictaminar fa unes setmanes a la Comissió d'Assumptes Institucionals, efectivament, és un text articulat de 6 títols, 39 articles i 3 disposicions finals. En el títol primer es regulen les disposicions generals, objecte, aprovació, vigència. Quan parlem de vigència, la vigència és de 6 anys, per tant, parlem d'un document que no esgota una legislatura o que no és únicament per a una legislatura, sinó que és un document que pot afectar diverses legislatures i que a més a més té una pròrroga d'un termini fins a 2 anys, per tant, és un document que té vocació de permanència. També es regula la revisió, el desplaçament dels seus efectes.

Al títol segon es regula la funció del servei públic i la missió d'aquest servei, concretament es regula la defensa i la difusió dels valors constitucionals i estatutaris, per tal que la nostra televisió pública estigui en plena sintonia amb aquests. I també es regula a l'article 8 la independència, el pluralisme, la neutralitat, la imparcialitat i el rigor, article que ha estat pactat amb els distints grups parlamentaris i en el qual es defineixen tots aquests termes que evidentment són termes més que importants i transcendents per a una televisió pública com és la nostra.

També comentar que es va introduir un nou article, l'article 9, titulat *de la llengua catalana de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears*, com a conseqüència d'una esmena presentada pel nostre grup parlamentari. Aquesta esmena avui ja un article incorporat diu: "El model de la llengua de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, tant a la televisió, IB3 Televisió, com a la ràdio, ha de reflectir les modalitats lingüístiques pròpies del català de les Illes Balears. S'ha de seguir un model amb el qual se sentin identificats tots els parlants de les illes i que alhora serveixi d'element cohesionador de tot el territori balear". La nostra satisfacció perquè no va tenir el rebuig de cap grup parlamentari, va ser una esmena aprovada amb l'abstenció de l'oposició.

També important l'article 10, al qual es fa referència a la protecció de la infància i de la joventut, un article també pactat amb les aportacions que varen presentar els partits de l'oposició. També el respecte del dret a l'honor, a la vida privada i a la imatge pròpia, garantia de l'accés dels grups socials i polítics significatius de la nostra comunitat autònoma. La promoció de la igualtat entre homes i dones també queda reflectida dins aquest mandat marc.

A l'article 14 es regula la cohesió de la societat balear; una de les tasques més importants de la nostra televisió pública és aquesta funció cohesionadora i vertebradora d'un territori discontinu com és el nostre. També la garantia de la màxima continuïtat en la prestació del servei i la plena cobertura al conjunt del territori. També es fa especial menció a les persones amb discapacitat, i es dedica un article, l'article 16, per tal que efectivament hi pugui haver les mateixes condicions d'igualtat d'oportunitats, accessibilitat universal de les persones amb discapacitat..., en definitiva, una televisió pública adaptada a elles.

També una televisió pública que vetlla per les minories i els grups socials amb necessitats específiques; una televisió pública, un servei públic, no únicament ha d'atendre les majories sinó també aquells que són minories i que efectivament són realitats diferents dins la nostra societat. Com també es fa esment a la cooperació amb les comunitats i els territoris que tenen vincles lingüístics i culturals amb les nostres illes. O la garantia dels drets dels consumidors i usuaris. Promoure el coneixement de la creació artística i la ciència, la història i la cultura. Promoció del coneixement respecte als valors ecològics i protecció del medi ambient. Promoció de la cohesió territorial i de la imatge exterior de les Illes Balears.

També és important perquè aquest mandat marc regula tota una sèrie d'obligacions que el Parlament de les Illes Balears imposa a la ràdio i a la televisió de les Illes Balears. Per exemple, aquesta programació ha de ser plural, i tots els canals i els serveis que tenen la condició de servei públic són de lliure accés. Adequació, també, d'horaris respecte de l'audiència potencial. Quant a la programació informativa, són importantíssims els informatius i tota aquella programació informativa, i efectivament s'hi dedica un article, el 26, a aquests. Un dels fonaments essencials per al compliment de la

funció de servei públic audiovisual és als informatius, que en tot cas la informació i l'opinió hauran de quedar clarament diferenciats. És evident que els mitjans públics han d'oferir una informació àmplia, veraç, contrastada, imparcial, rigorosa, territorialment equilibrada, precisa, sobre les qüestions d'actualitat i actuar amb respecte als drets dels usuaris; han de ser plurals, han de garantir l'accés als grups socials, polítics, culturals i associatius. Els programes i serveis de caràcter informatiu atendran tots els grans esdeveniments de la vida democràtica, social, institucional, política i econòmica de les Illes Balears dins la seva diversitat. Així mateix també es regula, dins aquest article, que les societats prestadores del servei públic es dotaran d'un manual de normes d'estil i línies de producció per als seus informatius amb l'objecte de garantir el rigor periodístic i el bon ús del llenguatge; amb aquest objectiu s'establiran els criteris de normalització i correcció lingüística. Article 26.

Després l'article 27 parla també de la programació d'entreteniment, de la cobertura institucional i comunicacions oficials; dels processos electorals, que efectivament han de ser escrupolosament respectats per les televisions públiques; i del dret d'accés perquè aquesta sigui accessible per a tothom, així com també el dret de rectificació que tenen les persones per si es dona una informació que no es ajustada.

També el títol quart regula el foment de la producció pròpia, per a nosaltres una qüestió cabdal: aquesta legislatura s'ha aprovat la Llei d'impuls del sector audiovisual, i això també es reflecteix en aquest mandat marc, on es vol un sector audiovisual com a sector estratègic, article 32 i article 33, foment del sector audiovisual, especialment el sector audiovisual de les Illes Balears.

I també s'aposta per un model de gestió directa, el model de gestió directa que efectivament és el model que ha triat l'Ens Públic de la Radiotelevisió, com tots saben, que es recull a la Llei audiovisual, perquè vostès saben que hi ha diferents models de gestió, idò aquest parlament també aposta per aquest model de gestió directa, i trasllada aquest mandat a l'Ens de la Radiotelevisió de les Illes Balears perquè es continuï amb aquest model de gestió, un model de gestió, per altra banda, tan defensat per part de l'oposició, i també defensat per part del Grup Parlamentari Popular i també pel Govern de les Illes Balears.

I ja per acabar diré que aquest mandat marc és important perquè regula també el finançament d'IB3 per tal de poder garantir aquest servei públic, un finançament que sigui adient, un finançament que sigui just, que sigui equitatiu, que sigui equilibrat i que s'adeqüi a les necessitats d'aquest ens públic perquè pugui fer o prestar un servei absolutament transparent, un servei que sigui un autèntic vehicle per tal que tot el territori de les Illes Balears estigui absolutament cohesionat.

Consider que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rubio, ha d'acabar.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, Sra. Presidenta. Ja per acabar he de dir que el nostre suport, evidentment, a aquest mandat marc i la nostra satisfacció per haver estat el primer document que surt d'aquest parlament de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Llei de l'Ens Públic de la Radiotelevisió va ser aprovada per unanimitat. Amb l'aprovació en solitari avui del mandat marc, el PP liquidarà qualsevol possible apel·lació futura a la presumpció d'independència d'IB3. La unanimitat només és virtuosa quan el PP està en minoria. Ho tornarem a comprovar d'aquí a 400 dies, quan els diputats supervivents tornaran a exigir consens, diàleg i respecte a l'oposició.

(*Petit aldarull*)

Exigiran d'aquí a 400 dies una IB3 independent, professional i plural, reclamaran la televisió i la ràdio públiques que ara estan desballestant, exigiran -ja ho veuran- l'acompliment de la llei que ara grapegen. Van començar per imposar el vicepresident del Govern com a director general, qui va gravar a foc el seu lema en el frontispici de la programació de la cadena, *semper fidelis*. Van elegir el consell de direcció sense ni un sol representant de l'oposició, format només per presumptes experts, l'experiència dels quals comença i acaba amb la seva fidelitat al PP. I per reblar el clau de la ingerència, van enviar a IB3 les forces d'intervenció immediata capitanejades pel seu actual director, el Sr. José Manuel Ruiz, exsenador del PP, que hi va desembarcar amb el maquillatge de camuflatge posat.

Teníem un bon coixí legislatiu que permetia que IB3 fos regida de manera transparent, amb independència del Govern i amb criteris professionals. Els únics tutors d'IB3 havien de ser el Parlament, el Consell Audiovisual i el Consell assessor de continguts i de programació, fins que va deixar de convenir al PP.

Del Consell assessor de continguts i de programació, no en sabem res ni en sabem.

El Consell Audiovisual, ni l'han constituït; quan vam debatre el projecte de llei del sector audiovisual el PP no va acceptar ni una sola esmena que atorgués ni poca ni cap participació al Consell Audiovisual, i no han acceptat ara ni una sola esmena de tantes com el pretenien incorporar en el mandat marc. Cometes: “El Consell Audiovisual de les Illes Balears es configura com una entitat pública independent, la missió de la qual és vetllar en els mitjans de comunicació social de titularitat pública pel compliment dels principis rectors del model audiovisual, concretament promoure les condicions per garantir la informació veraç, objectiva i neutral, i promoure la societat de la informació, garantir l'accés dels grups polítics i socials representatius als mitjans de comunicació social, fomentar el pluralisme lingüístic als mitjans de comunicació, i que es compleixin els principis que inspiren el model lingüístic de l'Estatut d'Autonomia”. Aquest transcendental paper l'atorga al Consell Audiovisual l'article 77 de l'Estatut. Per cert, l'article següent, el 78, parla del Consell Econòmic i Social, que el Govern ha enterrat al pati de les vergonyes del PP com si fos un vulgar pot de Cola-Cao. I l'article anterior de l'Estatut, el 76, tracta del Consell Consultiu, que el Govern ha vexat i maltractat perquè es nega a sotmetre's als implacables desigis del president.

(...) Consell Audiovisual, d'acord amb la Llei 2/2010 que el regula, hauria d'estar integrat per -cometes- persones de prestigi reconegut i amb experiència professional. El Govern prefereix, però, el coneixement cabalístic, la ciència a l'estil de la consellera Camps. Han substituït el prestigi i l'experiència del Consell Audiovisual per la quiromància lingüística del Círculo Balear, i han decidit ignorar una vegada més l'article 35 de l'Estatut. Han bandejat, per tant, la institució oficial consultiva per a tot allò que es refereix a la llengua catalana. Han decidit canviar l'evidència lingüística establerta per la Universitat per l'evidència febrosa de la Fundació Jaume III, rei que devia pertànyer, segons el PP, a la corona “klingon”. Ja coneixem l'opinió de la Universitat i el seu oferiment per complir i fer complir allò que diu l'Estatut. Hem sentit també què en pensa el comitè d'empresa. Tenim el llibre d'estil vigent elaborat per l'Institut d'Estudis, i coneixem l'opinió de l'Institut sobre la diferència entre modalitat i registre. De res no els val res d'açò, capficats com estan a ordir el seu parany.

No es tracta només, però, del què, sinó també i sobretot del com. El PP va rebutjar una esmena que determinava que la llengua vehicular de tota la programació ha de ser el català -cometes- d'acord amb el que disposen l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i la Llei de normalització lingüística, tot respectant les modalitats lingüístiques pròpies, esmena socialista que van votar en contra. Estam a favor de l'ús de les modalitats a IB3 segons determini la Universitat i d'acord amb l'Estatut, però vostès volen fer passar bou per bèstia grossa, registre per modalitat, gonellisme per proximitat, provincianisme per identitat, dignificació de la llengua per caricatura estafeta i “xescfortesista”...

(*Alguns aplaudiments*)

...i menteixen, i confonen allò que és de tots amb el seu vedat particular.

Dia 21 de març, *in extremis*, el PP presentava dues esmenes per tal que a IB3 es tingui cura de la diferents modalitats

lingüístiques insulars; modalitats, van escriure, i van dir “no registre”. Per açò ens vam abstenir després que el PP hagués votat en contra de la nostra esmena. Ni el van esmentar, l'article salat, en el debat; ben al contrari, van apel·lar al marc normatiu, l'Estatut i la Llei de normalització lingüística. Què ha passat per al sobtat canvi d'actitud del PP? Qui ha inoculat les sobrevingudes decisions tècniques al Partit Popular? Quina causa inconfessable els du a executar una cerimònia de confusió de tal calibre?, tot confonent modalitat lingüística i registre, tot confonent la sal que matisa i exalta el gust amb la substància proteica que alimenta la llengua.

Quan les enquestes tornen el PP a la crua realitat d'una societat frustrada perquè se sent menystinguda i maltractada pel Govern, quan es deixondeixen dels efectes pertorbadors de la consciència que provoca la inhalació dels gasos al·lucinògens de la majoria absoluta sense la protecció del filtre del diàleg social, quan açò passa el PP sempre recorre a la mateixa i cínica artilleria: la confrontació social a través de la llengua. Sempre acaben per remenar els solatges del gonellisme que encara reposen, inerts fins que vostès el remenen, en el pou de la societat.

Però IB3 no tindrà prou sal per fondre tant de gel com hi ha entre el president Bauzá i l'alcalde Isern, ni per fondre la immensa glacera que s'interposa entre el president Bauzá i el conseller Company.

El PP va rebutjar també l'esmena que parla del llibre d'estil i que diu que aquest ha de garantir -cometes- “el rigor periodístic i el bon ús del llenguatge, tot dotant de coherència les fórmules expressives i unificant-les amb l'objectiu de dotar la programació d'una imatge pròpia i coherent”, una esmena que acaba dient que el llibre d'estil ha de ser aprovat pel Consell de Direcció d'IB3 després de consultar el Consell Audiovisual -que ignoren-, les organitzacions professionals i laborals representatives dels treballadors de la casa, així com l'informe previ de la Universitat, que serà vinculant.

Però no eren només temes de llengua, fonamentalment, allò que plantejàvem a les nostres 44 esmenes. Hem consensuat algunes coses en ponència, és cert. El debat polític ha estat cordial i hem tingut un excel·lent suport jurídic; hem (...) una mica l'esborrany tot regulant d'afegit els drets dels menors i la vessant formativa i educativa d'IB3. Hauríem volgut, però, aprofundir en la funció de servei públic tot obrint IB3 a la participació de la societat civil, que tanta urticària provoca al president, i avançar també en la conveniència, que hauríem de compartir, de la defensa i la difusió per part d'IB3 de la nostra identitat, que és molt més, i ben diferent, que una exposició botifarra de sobrassades.

El mandat marc que ens ha proposat el PP només és una versió rònega, *Readers Digest* i descafeïnada de la Llei d'IB3; l'han despullada de tota proteïna professional, de tota musculació social; en un fal·laç exercici de funambulisme polític han volgut embolicar amb cel·lofana la pèrdua d'independència i llibertat professional d'IB3.

Les enquestes i la dissensió interna han fet caure el president Bauzá del cavall de cartró sobre el qual posava per a l'estàtua eqüestre que volia que l'immortalitzés com a invicte subjugador d'indígenes irredemptos. El cornetí d'or presidencial ha tocat a sometent. Amb l'aprovació del mandat marc el PP consuma el desembarcament a IB3 dels llargs tentacles de les tenebres.

Després de la flagrant exhibició d'ingerència política que significa imposar grollerament la forma de parlar als professionals d'IB3 en contra de tot predicament científic i de l'obligat respecte a la independència i a la llei, després d'açò qui els podrà creure? Qui es podrà creure que no han dictat, dicten i dictaran ordres i ucasos als redactors d'informatius al vaivé de les vel·leïtats polítiques del president?, de les seves torturades fòbies personals?, de les seves perilloses filies i de les seves gelosies crepusculars? Qui s'ho creurà?, qui se'l creurà? Com la dona del Cèsar IB3 no només ha de ser honesta i independent, sinó que ho ha semblar, ha de tenir credibilitat, però vostès són experts a emular Marcus Junius Brutus i acaben de clavar una daga letal a la credibilitat de la televisió pública per l'esquena.

Hem vist massa vegades com per aconseguir el seus objectius el PP és capaç de fer servir qualsevol mitjà per més que aquest pugui posar en perill la convivència; exaltar i enardir els baixos instints socials forma part del seu estil. A IB3 impera cada cop més la censura i la por, la coacció i l'amenaça de la pèrdua de la feina són el seu napalm laboral, perquè de Franco el PP també n'ha heretat l'ús de la por com a motor de la censura i de l'autocensura. Volen tenir el monopoli vil del flautista d'Hamelín; els fa nosa i espant, fins i tot, la competència del so d'un flabiol tocat per un infant vestit de verd. Però de res no els servirà amagar la (...) interna i la dissensió, dissimular els devastadors efectes de les seves polítiques antisocials darrere d'una pueril cortina de fum creada per les granades emocionals que llancen impunement contra els consensos polítics i socials que fonamenten la convivència.

La magnitud de l'estafa moral que practiquen és ja impossible d'amagar darrere les seves habituals, recurrents, vergonyoses i indignes armes de distracció massiva. El so del tambor i el flabiol vestits de verd convoca els ciutadans a la defensa de la dignitat, a l'exigència de llibertat. No hi haurà prou sal a IB3 per fondre l'iceberg ciutadà que avança implacable, i del qual la marea verda i la marea negra només són dues de les moltes onades que avisen que l'iceberg s'atraca. Les manifestacions cíviques només són la immensa punta que en sobresurt. Són molts, molts més, els ciutadans i les ciutadanes farts i sadolls que el PP només es preocupi i s'ocupi de posar sal a les nafres obertes per la crisi en la vida i el benestar de la bona gent amb què foren poblades, i encara ho són, Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, l'article 4 de la Llei d'IB3, la Llei 15/2010, estableix quin és el contingut i quins són els objectius que ha de complir l'ens, que ha de complir la radiotelevisió, amb la funció pública, amb el servei públic per al qual es va crear. L'article 5, l'article següent, incorporar dos instruments, el mandat marc i els contractes programa, dos instruments que estaven pensats, estan pensats per posar al servei d'aquests objectius de funció de servei públic de la radiotelevisió pública.

Precisament aquestes figures, el mandat marc i els contractes programa, les va introduir per primera vegada la Llei 17/2006, de ràdio i televisió de titularitat estatal, com a mesures per complir millor la funció de servei públic, dos instruments posats a disposició del Parlament, primer, i del Govern, després, per assegurar la qualitat, la neutralitat, l'objectivitat de l'ens, i sobretot per assegurar la independència de l'ens respecte del Govern. En aquest sentit la llei estatal, i després la llei autonòmica, introduïen, a més del mandat marc i dels contractes programa, altres mesures, per exemple l'elecció dels membres del consell d'administració pel Parlament, la possibilitat de cessar els membres del consell d'administració també pel Parlament, o el control a través de comissions parlamentàries.

Bé, idò, aquí seguim el sentit contrari a tot aquell objectiu per assolir un ens, una radiotelevisió més independent, més neutral, més veraç, més regida per criteris professionals, i ens han situat en un camí de "nodorització" d'IB3. Van començar amb el decret llei, el segon decret llei d'aquest govern, el 2/2011, a través del qual, si es donava la situació de vacant de la direcció general, passava a ser el titular..., a ocupar aquesta vacant de la direcció general el titular de la conselleria a la qual s'adscriu l'ens; amb aquesta modificació es posava al capdavant de l'ens públic com a gerent director un membre de l'equip de govern, un fet absolutament inèdit i un fet absolutament contrari a la independència i al criteri de professionalitat que hauria de regir la ràdio i televisió públiques, hi havia altres opcions però aquestes no es van tenir en compte.

I finalment, ens col·loquen a un director de l'ens, un exsenador del Partit Popular, que deu saber de gestió, però que no sap res de televisió ni sap de registres lingüístics, ni té cap interès en la pluralitat i la independència dels mitjans de comunicació audiovisuals públics. Paral·lelament al problema de la vacant del director general, mal resolta, hi hem d'afegir un consell de direcció monocolor, que no expressa la diversitat existent en el Parlament, que no expressa la pluralitat existent en el carrer i per tant tampoc no garanteix un correcte autocontrol ni una gestió feta amb els principis d'independència i neutralitat.

Venia però la segona modificació de la Llei d'IB3, aquesta a través de la Llei de pressuposts, modificada per eliminar exigències de responsabilitats al director general i al consell de direcció amb la desvinculació, amb la desviació, perdó, dels límits pressupostaris. Venia la tercera modificació de la Llei d'IB3 a través de la Llei audiovisual, la qual introdueix també la possibilitat de privatitzar la televisió i ràdio públiques; una llei autonòmica no tenia perquè introduir totes les possibilitats previstes en la gestió per part de la llei estatal, però ho fa. Amb aquesta modificació també s'elimina un article, el 2.5, en el qual s'establia que els Serveis Informatius havien de ser elaborats per professionals de la informació com a personal propi de l'ens. Crèiem, tots els d'aquesta cambra, perquè es va aprovar per unanimitat, que la llei havia de contemplar mesures per assegurar, salvaguardar la independència i professionalitat del servei.

Amb la Llei audiovisual, el grup del Partit Popular també reiterava la seva negativa a posar en funcionament el Consell Audiovisual de les Illes Balears, previst a l'Estatut d'Autonomia, que precisament té les funcions de garantir una informació veraç, objectiva, neutral, que acompleixi els principis que inspiren el model lingüístic, que garanteixi l'accés dels grups polítics i socials representatius als mitjans de comunicació, etcètera, tot allò que no es fa, ans el contrari, el que es fa és anar en sentit contrari. Com deia un procés de "nodonització" d'IB3, que el trobam posat de manifest cada dia, quan el català no només no només no és usual, com diu la llei, sinó que és marginal, usat de forma incorrecta i inadequada, no per culpa dels professionals si no dels directius que han prescindit de l'assessorament lingüístic i que han promogut una situació de deixadesa i de menyspreu a la llengua pròpia.

Ho veim cada dia també amb informacions falses, com la de l'11M, enguany IB3, a través de diversos programes, va tornar defensar la teoria de la conspiració, fet que suposa un menyspreu absolut, vergonyós, de les víctimes i de la veritat. I també cada dia ho veim a programes com *Panorama*, dedicat un d'aquests a Serveis Ferroviaris de Mallorca, en el qual surt el Govern, surt algun diputat d'aquesta cambra, només açò sí, alerta, del PP, no sigui que hi pugui haver una altra versió, sense cap versió de l'exconseller ni de cap altre diputat que permeti contrastar la informació.

És evident que el Grup del Partit Popular pretén, a través del Mandat Marc justificar i avalar el seu model televisiu contra la independència i contra la llengua d'aquest país. El preàmbul del primer mandat marc de la corporació de la Ràdio i Televisió Espanyola, en el qual s'inspira l'actual, deia que aquest havia de ser un instrument per assolir els objectius generals que marca la llei. Bé, idè, en aquest sentit el nostre grup va fer propostes, totes, algunes d'aquestes incorporades, com s'ha dit, però moltes d'aquestes rebutjades, quines? Una d'aquestes, proposàvem que l'ens disposés d'un servei d'assessorament lingüístics amb funcions tant de correcció com de seguiment de la tasca periodística, que garantís un adequat ús de l'idioma, així com una efectiva labor de normalització lingüística, i tot fet amb l'assessorament, amb l'orientació, amb el criteri de la Universitat de les Illes Balears, amb aquella funció consultiva que ja preveu i li atorga l'Estatut d'Autonomia, rebutjat.

Proposàvem que IB3 exhibís, amb caràcter prioritari, amb caràcter normal, pel·lícules en català, va ser rebutjat. Que el català fos la llengua pròpia dels mitjans de comunicació audiovisuals, tal com estableix la nostra legislació, tant l'Estatut com la Llei de normalització, i va ser rebutjat. Açò sí, després es van incorporar unes propostes, efectivament, en relació amb les modalitats, a les quals, efectivament com deia, el nostre grup no hi va votar en contra perquè el nostre grup no està en contra de cap modalitat. Però també molt clar i deim clarament, per aconseguir treballar, fer feina a favor de la llengua l'important és tenir tres coses: primer, que s'usi el català, quan s'usa el català, el català parlat sempre s'usa amb una modalitat; en canvi a la graella televisiva no hi trobam cap pel·lícula en català, mínimes, nul·les dins la programació, el català té una presència cada dia més marginal. Per tant, ni català, ni modalitats, no hi ha la llengua pròpia d'aquest país a la televisió pública de les Illes Balears.

Primer, usar el català, deia, després fer-ho amb correcció, però tampoc no interessa, els assessors lingüístics són un extra inassumible i, com deia, ens trobam després allò que deia, s'emetia a través de la televisió, els nord-americans han vingut amb "buc", en lloc de "vaixell" o "barco", o han visitat el "casc antic" en lloc de "centre històric", o açò es diu "expressar" en lloc de "espremer" la llengua. Així ens va.

El nostre grup, com hem dit, és a favor de l'article salat, igual que del literari, però sobretot està d'acord que cada modalitat s'usi de forma correcta i adequada a cada context i sobretot, sobretot, està d'acord i confia amb la tasca que l'Estatut encomana a la Universitat de les Illes Balears, ara hem descobert que aquest govern és insubmís, sí, insubmís, insubmís a una autoritat que és l'autoritat que l'Estatut atorga a la Universitat en l'assessorament en matèria lingüística. Els professionals, els lingüistes, d'acord amb la Universitat, ja debatran internament, ja orientaran sobre la correcció i l'adequació; ells, ells, amb criteris lingüístics i normalitzadors ja diran quin model de llengua s'ha d'usar a cada tipus d'emissió, i aquests, la Universitat o els mateixos treballadors d'IB3 ja han dit, ja s'han pronunciat i han dit clarament quin havia de ser el model. I el tenim, està aprovat, un llibre d'estil d'IB3, editat l'any 2006, pel qual, sense cap problema els professionals s'han de guiar, s'han d'orientar, que és una garantia de qualitat d'aquesta televisió i de la ràdio públiques.

En sentit contrari, però, ens trobam que el Partit Popular vol convertir aquests informatius en "informals", amb ela, o en "desinformals", que es dediquen a desinformar de forma informal. En definitiva, el Partit Popular ens du, ens condueix, per ignorància o per mala fe, a uns falsos debats entre l'article salat i l'article literari, entre modalitats insulars i modalitat estàndard, tot amb un únic propòsit, qüestionar la unitat de la llengua catalana i vulgaritzar-la i desprestigià-la i minoritzar-la i arraconar-la, aquest és el seu full de ruta, no n'hi ha d'altre.

Acabaré amb una explicació que no hauria de donar, que hauria de donar un lingüista, i jo no ho som, però que em sembla molt clara: Aina Moll, els anys vuitanta, a Ferreries en concret, feia conferència sobre la diversitat interna d'una llengua...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí ha d'acabar, eh.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, acab. I deia: totes són vàlides perquè són necessàries, segons la situació comunicativa en què ens trobam, tan incoherent és emprar un model culte rallant amb amics com un de col·loquial en els mitjans de comunicació. Aina, deia, posava un exemple claríssim i es referia a la llengua com un armari ple de roba, l'armari és la normativa i la llengua normativa i els vestits cada modalitat. Aniríeu -ho deman a aquest govern-, aniríeu a la platja amb un vestit de festa o a un casament vestits amb un banyador? I açò què vol dir? Que el banyador és pitjor que el vestit?, deia Aina Moll. De cap manera, tots dos són bons, perquè són necessaris a moments determinats de la nostra vida.

Açò ho saben tots els lingüistes, és una llàstima que aquest govern no ho assumeixi, no ho sàpiga i en conseqüència IB3 també actuï amb aquesta mateixa ignorància.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Borràs, sincerament, jo no volia fer ús d'això, però és que clar, vostè surt aquí i diu que el Partit Popular no ha escoltat les seves esmenes i que no hem fet cas de les seves esmenes, i jo li deman: quines esmenes? Quines esmenes, Sr. Borràs, si vostè va oblidar presentar les esmenes?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

M'hagués agradat molt tenir un debat responsable, un debat constructiu en el si de la Comissió d'Assumptes Institucionals i resulta que veig que al Partit Socialista se li passa el termini per presentar les esmenes del mandat marc, ja em diran vostès quina responsabilitat i quin interès per part del Partit Socialista, ni del mandat marc, ni d'IB3, ni de servei públic, ni d'absolutament res, Sr. Borràs!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I insistesc que lament profundament aquest canvi de to i aquest canvi d'actitud dels partits de l'oposició, jo, sincerament, què m'he perdut, què m'he perdut? És que no ho puc entendre, perquè miri, d'entrada dir que la feina en ponència ha estat positiva, vull dir que el to ha estat i la relació cordial, altres ponències haurien d'aprendre d'aquesta. També partim de zero, partim a cegues, no sabíem molt bé com articular aquest mandat marc. "En tot cas, aquest mandat marc és positiu i el valoram positivament, perquè és un desenvolupament de la llei que es fa i per tant inicia un camí que ja serà millorat en properes

edicions d'aquest mandat marc", no són paraules meves, són paraules del Sr. Borràs. No entenc què ha passat, no entenc què ha passat!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

No serà aquest grup parlamentari qui es posicioni en contra de les modalitats lingüístiques, perquè entenem que parlar de modalitats d'una llengua és parlar de llengua, entenem que les modalitats són el resultat o producte d'utilitzar una llengua, les modalitats lingüístiques són el resultat d'ús d'una llengua, són la llengua parlada, són la llengua usada", Sr. Martí, són paraules seves. Per tant, és que no entenem...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... no entenem, efectivament aquest canvi de discurs.

Jo insistesc, jo consider que la feina que es va fer tant en ponència com en comissió va ser una feina interessant, productiva, avui tenim el mandat marc que tenim, però sí que manifestam la nostra sorpresa. Com manifestam també la nostra sorpresa que vostès avui estiguin en contra de l'article 9 del mandat marc, on es parla del model lingüístic i del respecte de les modalitats insulars de la nostra comunitat autònoma, i així vostès ho han fet, han sortit als diaris i als mitjans de comunicació i han atacat el Partit Popular, el Govern, l'altre dia li varen fer una pregunta al vicepresident, que no té res a veure amb això, perquè això és un mandat marc de l'àmbit parlamentari fet per a nosaltres i, sincerament, pens que vostès intenten treure rèdit polític d'una cosa que no la té.

El nostre títol de la llengua catalana a l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i en el qual simplement es fa incidència que a IB3 s'han de reflectir les modalitats lingüístiques pròpies del català de les Illes Balears per tal que els ciutadans de les Illes se sentin identificats amb aquesta ràdio i amb aquesta televisió, i que aquest model serveixi com a element cohesionador del nostre territori, del territori balear.

És cert que vostès estan en contra d'això, és cert? Doncs jo crec que no, perquè vostès, insistesc, es varen abstenir.

Vostès parlen de llibre d'estil, però jo vull recordar que vostès varen tenir vetat un llibre d'estil d'IB3 i no varen voler aplicar aquest llibre d'estil, per tant no sé de què bravegen. Crec que ara el que hem de fer és que l'ens públic, quan toqui, faci o pacti o acordi el llibre d'estil que sigui necessari, però que cadascú faci la seva tasca, nosaltres a allò nostre, i allò nostre és que, efectivament, aprovarem avui un mandat marc que és el mandat parlamentari a l'ens públic d'IB3, que és la nostra feina.

Miri, vostès, si diuen no a aquest mandat marc, no només diuen no al model lingüístic i a l'article 35 i 3 de l'Estatut d'Autonomia, és que també vostès diuen no i voten en contra del model de gestió directa que tant i tant han defensat fins i tot vostès mateixos, és dir no a la prestació d'un servei públic i a la seva continuïtat; és votar no a què es garanteixi un finançament just i equitatiu perquè IB3 pugui continuar donant el servei públic; és votar no a l'impuls decidit que es dona a les productores i, més concretament, a les productores de les Illes Balears; és dir no a tenir una ràdio i televisió neutral, imparcial, independent, objectiva, amb rigor informatiu, que és el que nosaltres hem recollit en aquest mandat marc; és dir no a una televisió accessible, vertebradora, que respecti les minories, les persones amb discapacitat, la pluralitat i la diversitat del nostre poble, diversitat que crec que a vostès sembla que no els agrada molt, però existeix, i aquesta televisió ha de poder ser el mirall de totes i cadascuna d'aquestes persones.

És a dir, vostès, miri, no podem només defensar una televisió i una ràdio que s'identifica amb la seva ideologia, no és possible, vostès han de voler tenir una ràdio i una televisió el més oberta, el més imparcial i el més neutral possible, que és el que sempre defensarem, siguem al Govern o siguem a l'oposició.

(Remor de veus)

Però el més reprovable de tot és que avui vostès vagin en contra de les seves pròpies propostes, les seves pròpies propostes que han estat assumides en aquest mandat marc i que avui vostès hi votaran en contra.

I vull destacar, per finalitzar, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

... la gran tasca que fa aquesta televisió i aquesta ràdio pública, que cada vegada té més gent de les nostres illes que està fidelitzada i que la veu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rubio, vagi acabant.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Els índexs d'audiència creixen de manera clamorosa i exponencial, amb una reducció del pressupost de 60 a 30 milions d'euros, perquè es fa una televisió de proximitat amb la qual la gent se sent absolutament identificada. I la darrera dada que tenim de l'enquesta general de mitjans incrementa un 45% els resultats d'IB3 Ràdio que arriba a 16.000 oients diaris, la ràdio pública balear supera a Catalunya Ràdio i se situa tan sols per darrera de les grans cadenes generalistes nacionals. Aquest és el model que defensa el Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Acab de sentir el Sr. Rubio dient que havien assumit moltíssimes coses quan feia cinc minuts ens havia dit que no havíem presentat cap esmena, ...

(Remor de veus)

No sé si són imaginacions meves, però aquí ha acurat, sí, Sr. Rubio, aquí acurat quatre esmenes debatudes en ponència, que amb un error administratiu no les tornéssim registrar, no vol dir que no estiguin presentades i registrades i debatudes, i debatudes, Sr. Aguiló, sí, debatudes.

(Algunes rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

Debatudes i amb algunes coses incorporades.

(Remor de veus)

Continuï dialogant amb mi per Twitter que li surt molt millor que no fer-ho en directe.

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, Sr. Borràs, un segon, per favor. Senyors diputats, silenci, per favor, el Sr. Borràs té l'ús de la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, presidenta.

Canvi d'actitud...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs.

(Més remor de veus)

Jo sentia renou i ho he dit a tots els diputats. Sr. Thomàs, silenci, per favor. Gràcies.

Sr. Borràs, quan vostè vulgui.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Estic molt content que a la fi IB3 Ràdio hagi superat a Catalunya Ràdio en el nombre d'oients, (...) el capficament, 16.000 oients, estam salvats, ja hem superat l'ogre. Catalunya Ràdio evidentment que és una ràdio de proximitat, que només ralla de problemes d'aquí, que només ralla de problemes d'aquí. El vam sentir l'altre dia al Sr. Gómez, qui

deia que els informatius són un diàleg amb l'oient o amb l'espectador i que per açò havíem de pagar. El dia que siguin un diàleg, Sr. Gómez, i ho va dir vostè aquí, el dia que siguin un diàleg els informatius igual el pobre professional, que no té cap culpa del que diu, perquè rep ordres i instruccions dels comissaris polítics, dels *marines* del Partit Popular a IB3, aquest pobre professional, que és un bon professional, que consti, aquest pobre professional igual haurà de sentir coses molt desagradables, perquè evidentment li recordaran per què no parla de la crisi, per què no parla de la gent que no té feina, de la gent que té gana, de la gent que ho està passant tan malament i que IB3 oblida, per donar pas a les fires, festes i celebracions del Govern.

Vostè, Sr. Rubio, em sap molt de greu, però va fer una esmena, efectivament, que parla de model lingüístic, l'ha llegida aquí, la vam debatre i vostè va parlar de respecte a la norma, de respecte a la llei quan parlava d'açò, i del que ens queixam no és del model lingüístic, del registre lingüístic que vostès volen aplicar a IB3, del que ens queixam és de la imposició del Govern a un organisme del qual tenim una llei aprovada per unanimitat que parla de la seva independència i del seu rigor professional, i que diu i estableix la llei que el Govern no hi pinta res a IB3, perquè a la llei que vam aprovar per unanimitat hi ha un Consell Audiovisual que vostès no han convocat, i els ho hem, a través de la Llei del sector audiovisual, a través ara de les esmenes, que convoquessin aquest Consell Audiovisual, que el formessin, que el creessin amb gent experta que és la que ha de dictaminar aquestes coses i determinar aquestes coses.

Vostè ha parlat d'una televisió..., que vol una televisió oberta i imparcial, doncs presenti el Govern de les Illes Balears una proposta en aquest parlament de composició del Consell Audiovisual, facin acomplir la Llei del Consell Audiovisual, facin acomplir la Llei d'IB3 i començarem a parlar de televisió i de ràdio obertes i imparcials.

Què va passar, diu, el canvi d'actitud? Vam votar nosaltres amb abstenció, vam votar a favor del respecte a les modalitats, les quals nosaltres també defensam, però el que immediatament després ha fet el Govern, que és imposar l'article salat a IB3, és una interpretació espúria de l'esmena que va presentar el Partit Popular. *"El PP dice que el uso del salat en IB3 se impulsa desde el Govern"*, *Diario de Mallorca* de dia 25 d'abril, açò ho diu la Sra. Cabrer, supòs que deu seu ver. O estan tan dividits ja que cada un diu una cosa i ningú no sap que diu i la portaveu contradiu el president?

Però és més, no és la primera vegada que passa, fa un any, 30 de maig del 2013, podíem llegir a *Diario de Mallorca*: *"El Govern no destituirá por ahora al director de IB3 Radio"*, *el Govern no destituirá por ahora al director de IB3 Radio*; no tenc res contra el director d'IB3 Ràdio, però qui és el Govern per destituir un director d'informatius, un director d'una cadena? Açò a declaracions del Sr. Vicepresident, Sr. Gómez, que va dir que de moment no li aplicarien el codi de disciplina del PP i que per tant no... Si açò és l'oberta i imparcial que diu el Sr. Rubio, doncs, francament, em sap molt de greu, però crec que ni oberta ni imparcial és aquesta decisió.

Si volen fer una televisió i una ràdio independents, professionals i rigoroses ho tenen molt fàcil, simplement rebobin, tornem a l'agost del 2011, elegim en aquest parlament un director professional, responsable, independent i de consens, constitueixin el Consell Audiovisual de les Illes Balears i creïn un nou consell de direcció de l'ens participat per totes les forces polítiques. I a partir d'aquí, i només a partir d'aquí deixem fer feina als professionals, amb independència i amb rigor.

Perquè és molt trist, és molt trist, que en el segle XXI a un sistema de lleis aprovades per unanimitat, com tenia la televisió pública de les nostres Illes, que en el segle XXI un al·lot amb un flabiol hagi de ser vetat a un programa públic perquè no ho vol el govern de torn. I sobretot, encara és més trist que això passi perquè els professionals, magnífics professionals que fan aquest programa, tenen por de les represàlies del partit del govern. I mentre açò passi el problema no serà un problema de llengua, sinó que serà un problema d'imposició, dictadura dins IB3.

I passarà també, ...

(Alguns aplaudiments)

... senyors del Govern, passarà també que la gent es cansarà, perquè vostès al final aquest canvi d'actitud, del qual m'acusen, ens acusen a l'oposició el Partit Popular, quan són ells que han canviat d'actitud, aquest canvi d'actitud no els valdrà de res, perquè, a més, la gent d'aquesta comunitat és prou més adulta i prou més intel·ligent com per saber que els problemes que pateix són molt més que un debat estèril entre articles salats si o no, perquè la sal, la sal, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'acabar.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta. ..., la sal la pateix (...) comunitat amb les seves nafres, amb les seves ferides obertes per la política antisocial que fan vostès.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Lamentablement ho hem de dir, IB3 acabarà com Canal 9 si no es pren una decisió de canvi, de gir, de full de ruta que aïlli, que deixi de banda aquest procés guiat per un *nodo*, per un *nodo* en el qual el Partit Popular s'hi sent identificat, però ningú més s'hi sent identificat.

Miri que en tenen de sort els castellans, amb l'espanyol, aquesta llengua que no en té cap ni una de modalitat, i és que tothom, tothom, eh, tothom parla l'espanyol com Urdaci, tothom, perdonin la ironia, però només amb ironia es pot respondre tanta ignorància, tant de menyspreu i tant d'odi lingüístic contra la cultura de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La diversitat interna de les llengües, la variació lingüística és una realitat amb menor o major mesura de totes les llengües, una realitat, no un problema, una realitat que enriqueix la llengua; un patrimoni, i açò ho he de dir jo, que som de matemàtiques, aquí. Quina autèntica vergonya i quin ridícul ens fan sentir a aquells que hem de fer aquí explicar avui al Govern què és una llengua!

L'estàndard no és més correcte ni més d'un territori ni més no sé què, no és una qüestió de correcció si no d'adequació en contextos formals és més adequada la modalitat estàndard.

(Remor de veus)

Jo ho tenc clar, i aquesta senyora també li tenia, diu: "L'IEC -l'Institut d'Estudis Catalans- diu que l'article literari s'ha d'emprar en àmbits més formals i el salat en àmbits més informals", aquesta senyora, la consellera d'Educació, la responsable -fixa't per on-, alguna cosa havia de dir i alguna cosa havia d'encertar, la Sra. Camps, sí, senyor, la Sra. Camps.

En el Parlament, com a IB3, com a la Universitat, s'utilitza l'article salat o literari, un estàndard més o menys insular, depenent de la formalitat, del contingut, del destinatari; s'usa el literari, per exemple, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor!

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... quan es pronuncia una declaració institucional, com fa molt bé la Sra. Llufríu cada vegada; o quan la presidenta del Parlament fa el discurs del Dia de les Illes Balears, molt bé, o quan el mateix president del Govern, en el seu primer discurs d'investidura, i per favor, a través d'internet el trobaran, el 2011, fa el seu discurs amb un article literari rigorós, rigorós i perfecte. I les intervencions en debat, en el Parlament, com a IB3, com a la Universitat, quan hi ha una interacció comunicativa, s'usa el salat. No ho dic jo, no ho dic jo, ho diuen els llibres d'estil, el d'IB3 o el llibre d'estil per als mitjans de comunicació orals i escrits del Consell de Mallorca, ho diuen els professionals guiats, assessorats per la Universitat de les Illes Balears.

I vostès ens venen aquí amb unes esmenes que van incorporar, en la defensa de les modalitats, les quals, efectivament, efectivament, a favor de les modalitats, usades de forma correcta i adequada a cada context, efectivament, ens venen amb unes esmenes, per cert, plenes de faltes, però és igual, esmenes que posen en evidència que no en tenen ni idea del que suposa, del que és un estàndard, ni del que permet, i són

unes esmenes redactades, les quals defensen les modalitats, redactades amb les modalitats menys insulars que hi pot haver: la primera parla, utilitza, la versió verbal, "vetllar" en lloc de "vetlar", açò són les esmenes de defensa de les modalitats. Les dues són correctes, les dues són adequades, les dues estan acceptades i estan incorporades dins l'estàndard, però l'esmena utilitza "vetllar".

La segona esmena: "serveixi" o "serveixi", les dues són correctes, les dues són adequades, les dues estan acceptades per l'estàndard, però utilitzen la menys insular, la menys utilitzada a les Illes, "serveixi" en lloc de "serveixi".

I així una darrera l'altra, la qual cosa denota el que deia al començament: gestionen la llengua amb absoluta ignorància. Però el més greu és que no s'agafen de la mà d'aquell que sí en sap i és la Universitat, una altra vegada a través d'aquesta insubmissió absurda en contra de la llengua, perquè en contra de la llengua només es fa per part d'aquell que ignora aquell que en sap, i aquell que en sap i aquell que té autoritat, segons l'Estatut, és la Universitat de les Illes Balears.

Molt lamentable, senyors diputats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda aprovat per 32 vots a favor i 20 en contra.

Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que el mandat marc en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i la votació, aquesta presidència proclama aprovat el mandat marc del Parlament de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS